நமது தமிழ் வாசகம்

221

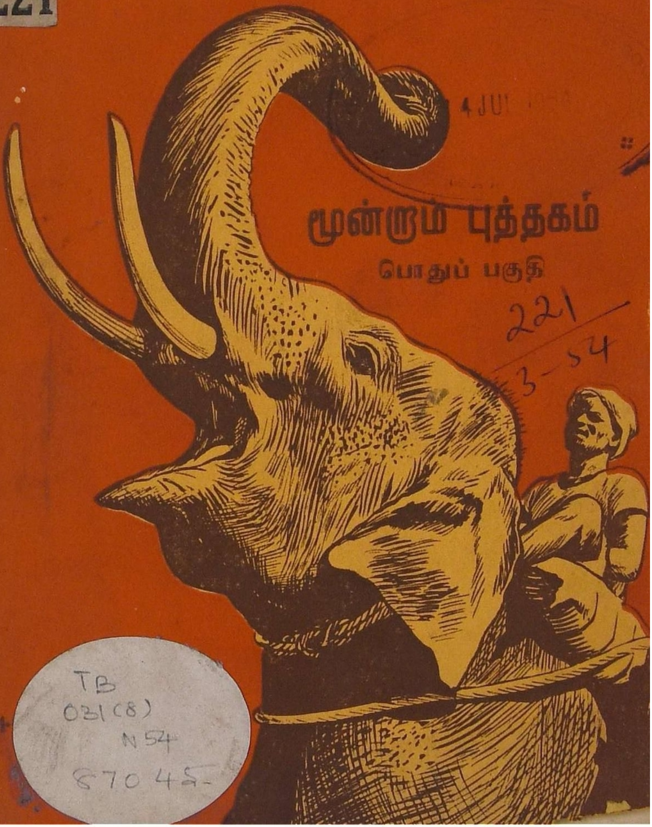

மூன்றாம் புத்தகம்

பொதுப் பகுதி

4 JUL
221
3-54
TB
031(8)
N54
87045

நமது தமிழ் வாசகம்

மூன்றும் புத்தகம்

பொதுப் பகுதி

OFFICE OF THE REGISTRAR OF BOOKS
14 JUL 1954

ஆசிரியர்
சென்னை பச்சையப்பன் கல்லூரித் துணைத்தமிழ்ப் பேராசிரியர்
அ. மு. பரமசிவானந்தம், எம். ஏ., எம். லிட்.

மாக்மில்லன் அண்டு கம்பெனி லிமிடெட்
மதராஸ் பம்பாய் கல்கத்தா லண்டன்
1954

MACMILLAN AND COMPANY LIMITED
London Bombay Calcutta Madras Melbourne

THE MACMILLAN COMPANY OF CANADA LIMITED
Toronto

ST. MARTIN'S PRESS INC.
New York

87045

TB
O3(C8)
N54

This book is copyright in all countries which are signatories to the Berne Convention

Published 1954

MADE IN INDIA AND PRINTED AT THE I. S. S. D. PRESS, MADRAS 2

முன்னுரை

இந்தியா விடுதலை பெற்றபின் தாய்மொழியானது கல்வித் திட்டத்தில் ஒரு சிறந்த இடத்தைப் பெற்றுவிட்டது. தத்தம் மொழியை வளர்க்க வேண்டும் என்ற ஆர்வம் அவ்வப்பகுதியில் உள்ள மக்கள் உள்ளத்தில் உண்டாயிற்று. சென்னை அரசாங்கத்தார் மக்கள் ஆர்வத்தை அறிந்து, இப்பகுதியில் உள்ள மொழிகளை வளர்க்க வழி பல வகுத்தனர். அவற்றுள் ஒன்று பாடநூல்களைத் திருத்தி அமைக்கும் முறை.

தமிழ்ப்பாடதிட்டத்தை அமைப்பதற்காக சென்னை அரசாங்கத்தார் 1951-ஜூன் 26ம் நாள் ஒரு திருந்திய முறையை சென்னை கெஜட்டில் பிரசுரம் செய்தனர். அதில் உயர்தர பாடசாலைகளின் முதல் மூன்று பாரங்களில் தமிழ்ப் பாடம் பொது, சிறப்பு என இருவகையாகப் பிரிக்கப்பட்டு, அவ்வவற்றிற்கு உரிய அமைப்புகளும் விளக்கப்பட்டன. அத்திட்ட முறைப்படி இதுவரை தமிழ்ப் பாடநூல்கள் வெளி வருகின்றன.

சென்னை மாக்மில்லன் கம்பெனியார் அப்பாடதிட்டத்தின் அடிப்படையில் முதல் மூன்று பாரங்களுக்குத் தமிழ் நூல்கள் வெளியிட விரும்பினர். அவர்தம் விருப்பமே இந்த நூற்றொகுதியாக வருகின்றது. மூன்று பாரங்களுக்கும் பொது, சிறப்பு என்ற தனித்தனிப்பகுதிகள், அரசியலார் வரம்பு கடவாத வகையில் அமைக்கப்பட்டு வெளிவருகின்றன. இப்பாடநூல் வரிசை மாணவர்களுக்குப் பெரிதும் பயன்படும் என்ற துணிபுடையேன்.

பாடசாலைகளின் தலைவர்களும், தலைமை ஆசிரியர்களும், தமிழாசிரியர்களும் இந்த நூற்றொகுதியை ஏற்று ஆதரிக்கக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இத்துறையில் என்னை ஊக்கிய மாக்மில்லன் கம்பெனியாருக்கு என் நன்றி.

ஆசிரியன்.

பொருளடக்கம்

பாடம்		பக்கம்
1.	தஞ்சைப் பெரிய கோயில்	5
2.	தேனீ வளர்த்தல்	19
3.	விவேகானந்தர்	32
4.	கியூரி அம்மையார்	45
5.	கூட்டுறவு இயக்கம்	60
6.	குருகுலம்	72
7.	மலேயா நாடு கடிதம்	84
8.	நோயும் மருந்தும்	97
9.	விவேகானந்தர் கடிதம்	113
	செய்யுள் பகுதி	116
	நீதிப் பகுதி	117
	சிறுகதைப் பகுதி	123
	பல்சுவைப் பகுதி	126
	குறிப்புரை	129
	அருஞ்சொற் பொருள்	152

பாரதியாரின் பாடல்களும், விவேகானந்தர் கடிதமும் அததற்கு உரியவர்களிடம் அனுமதி பெற்றுச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. அனுமதி தந்துதவியதற்கு எங்கள் நன்றி.

1. தஞ்சைப் பெரிய கோயில்

இவ்வுலகில் தோன்றிய அனைத்தும் அழியுந்தன்மை யுடையன; ஆனல் கால அளவு வேறுபடலாம். எப்படி யும் தோன்றிய அனைத்தும் அழிவதென்பது முற்றும் உண்மையே. மனிதனும் இதற்கு விதிவிலக்குள்ளவன் அல்லன்; பிறந்தவர் இறந்தே தீரவேண்டும்; என்ருவது ஒருநாள் இறந்துதான் ஆகவேண்டும்; இந்த நியதியைக் கடக்க எந்த மனிதனுலும் இயலாது; எந்த அறிவு, திரு, ஆற்றல் முதலியனவும் அதற்குத் துணைபுரியா.

ஆனல் மனிதன் மற்றப் பொருள்களினின்றும், உயிர்த்தொகைகளினின்றும் முற்றிலும் வேறுபட்டவனு கின்ருன். ஏன்? அவன் பெற்றுள்ள அறிவு அவனுக்குத் துணைபுரிகின்றது. அவ்வறிவின் துணைக்கொண்டுதான் அழிதற்கு முன்னரே, என்றென்றும், அல்லது நெடுங்கால அளவு நிலைத்திருக்கத்தக்க செயற்கரிய செயலைச் செய்து விட்டுப் போகின்ருன். ஆதலால் விரைவில், அதாவது குறுகிய கால அளவில், இறந்து மறைந்து போகக்கூடிய மனிதன், தன் அறிவின் துணைக்கொண்டு தனக்குப் பின்னர் நெடுங்காலம் நிலைத்திருக்கத்தக்க பெருஞ் செய லைப் புரிந்து, தன்னை இறந்தும் இறவாதவனுக்கிக் கொள்ளுகின்ருன். இதுவும் ஒரு வியத்தகு செயலேயாம். இவ்வாறு செயற்கருஞ் செயல் செய்தோனையே உலகம் ‘பெரியோன்’ எனப் போற்றுகின்றது. இதனையே நம் தெய்வப் புலமைத் திருவள்ளுவரும் ‘செயற்கரிய செய் வார் பெரியர்’ என அழகாகவும், அறுதியிட்டுங் கூறு கின்ருர்.

தமிழ்நாட்டு மூவேந்தருள் சோழ மன்னர்களே இன்றும் மக்களாற் பெரிதும் போற்றப்படுகின்றனர். அதற்குரிய காரணங்கள் பல இருப்பினும், அவர்தம் இறை பணியே முதற்கண் வைத்தெண்ணப் படுவதாகும். சோழ மன்னர்கள் பலரும் சிவநெறி கைக்கொண்டு ஒழுகியவராவர். அவர்கள் எடுப்பித்த கோயில்கள் பலவும் இன்றளவும் நிலைத்திருந்து அவர்தம் புகழுக்கோர் எடுத்துக்காட்டாய் இலங்குகின்றன. அக் கோயில்களுக்கு நிபந்தமாகப் பல ஊர்களை வழங்கி, எக்காலத்தும் இடையீடின்றிப் பூசனை நடந்துவர நிலைத்த ஏற்பாட்டினை அவர்கள் செய்து வைத்துள்ளனர். ஆதலின் தமிழ் நாட்டில் சைவ சமயத்தை வளர்த்த தொண்டிற் பெரும் பங்கு சோழ மன்னர்கட்கே உரியதென் பதில் பிழையில்லை.

இத்தகைய சிறப்புவாய்ந்த சோழர் குடியில் பத்தாம் நூற்றுண்டின் இறுதியில் அருண்மொழி என்னும் அரசன் அரியணை யேறினன். அவன்தான் பிற்காலச் சோழர் ஆட்சியைப் பெருக்கி நிலைநிறுத்தியவன். அவனே முதலாம் இராசராசன் என வரலாற்று ஆசிரியர்களாற் புகழ்ந்து பேசப்படுவோன் ஆவன். இராசராசன் இருந்து அரசாண்ட காலம் இற்றைக்குச் சற்றேறக் குறைய ஆயிரம் ஆண்டுகட்கு முற்பட்டதாகும். அவனது ஆட்சிக் காலம் கி. பி. 985—1014 ஆகும். எனினும் அவன் இன்றும் எல்லா மக்களாலும் போற்றிப் புகழப்படுகின்றான். ஏன்? அவனல் எடுக்கப்பட்ட தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோயிலே அவனுக்கு அத்தகைய அழியாப் புகழைத் தந்து வருகின்றது.

இக்கோயிலின் பெயருக்கேற்பவே அதன் வடிவமும் மிகவும் பெரியதாகவே அமைந்துள்ளது. தஞ்சையிலிருந்து நெடுந்தூரத்திற்கு இக்கோயில் தெரியக்கூடியதா யுள்ளது.

இக்கோயில் இராசராசனது ஆட்சிக்காலம் பத்தொன்பதாவது ஆண்டில் தொடங்கப் பெற்று இருபத்தைந்தாவது ஆண்டில் முடிவடைந்ததாகத் தெரிகிறது. இது தஞ்சைச் சிவகங்கைக் கோட்டையின் தென்பால் அமைந்துள்ளது. இக் கோட்டை பிற்காலத்து நாயக்க வம்ச மன்னனுன சேவப்ப நாயக்கனுற் கட்டப்பட்டதாக அறிகிரும். காலப் போக்கில் கோயிற் பிராகாரங்கள் சிதைவுறவே, அரண்களோடு கூடிய இப்புதிய கோட்டை அமைக்கப்பெற்றது.

தமிழ் நாட்டில் மிகப் பழங்காலத்துக் கோயில்களெல்லாம் மரத்தாலும், செங்கல்லாலும், சுதைகலந்து கட்டப் பட்டனவாகும். ஆதலால்தான் போலும் அத்தகைய கோயில்கள் இன்று யாண்டுங் காணப்படவில்லை. இவ்வாறு அவை அழிந்து விடுவதைக் கண்ட பின்னரே அம் முறையை மாற்றிக் கற்றளிகளை (கற்கோயில்கள்) எடுக்கும் முறை கைக்கொள்ளப்பட் டிருத்தல் வேண்டும். காஞ்சியிலிருந்து அரசாண்ட பல்லவப் பேரரசர்களே முதன்முதல் கற்கோயில்களை எடுக்கத் தொடங்கினர். ஏழாம் நூற்ருண்டின் தொடக்கத்திலிருந்தே கற்றளிகள் எடுக்கப் பட்டன. தென்னுர்க்காடு மாவட்டத்தில் ஒரு கல்மண்டபம் உளது. அது கி. பி. 600—630-ல் ஆட்சிசெய்த பல்லவ மன்னன் மகேந்திரவர்மனுல் கட்டுவிக்கப்பட்டது. அம் மண்டபத்தில், 'இக்கோயில் பிரமனுக்கும், ஈஸ்வரனுக்கும், விஷ்ணுவுக்கும் விசித்திர சித்தனுல் செங்கல், சுண்ணும்பு, மரம் உலோகமில்லாமல் அமைக்கப்பட்டது,' என்று பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆதலால் அதற்கு முன்னர்க் கட்டப்பட்ட கோயில்களெல்லாம் செங்கல் முதலியவற்ருலானவை என்பது தெளியக்கிடக்கின்றது.

சோழ நாட்டுத் திருப்பதிகள் பலவற்றிலும் உள்ள கோயில்களுக்கும் தஞ்சைப் பெரியகோயிலுக்கும் அமைப்

பில் மிகப்பெரியதொரு வேறுபாடு உண்டு. எல்லாக் கோயில்களிலும், கோயிலுட்புகும் மதிலிலுள்ள கோபுரமே மிகவும் உயர்ந்திருக்கும்; ஆனால் தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோயிலிலோ அதற்கு முற்றிலும் மாறுகக் கருவறை

Courtesy: Dept. of Archaeology.

தஞ்சைப் பெரிய கோயில்.

யின் (மூலத்தானம்) மேலுள்ள கோபுரமே மிக மிகப் பெரிதாயும் உயரமாயும் அமைந்துள்ளது. பெரும்பாலான கோயில்களில் தெற்கு, வடக்கு, மேற்கு ஆகிய மூன்று திக்குகளிலும் மதிற்சுவரின் நடுவிற் கோபுரவாயில்கள் அமைக்கப் பெற்றுள்ளன; ஆனுல் இவ்விராசராசேச்சரத் தில் கிழக்குத் திக்கில் மட்டுமே இரு கோபுரவாயில்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

இக்கோயிலுட் செல்லுதற்கு முதன் முதலிற் சிவ கங்கைக் கோட்டையின் அகழைக் கடந்து, அக்கோட்டைச் சுவரில் உள்ள வளைவைக் கடந்து செல்லவேண்டும். சற்றுத் தூரத்தில் அழகிய கோபுர வாயில் ஒன்று காணப் படும்; அதுவே 'கேரளாந்தகன் திருவாயில்' ஆகும். 'கேரளாந்தகன்' என்னுந் தொடர் சேரர்களுக்கு யமன் என்று பொருள்படும். இராசராசன் சேரர்களை வென்ற பிறகு ஏற்படுத்திக்கொண்ட சிறப்புப் பெயரே கேரளாந்தகன் என்பது. அதைக் கடந்து சிறிது தூரம் சென்றுல் அங்கே இராசராசன் திருவாயில் என்னுங் கோபுரவாயிலை அடைய லாம். அதையுங் கடந்து உள்ளே சென்றுல் சுமார் எண்ணூறடி நீளமும் நானூறடி அகலமும் உள்ள தொரு பேரவை போன்ற இடத்தில் பெருவுடையார் ஆலயம், பிற அங்கங்களோடும் கூடி அமைக்கப் பெற்றிருப்பதைக் காணலாம். அவ்விடம் முழுவதும் கருங்கல், செங்கற்க ளால் தளவரிசை செய்யப் பெற்றுள்ளது.

முதன் முதலில் சிறு மேடை ஒன்றைக் காண்கின் ருேம். அது ஆடல் வல்லான் சன்னிதிக்கு நேராகப் பெரு வுடையார் சன்னிதியில் அமைந்துள்ளது. அம்மேடையில் தான் ஆண்டுதோறும், சித்திரைத் திருவிழாவின்போது குறவஞ்சி நாடகம் நடைபெறும். இராசராசனது இறை யன்பையும், சமயத் தொண்டினையும் வியந்து போற்றிய

அக்கால மக்கள் அம்மேடையில், இராசராசன் நாடகத்தை நடித்து வந்தனர். ஆனால் பிற்காலத்தில் எக் காரணம் பற்றியோ அது நின்றுபோகக் குறவஞ்சி நாடகம் நடை பெறுகின்றது. கொட்டையூர் சிவக்கொழுந்து தேசிகர் இயற்றிய சரபேந்திர பூபாலக் குறவஞ்சியே இந்நாடகத்திற் குரிய காப்பியமாகும். இந்நாடகம் தஞ்சையை யாண்ட மராட்டிய மன்னராகிய சரபோஜியின் (1798—1832) வாழ்க்கையை உட்கொண்டதாகும்.

அதை யடுத்துச் செல்லுவோமாயின் ஏறக்குறைய நூறடி அகலமுள்ள உயர்ந்த மேடையமைந்துள்ளதைக் காணுவோம். அம்மேடையின் கீழ்ப்பகுதியில் நந்தி மண்டபம் அமைந்துள்ளது. இங்குள்ள நந்தி மிகவும் பெரியதாகும்; இந்தியாவிலேயே இரண்டாவதாக உள்ளது. இதனைக் காட்டிலும் பெரியதோர் நந்தி அனந்தப்பூர் மாவட்

நந்தி மண்டபம்

டத்தில் உள்ளது. இது ஒரே கல்லால் இயன்றது. நந்தி பன்னிரண்டடி உயரமும், பத்தொன்பதரை அடி நீளமும், எட்டேகாலடி அகலமும் உள்ளதாயிருக்கிறது. இதன் மண்டபத் தூண்களில் நாயக்க மன்னர்களின் உருவங்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. ஆதலால் இம்மண்டபம் நாயக்க மன்னர்களாற் கட்டப்பட்டதென்பது தெளிவாகிறது. இந்த நந்தி, திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்திலுள்ள பெரம்பலூருக் கணித்தாயுள்ள பச்சைமலையி லிருந்து கொண்டுவரப்பட்ட தென்பர்.

நந்தி மண்டபத்தைத் தாண்டி வடபுறம் பார்த்தால் இறைவியின் சன்னிதியைக் காண்போம். இக்கோயில் இராசராசனுற் கட்டப்பட்ட தன்று. இராசராசன், பெரிய கோயிலின் வடபுறமுள்ள சிவகங்கைத் தோட்டத்தில் தேவியின் கோயிலை எடுப்பித் திருந்தான். தேவியின் பெயர் உமாபரமேச்சுவரி என்பதாகும். பிற்காலத்து வந்த நாயக்க மன்னர்களி லொருவரால் இக்கோயில் இடிக்கப்பெற்று, அவருக்குப் பின்னர் வந்த நாயக்க மன்னரால் இப்போதுள்ள இத்தேவி ஆலயம் எடுக்கப்பட்ட தெனவும் அறிகின்ருேம். இறைவியின் பெயர் உலகமுழுதுடையாள் என்றழைக்கப் பட்டது. இதன் முன்னுள்ள மகா மண்டபம் மல்லப்ப நாயக்கரால் கட்டப்பட்டதெனவும் தெரிகின்றது.

அதைக் கடந்து செல்லுவோமாயின் பின்னும் சற்று உயர்ந்த மேடை காணப்படும். அதுவே இறைவன் சன்னிதியாகும். இம்மேடைக்குச் செல்ல இருபுறத்தும் படிகள் உள்ளன. அவையே இராசராசன் காலத்துக் கட்டப்பட்ட படிகளென்பர். வாயிலுக்கு நேராக உள்ள படிகள் சரபோஜி மன்னன் காலத்தில் எடுக்கப்பட்டதா யிருக்கலாம் எனத் தெரிகின்றது. இப் படிக்கட்டுகளில் ஏறிச் சென்றபின் அங்குள்ள வாயில் தான் திருஅணுக்கன்

திருவாயில் எனப்படுவது. இதனை யடுத்துள்ள மண்டபத்தைத் தாண்டிச் சென்றால் இறைவன் கருவறையை அடையலாம்.

கருவறையோடு கூடிய உட்கோயிலானது ஆறு பகுதிகளைக் கொண்டதாகும். அவை கருவறை, அதனைச்சுற்றியுள்ள வலம்வரு மண்டபத்துடன்கூடிய அர்த்த மண்டபம், இருபுறமுந் தூண்களும் வெளிவாயிலும் உள்ள மகா மண்டபம், தியாகேசர் சன்னிதி மண்டபம், கோயில் எடுபிடிகள் வைத்துள்ள ஆடன் மண்டபம், இசைக் கருவி மண்டபம் என்பவையாம். கருவறையும், அதனை யடுத்துள்ள திருச்சுற்று மண்டபமும் தொண்ணூற்ருறடிச் சதுர அளவினவை. ஏனைய பகுதிகளைக் கொண்ட மண்டபம் நூற்றுத் தொண்ணூற்றிரண்டடி நீளமும் தொண்ணூற்ருறடி அகலமும் உள்ளதாகும்.

கருவறையும் அதைச் சூழ்ந்த திருச்சுற்றும் தொண்ணூற்ருறடிச் சதுரவடிவா யமைந்துள்ளன. அதன் மேலுள்ள அழகிய விமானம் சதுரவடிவாகவும், பதின்மூன்று கோபுர மாடிகளைக் கொண்டதாகவும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. விமானம் மேலே செல்லச் செல்லக் கோபுரத்தின் சதுர அளவு குறைந்து கூம்பிய வடிவமாயுள்ளது. பதின்மூன்ருவது மாடிக்குமேல் சதுரவடிவமுள்ள தளக்கல் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இது இருபத்தைந்தரையடிச் சதுர அளவுள்ள ஒரே கல்லாகும். இக்கல்லை, தஞ்சைக்கு மேற்கில் நான்கு கல் தூரத்திலுள்ள சாரப்பள்ளம் என்னுங் கிராமத்திலிருந்து சாரம் அமைத்து, அதன் வழிக் கொணர்ந்து விமானத்தின் உச்சியிற் சேர்த்ததாகச் சொல்லப்படுகின்றது. இக்கல்லின் நிறை எண்பது டன் எனக் கணக்கிட்டுள்ளனர். இக்கல்லின் நான்கு மூலைகளிலும் இரண்டிரண்டு நந்திகள் அமைக்கப்பெற்றுள்ளன. அவை ஒவ்

வொன்றும் ஆறரையடி நீளமும் ஐந்தரையடி அகலமும் உள்ளன.

இக் கல்லின்மேல் அரைப் பந்து வடிவமான கல் கட்டு விமானமும், அதன்மேல் தூபிக் குடமும் அமைக்கப் பட்டுள்ளன. இக்குடம் செம்பா லியன்றது. அதன் நிறை 3083 பலம் உள்ளதாம். இக்குடத்தின்மேல் பொற்றகடு வேயப் பெற்றுள்ளது. அதற்கு 2926½ கழஞ்சு பொன் செலவாயிற் றென்று தெரிகிறது. இவ்விமானத்தின் உயரம் இருநூற்றுப் பதினாறு அடியாகும் இவ் விமானம் 'தட்சிணமேரு' எனவும், 'உத்தம விமானம்' எனவும் அழைக்கப்படுகின்றது.

இக்கோயிலின் மூலத்தானத்தில் எழுந்தருளச் செய்தி ருக்கும் பெருவுடையார் திருமேனி மிகவும் பெரியது; உயரமானது. இது நருமதை நதி தீரத்திலிருந்து இராச ராசனாற் கொண்டுவரப் பட்டதாகத் தெரிகிறது. இவ்விறை வனின் திருநாமம் 'இராசராசேச்சரமுடையார்' எனவும், இறைவி பெயர் 'உமாபரமேச்சுவரி' எனவும் இராச ராசனால் வழங்கப்பெற்றன. 'தட்சிணமேரு விடங்கர்' எனவும், 'ஆடவல்லான்' எனவும் வழங்கப்பட்டதாகவுந் தெரிகின்றது. பிற்காலத்தில் இறைவன் திருப்பெயர் 'பெரு வுடையார்' எனவும், இறைவி பெயர் 'பெரியநாயகி' எனவும் வழங்கலாயின. வடமொழியில் பிரகதீச்சுரர், பிருகந்நாயகி எனவும் வழங்கப் பெறுகின்றன.

இறைவனின் சன்னிதியை யடைவதற்காக விமானத் தின் தெற்கிலும் வடக்கிலுமாக இரு வாயில்கள் அமைக் கப்பெற்றுள்ளன. இக்கோயிலில் ஆங்காங்கேயுள்ள வாயில் கள் தோறும் துவார பாலகர் வடிவங்கள் அமைக்கப்பட் டுள்ளன. அவையாவும் மிகப் பெரிய உருவம் வாய்ந்தன வாயுள்ளன; பதினெட்டடி உயரமும் எட்டடி அகலமும்

கொண்டுள்ளன. ஆறுமுகப் பெருமான் சன்னிதியிலுள்ள துவாரபாலகர் மிக்க வேலைப்பாடு அமைந்தவை. மாசற்ற கருங்கல்லாற் செய்யப்பெற்றவை. இத் திருவாலயம் (ஆறு முகப் பெருமான்) பிற்காலத்தில் எடுக்கப்பட்டதாகும்.

மேற்குச் சுற்ருலயத்தில் அமைந்துள்ளது கணபதி திருக்கோயில். இக் கோயில் தஞ்சையை யாண்ட மன்ன ராகிய இரண்டாம் சரபோஜியால் எடுக்கப்பட்ட தென்றும், பழைய விநாயகர் திருமேனிக்குப் பதிலாகப் புதியதொரு விநாயகர் திருமேனி அமைக்கப்பட்டதென்றும் தெரி கின்றது. கோயிலின் தெற்குச் சுற்ருலயத்துள்ள கல்வெட்டு ஒன்ருல் இவை தெரிய வருகின்றன. மேலும் அம்மன்னன் கோயிலுக்குக் காளை, யானை போன்ற பல வெள்ளி வாக னங்களையும், பல ஆபரணங்களையுங் கொடுத்தா னென்றும், கோயிலுக்குத் தளவரிசை யிட்டுப் பல திருப்பணிகள் செய்தா னென்றும் அக்கல்வெட்டினுலேயே அறியக்கிடக் கின்றது.

பிள்ளையார் திருக்கோயிலுக்கு வடக்கில் கருவூரார் சன்னதி அமைந்துள்ளது. இவ்விடத்தே கருவூரார் மேடை தான் முன்னர் இருந்தது. ஏறக்குறைய ஐம்பது ஆண்டு கட்கு முன்னரே இத் திருக்கோயில் எடுப்பிக்கப்பெற்றுக் கருவூரார் திருமேனியும் அமைக்கப்பெற்றது. வியாழன் தோறும் கருவூரார்க்குச் சிறப்புறு பூசனை நடைபெற்று வருகிறது. இவரே திருவிசைப்பாப் பாடியருளிய கருவூர்த் தேவரெனக் கொள்ளப்படுகிறது. இராசராசேச்சரம், கங்கைகொண்ட சோழேச்சரம் ஆகிய கோயில்களுக்கு இவராற் பாடப்பெற்ற திருப்பதிகங்கள் உள்ளன.

திருச்சுற்ருலயத்தின் வடமேற்கில் அமைந்துள்ளது ஆறுமுகப் பெருமானின் திருக்கோயில். இது முழுவதும் மாசற்ற கருங்கல்லா லமைந்தது. இதிலமைந்துள்ள சிற்ப

வேலைகள் இந்தியாவிலேயே சிறந்தனவாகக் கொள்ளப்படு கின்றன. இதன் சிற்ப நுட்பங்களை நோக்குமிடத்து இது பதினேழு பதினெட்டாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த தெனக் கருதப்படுகிறது. தஞ்சையை ஆட்சி புரிந்த நாயக்க மன்னர் காலத்தில் இக்கோயில் எடுப்பிக்கப்பட்டிருக்க லாம் எனத் தெரிகின்றது. கோயிலில் உள்ள கல்வெட்டுக் கள் ஒன்றிலும் இக் கோயில் பற்றிக் குறிப்பிடப்படாததிலி ருந்தே இது மிகவும் பிற்பட்டதென்பது விளங்கும். இங்கு அமைந்துள்ள ஆறுமுகப் பெருமானின் அருட்டிருமேனி மிகவும் வனப்பு வாய்ந்தது. மயிலும், ஆறுமுகக் கோலமும், திருவாசியும் ஒரே கல்லில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இவ் விறைவர் மேல் அருணகிரியார் பாடிய திருப்புகழ்ப் பாடல்கள் மூன்றுள்ளன. யானை குதிரைகள் பூட்டப்பெற்ற இரதம் போன்று அமைத்திருப்பது இக்கோயிலின் அழகை மேலும் அதிகப்படுத்துவதாகவே யுள்ளது.

விமானத்தின் வடக்கு வாயிலை யடுத்து, மேற்புற மாகச் சண்டேசுவரர் ஆலயம் அமைந்துள்ளது. இவ்வால யம் ஒன்றைத்தான் உட்பிரகாரத்தில் அமைப்பது அக்கால வழக்கம். அதற்கொப்பவே இராசராசனும் இவ்வாலயம் ஒன்றைத்தான் உட்பிரகாரத்தில் ஏற்படுத்தி இருந்தான். கோயிற் பொருள்களை யெல்லாங் கண்காணிக்கும் அதிகாரி சண்டேசுவரர் எனக் கொள்ளப்பட்டதாலேயே அவ்வால யத்தை மூலத்தானத்திற் கருகில் அமைக்கும் வழக்கம் ஏற்பட்டது போலும். இதன் கிழக்கே, திருச்சுற்றாலயத்தின் வடகிழக்குப் பகுதியில் நடராசப் பெருமான் திருக்கோயில் அமைந்துள்ளது. இதுவும் பிற்காலத் தெழுந்ததேயாம்.

விமானத்தின் தென்புறத்தில் அமைந்துள்ள வாயில் விக்கிரமன் திருவாயில் என்றழைக்கப்படுகின்றது. இதன் கிழக்குப் பக்கத்தில் அழகிய திருமகள் வடிவம் அமைக்கப்

பெற்றுள்ளது. அதனையடுத்துச் சில பௌத்த உருவச்சிலைகள் அமைந்துள்ளன. விமானத்தின் வடக்கு வாயிலின் கீழ்ப்புறத்தில் கலைமகள் வடிவம் மிக்க அழகுடன் விளங்குகின்றது. மேலும் விமானத்தின் தென்புறத்தில் பிள்ளையார், திருமால், பிச்சாடனர், தட்சணாமூர்த்தி, மார்க்கண்டேயர், நடராசர் சிலைகளும், மேல்புறத்தில் அர்த்தநாரீசுவரர் வடிவமும், வடபுறத்தில் கங்காதரர், கல்யாண சுந்தரர், மகிடாசுர மர்த்தனி படிமங்களும் வனப்புறச் செய்யப்பெற்றுள்ளன. மேலும் மகாலிங்கங்கள், நாக கன்னிகைகள், சமயக் குரவர்கள் உருவங்களும் கவின்பெற அமைக்கப்பட்டுள்ளன. எண் திசைத் தேவர்கட்கும் தனித்தனிச் சுற்றுலயங்கள் எடுக்கப்பட்டுள்ளன. இவையாவும் அக் கோயிலிலமைந்துள்ள சிற்பக் கலையின் சிறப்பை விளக்குவனவாயமைந் துள்ளன. விமானத்தின் வடபுறத்தில் ஒரு ஐரோப்பியனது தலை அமைக்கப்பெற்றுள்ளது. அதன் கருத்தை இதுகாறும் அறிந்தோர் இலர்.

பெருவுடையார் விமானத்தின் கீழ், கருவறையைச் சுற்றி, சிறியதொரு உள்மாளிகை யுளதல்லவா? அதன் சுவர்களிலும், மண்டப மேற்கட்டியிலும் பற்பல அரிய வண்ண ஓவியங்கள் உள்ளன. ஒன்றன் மேலொன்றாக இரு ஓவிய அமைப்புக்கள் உள்ளன. ஒன்று இக்கோயில் எடுப்பிக்கப்பட்டபோதே, இராசராசன் காலத்தே தீட்டப்பெற்றது. மற்றொன்று பதினேழு பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் நாயக்க மன்னர்களால் தீட்டுவிக்கப்பெற்றது. முந்திய ஓவியங்களின்மேல் மெல்லிய சுண்ணச்சாந்து தீட்டி அதன்மேல் நாயக்க மன்னர் கால ஓவியங்கள் வரையப்பட்டுள்ளன. மேலுள்ள ஓவியங்களை நீக்கிக் காணுங்கால் இராசராசன் காலத்திய ஓவியங்கள் சிற்சிலவே காணக்கிடைக்கின்றன. சுந்தரமூர்த்தி நாயனாருடைய சரித்திரப் பகுதிகள், சிவ

பெருமான் யோகாசனத்திலிருப்பது, திரிபுர சம்மாரம் இவைபோன்ற புராண வரலாற்று ஓவியங்களும், அக்கால மக்கள் வாழ்க்கையை விளக்கும் ஓவியங்களும், அரசன் தேவிமார் போன்ருர் ஓவியங்களும் காணப்படுகின்றன. ஆயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்னர் தீட்டப்பெற்ற இவ்வோவியங்கள் யாவும் வண்ணம் கெடாமல் காண்போர் மனத்தைக் கவரத்தக்கனவா யுள்ளன. இதிலிருந்து அக்காலத்து ஓவியக்கலை வளர்ச்சியை அறிய முடிகின்றது.

இக்கோயிலிலுள்ள கல்வெட்டுக்கள் பலவாகும். அவையாவும் ஆராய்ச்சிக்கு மிகவும் பயன்படுவன. இங்கு இராசராசன், முதல் இராசேந்திரன், முதற் குலோத்துங்கன், விக்கிரமசோழன், நாயக்க மன்னர்கள், இரண்டாம் சரபோஜி ஆகியோரது கல்வெட்டுக்கள் உள்ளன. இவை யாவும் அரசியற் கல்வெட்டு ஆராய்ச்சித் துறையாரால் அரிய குறிப்புக்களுடன் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. எனவே இக்கோயில் வரலாற் ருராய்ச்சிக்குத் துணை செய்யுந் தன்மை வாய்ந்துள்ளது.

இப் பெரிய கோயில் அக்காலத்து மக்களின் கலை வளர்ச்சியையும், கைத்தொழிற் றிறனையும் விளக்குவதாயும் இராசராசன் வெற்றி வீரனுகவும், சமயத் தொண்டனுகவும் இத்தலைநகரில் வீற்றிருந்தா னென்பதற்கோர் எடுத்துக் காட்டாகவும் விளங்குகின்றது. இதன் பெரிய வடிவமும், சிறந்த சிற்பங்களும், கண்கவர் வண்ண ஓவியங்களும் காண்போர் உளத்தை உவகைக் கடலு ளாழ்த்தி இன்றுபோல் என்றும் நின்று நிலவும் என்பது உறுதி.

கேள்விகள்

1. மனிதன் இறந்தும் இறவாம லிருப்ப தெங்ஙனம் ?
2. சோழ மன்னர்தம் சிறப்புக்கள் யாவை ?

3. இராசராசன் இன்றும் புகழப்படுவ தேன் ?
4. தஞ்சைக் கோயிலுக்குப் பெரிய கோயில் என்னும் பெயர் பொருந்துவ தெங்ஙனம் ?
5. கோயில்களின் வளர்ச்சி முறை யாது ?
6. தஞ்சைக் கோயிலி லுள்ள பெரிய வாயில்கள் யாவை ?
7. பெரிய கோயில் நந்தியைப் பற்றி நாமறிவ தென்ன ?
8. விமானத்தின் அமைப் பென்ன ?
9. திருச்சுற் ருலயத்துள்ள கோயில்கள் யாவை ?
10. இக்கோயில் வரலாற் ருராய்ச்சிக்குப் பயன்படுவ தெவ்வாறு ?

பயிற்சி

1. அடியிற் கண்டவை பற்றிக் கட்டுரைகள் எழுதுக :—
   (1) தஞ்சைப் பெரிய கோயில் அமைப்பு.
   (2) தஞ்சைக் கோயிலும் ஓவிய, சிற்பக்கலை களும்.
   (3) தஞ்சைக் கோயிலும் வரலாற்று ஆராய்ச்சியும்.
2. தஞ்சைக் கோயில் பற்றிய புத்தகங்கள் கிடைப்பின் படிக்கவும்.
3. இயலுமாயின் நேரிற்சென்று கோயிலைப் பார்க்கவும்.

இலக்கணம்

(1) அகச்சுட்டு, புறவினு இவ்விரண்டிற்கும் இரண்டிரண்டு உதாரணங்கள் தருக.

(2) சேர்த்து வரைக :—

இடையீடு + இன்றி
அருள் + மொழி
கல் + தளி

கோயில்+உள்+புகும்
கேரள+அந்தகன்
அருள்+திரு+மேனி.

(3) இரண்டாம் வேற்றுமை ஆக்கல் பொருளிலும், மூன்ரும் வேற்றுமை கருத்தாப் பொருளிலும் வந்த இரண்டு உதாரணங்கள் தருக.

(4) செய், உண், போ, நட—இப்பகுதிகளைக்கொண்ட சொற்களை ஆக்குக.

(5) பால்பகா அஃறிணைப் பெயரென்ருல் என்ன ?

(6) கீழ் வரும் வாக்கியங்களை திருத்தி அமைக்க :—

(1) சிறந்தவர்கள் சோழ மன்னர்களே மூவேந் தருள் தமிநாட்டு.

(2) அங்கு நடைபெறுகின்றது நாடகம் குற வஞ்சி இன்றும்.

(3) வடக்கு விமானத்தில் வாயிலை யடுத்து ஆலயம் சண்டேசுவரர் அமைந்திருக் கின்றது.

2. தேனீ வளர்த்தல்

நம் நாட்டுப் பொருளாதார நிலை வளர்ச்சியடைய வில்லை யென்றே எல்லா அறிஞருங் கூறுகின்றனர். அதன் முதற் காரணம் நம் நாட்டின் பெரும்பகுதியும் கிராமங்களா யிருப்பதுதான் என்றுங் கூறுகின்றனர். ஆனுல் கிராம மக் களோ இதைப்பற்றி ஒரு சிறிதுங் கவலைப்படுவதாகவே இல்லை.

கிராம மக்களிற் பெரும்பாலோர் விவசாயிகளே யாவர். அவர்கள் ஆண்டில் பாதிக் காலந்தான் வேலை செய்கின்ருர்கள். அதாவது பயிரிடுவதற்கு நான்கு திங்க

ளும், களையெடுக்க ஒரு திங்களும், அறுவடைசெய்து நெல்லைச் சேகரிக்க ஒரு திங்களும் ஆக அரையாண்டுக் காலந் தான் வேலை செய்கிறார்கள். ஆனால் புன்செய்த் தானியங்கள் பயிரிடுவோரும், நீர் இறைத்துப் பாய்ச்சி நெற்பயிரிடுவோரும் ஏறக்குறைய ஆண்டு முழுவதும் அலுவல் பார்ப்பவர்களாவர்.

சோழ நாடு போன்று பாசன வசதி பெற்ற ஊர்களிலுள்ள விவசாயிகள் ஆண்டில் பாதிக் காலத்தைப் பயிர்த் தொழிலுக்குப் பயன்படுத்தி, எஞ்சியுள்ள பாதிக் காலத்தை வீணாகவே கழிக்கின்றார்கள். இந்தச் சோம்பல் வாழ்க்கை நடத்துங் காலத்துத்தான் கூத்தும் விழாவும் நடத்தி, வம்பும் வழக்குந் தொடுத்துப் பொருளை வீண் செலவு செய்து பகைமையையும் உண்டாக்கிக்கொண்டு வாழ்க்கையைப் பாழ்படுத்திக் கொள்ளுகின்றனர். இந்தக் காலத்தை நல்ல பயனுள்ள வேறு வழியில், சிறுதொழில்களைச் செய்வதில் செலவிட்டால் எவ்வளவோ நன்மையுண்டாகும். நாட்டுப் பொருளாதாரமும் சீர்பட வழியுண்டு. நூல்நூற்றல், கயிறு திரித்தல், பாய் முடைதல், கோழி வளர்த்தல், தேனீ வளர்த்தல் முதலிய பலவும் சிறு கைத் தொழில்களேயாம்.

தேன் மிகவுந் தித்திப்பான பொருள் என்பதை நாம் எல்லோரும் அறிவோம். தேனை உண்ண விரும்பாதவர் எவரும் நம்மில் இரார். உணவுப் பொருள்களில் இனிப்புப் பொருள்களையே எல்லோரும் விரும்புவோம். அதிலும் குழந்தைகட்கோ இனிப்புப் பண்டம் என்றால் மிகவுங் கொண்டாட்டம். தேன் இனிய சுவை யுடைய தென்பது மட்டு மன்றி உடலுக்கும் நன்மை பயக்கக்கூடிய தாகும். மிகவும் கசப்பு வாய்ந்த மருந்துப் பொருள்களைக் கூடத் தேனிற் கலந்து எளிதாக உண்டு விடலாம். ஆகவே தேன்

மக்கட்குப் பலவகையாலும் பயன்படக் கூடிய சிறந்த தொரு பொருளாகும். இத்தகைய சிறந்த தேனைப் பெறுதற்கே தேனீ வளர்த்தல் வேண்டும். இத் தேனீ வளர்த்தலால் ஒருவர் ஆண்டொன்றுக்கு முந்நூறு முதல் நானூறு ரூபாய்வரை இலாபம் அடையலாம்.

தேனீக்கள் பூவிலிருந்து தேனைச் சேகரிக்கின்றன என்பதுவே பொதுவாகக் கூறப்படும் செய்தி. ஆனால் அது முற்றிலும் பிழையான கருத்தாகும். பூவில் நிறைந் திருப்பது இனிய சுவையுடைய இரசமே யன்றித் தேனல்ல. தேனீக்கள் பூக்களில் தங்கி, தங்கள் நீண்ட உறிஞ்சு குழாய்போன்று அமைந்துள்ள நாக்கினைப் பூக்களுக்குட் செலுத்தி, அச் சுவைமிக்க இரசப் பொருள் முழுவதையும் உறிஞ்சி எடுத்துக்கொள்ளுகிறது. அவ்வாறு எடுத்த பொருளைத் தன் வாயின்கண் உள்ள ஒரு பையில் நிறப்பிக் கொள்கிறது. பின்னர் அதன் வாயில் ஊறும் நீர்ப்பொருள் அந்த இரசத்தைத் தேனாக மாறச்செய்கிறது. தேனீக்கள் கூட்டை அடைந்தவுடன் தன் வாய்ப் பையிலுள்ள தேனை உமிழ்ந்து தேன் கூட்டு அறைகளில் நிறப்புகின்றன. இது தான் நாம் உபயோகிக்கின்ற தேனாகும்.

தேனீக்களின் வாழ்க்கையை முதற்கண் காணுவோம். ஒவ்வொரு தேனீக் குடும்பத்திலும் மூன்று வகையான

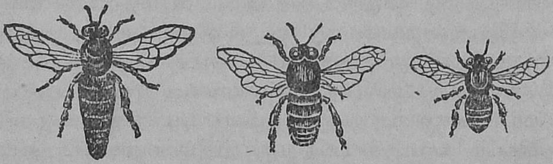

இராணித் தேனீ ஆண் தேனீ உழைப்புத் தேனீ

தேனீக்கள் உள்ளன. அவை இராணித் தேனீ, ஆண் தேனீக்கள், உழைப்புத் தேனீக்கள் எனப்படுவனவாம்.

ஒரு குடும்பத்தில் ஒரு இராணித் தேனீதான் இருக்கும். இதுவே அக் குடும்பத்திற்கு அதிகாரி; அங்குள்ள எல்லாத் தேனீக்களுக்கும் அரசியாகும். அதுவே எல்லாத் தேனீக்களுக்கும் தாயும் ஆகும். அது ஏனைய தேனீக்களைப் போல் இரண்டு பங்குக்கு மேலாகவே பெரியதாயிருக்கும். ஆதலால் அதனை எளிதிற் கண்டுகொள்ளலாம். அதன் வடிவத்திற் கேற்பவே தேனடையிலுள்ள அதன் அறையும் பெரிதாகவே அமைக்கப்பட் டிருக்கும். முட்டையிடுவ தொன்றுதான் அதன் வேலை. அது தேவைக்குத் தக்கபடி நாள்தோறும் ஆயிரக்கணக்கான முட்டைகளை யிடும் வல்லமை படைத்ததாகும். இது ஏறக்குறைய மூன்ருண்டுகள் உயிர்வாழ்ந் திருக்கும்.

உழைப்பாளித் தேனீக்கள்தாம் அக்குடும்பத்தின் அலுவல்கள் முழுவதையும் செய்கின்றன. அவை ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் நாற்பது, ஐம்பதாயிரம்வரை இருக்கும். முற்றும் வளர்ச்சி யடையாத பெண் ஈக்களே உழைப்பாளி ஈக்களாகும். இராணி ஈ இடும் முட்டைகள் பொரிந்து புழுக்கள் வெளிவந்தவுடன், இவைகள்தாம் தம் தலையிலிருந்து உண்டாகும் ஒருவித கட்டியானபாலை அவைகட்குக் கொடுத்து வளர்க்கும். சில நாட்கள் சென்றதும், தேனும் மகரந்தமும் கலந்த உணவைக் கொடுத்து அவைகளை வளர்ப்பதும் இவையேதாம். தேன், மகரந்தத் தூளைக் கொண்டுவந்து உணவாவதற்கேற்றவாறு பக்குவப் படுத்துவதும் இவைகளின் வேலையே யாகும். தேனை அறைகளில் நிரப்பி மெழுகால் மூடிப் பத்திரப்படுத்துவதும், கூட்டைச் சுத்தமாக வைத்திருப்பதுங்கூட இவற்றின் அலுவல்களேயாம். சுருங்கக் கூறின் பிறந்தது முதல்

இறக்கும்வரை தம் குடும்பத்திற்காக உழைப்பதுதான் இவைகளின் வேலையாகும். இவை சுமார் ஆறுமாத காலம் வாழ்ந்திருக்கக் கூடியன.

உழைப்பாளி ஈக்கள் தவிர எஞ்சியுள்ள யாவும் ஆண் ஈக்களேயாகும். அவை ஒரு கூட்டில் (குடும்பத்தில்) நூற்றுக்கணக்கில்தான் இருக்கக் காணலாம். அவைகட்கு ஒரு வேலையும் இல்லை. தேனை உறிஞ்சுவதற்கு ஏற்ற நாவும் இல்லை. உழைப்பாளி ஈக்கள் கொண்டு வரும் தேனை உண்டு, சோம்பேறி வாழ்க்கை நடத்துவனவே யாம். மாரிக் காலங்களில் பூக்கள் அதிகம் மலர்வ தில்லை யாதலின் தேன் அதிகமாகக் கிடைப்பதில்லை; ஆதலால் கூட்டிலுள்ள தேன் குறையத் தொடங்கும். அப்போது உழைப்பாளி ஈக்கள் இவற்றைக் கொஞ்சமும் இரக்கங் காட்டாமற் கொன்றுவிடுவதும் உண்டு. இவை மூன்று மாதம் வரையும் வாழ்ந்திருக்கக் கூடியன. தேனீக் குடும் பத்திலேயே, ஒன்றும் அலுவல் புரியாமல் சோம்பேறி வாழ்வு வாழ்வதும், மிகக் குறைந்த காலமே வாழ்ந்திருப் பதும் இவ் வாண் ஈக்களேயாம்.

தேனீக்களில் பலவகை யுண்டு. அவைகளில் பெரியது மலைத்தேனீ. இது மலைப் பாறைகளின் இடுக்குகளிலுள்ள பொந்துகளிலும், உயர்ந்த மரக்கிளைகளிலும் கூடுகட்டி வசிக்கும். அக்கூடுகள் ஐந்து முதல் ஆறடி நீளம், அகலம் உள்ள பெரியனவாக அமைக்கப்பட்டிருக்கும். மலை களில் வாழும் மக்கள் தீயிட்டுக் கொளுத்தித் தேனீக்களை விரட்டிவிட்டுத் தேனடையை எடுத்துப் பிழிந்து தேனெடுப் பார்கள். இது அவ்வளவு தூய்மையான தேனல்ல.

கொம்புத் தேனீ என்னும் இனமே தேனீக்களில் சிறியது. இவை மரக்கிளைகளிலும், புதர்களிலும், வீட்டுக் கூறைகளிலும், மூலைகளிலும் தங்கள் கூட்டை அமைத்துக்

கொள்ளுகின்றன. அக்கூடுகள் மிகவும் சிறியனவாகவே அமைந்திருக்கும். பெரும்பாலும் ஆறு முதல் பத்தங்குல அளவிற்குள்ளேயே இருக்கும். ஆதலால் இவ்வடைகளி லிருந்து கிடைக்கும் தேனும் மிகவுங் குறைவாகவே இருக்கும்.

மலைத் தேனீயைக் காட்டிலும் சிறியதாகவும், கொம் புத் தேனீயைவிடப் பெரியதாகவும் ஒருவகைத் தேனீக்கள் உண்டு. அவை அடுக்குத் தேனீ எனப்படும். இவை மரப் பொந்துகளிலும், சுவர்களின் சந்துகளிலும் தங்கள் கூட்டை அமைத்துக்கொள்ளும். அக் கூடுகள் சேர்ந்தாற் போல் பத்து பதினைந்து அடுத்தடுத்து அமைந்திருக்கும். சில வேளைகளில் வீடுகளிலிருந்து கழித்து எறியப்பட்ட மட்பாண்டங்கள், பெட்டிகள் முதலியவற்றிலுங்கூட இவற் றின் கூடுகளைக் காணலாம்.

இந்த அடுக்குத் தேனீக்கள் மிகவும் சாந்த குணம் உடையவை. இவைகளே நாம் வளர்த்தற்கு ஏற்றவை. இத் தேனீக் கூட்டத்தின் தன்மைகளை யெல்லாம் நன் குணர்ந்தவர்கள், அவைகளை வளர்ப்பதற்கேற்ற, படத்திற் காட்டியபடியுள்ள பெட்டி யொன்றைக் கண்டுபிடித்துள் ளார்கள். இப்பெட்டி பலகைகளால் இணைக்கப்பெற்று ஒரு சிறு வீடுபோற் காணப்படுகிறது. இது நான்கு பாகங்க ளைக்கொண்டது. ஒவ்வொரு பாகமும் தனித்தனியே செய்யப்பட்டு, ஒன்றின்மேலொன்ருகப் பொருத்தி வைக் கப்பட்டுள்ளன. வேண்டும்போது அவற்றைத் தனித்தனி யாக எடுத்துக்கொள்ளலாம். ஒவ்வொரு பாகமும் நாற் புறத்திலும் பலகைகளால் அடைக்கப்பட்டு, மேலும் கீழும் திறந்தபடியே விடப்பட்டுள்ளன. ஆதலால் தேனீக்கள் மிகவும் எளிதாக ஒரு பாகத்திலிருந்து மற்ருெரு பாகத்திற் குப் போகமுடியும். அடியில் உள்ளது இப்பெட்டியின்

பீடம்போன்று அமைந்தொரு பலகை. அதற்குமேலுள்ள பாகம் புழு அடைப் பெட்டி. அதற்குமேல் உள்ளது தேனடைப் பெட்டி. அதற்குமேலும் இருப்பதுதான் பெட்டியின் கூரை. புழுஅடைப் பெட்டியின் அடிப்பாகத்தில் ஒரு நீண்ட துவாரம் உள்ளது. அதுவே தேனீக்கள் உள்ளே புகவும் வெளியே வரவும் உள்ள வழியாகும்.

புழு அடைப்பெட்டியிலும், தேனடைப் பெட்டியிலும் சிறிது சிறிது இடம்விட்டுப் பல சட்டங்கள் தொங்கவிடப் பட்டுள்ளன. இச்சட்டங்களில்தான் தேனீக்கள் கூடுகளைக் கட்டுகின்றன. அக் கூடுகள் பார்வைக்கு அடைபோல் காணப்படுவதால் அவற்றைத் தேனடைகள் என்கிறோம். தேனடை ஒவ்வொன்றிலும் ஆயிரக்கண்க்கான அறைகள்

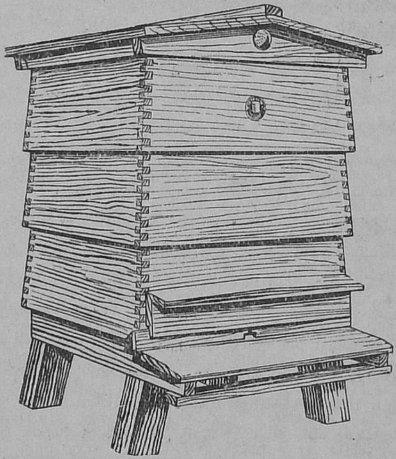

தேனீ வளர்க்கும் பெட்டி.

உள்ளன. அவற்றில்தான் தேனீக்கள் தங்கியுள்ளன. தேனை யும் சேகரித்து வைக்கின்றன.

தேனீக்கள் சாதாரணமாகத் தேனடைகளில் உள்ள மேல் அறைகளில் தேனைச் சேர்த்துவைத்து, கீழ்ப் பகுதி களில் உள்ள அறை களிலேயே வாழ்ந்து வருகின்றன. அந்தப் பழக்கத்தினால் தே னீக்கள் இப்பெட்டியி லேயும் கீழேயுள்ள பெட்டியில் உள்ள கூடுகளில் தங்கு கின்றன; முட்டை வைக்கின்றன; புழுக் களைக் காத்து வளர்க் கின்றன. அது போலவே மேல் பெட்டியில் உள்ள கூடுகளில் தேனைச் சேர்த்து வைக்கின்றன. ஆதலால் நாம் புழு அடைப் பெட்டியிலுள்ள தேனை எடுத்தல் கூடாது. அது புழுப்பூச்சிகள் நிறைந்து மிகவுந் தூய்மை யற்றதாயிருக்கும். மேலும் தேனீக்களும் நாச மடைந்துவிடும். ஆதலால் தேனடைப் பெட்டியிலுள்ள தேனையே நாம் எடுத்துக் கொள்ளுதல் வேண்டும். அதுவே மிகவுந் தூய்மையானது மாகும். இத்தேன் நெடுநாட்களுக்குக் கெடுவதில்லை.

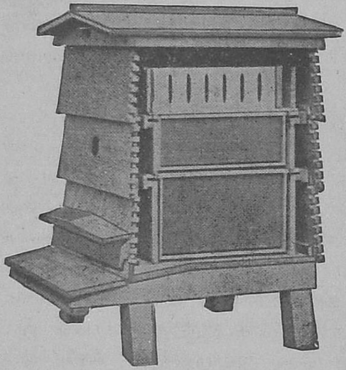

சட்டமும் தேனீ முட்டை அறையின் உள்பாகமும்.

பெட்டியின் கீழுள்ள அடைகளில் தேனீக்கள் முட்டைகளைக் காத்து, குஞ்சான பிறகு வளர்த்து வரு வதால் இதனைப் புழுஅடைப் பெட்டி என்றும் மேலுள்ள பெட்டியிலுள்ள அடைகளில் தேனைச் சேகரித்துவைப்ப

தால் அதைத் தேனடைப் பெட்டி என்றும் கூறுகிறோம். கடைசியாக மேலே இருக்கும் பாகம் பெட்டியின் கூரை எனப்படும். இது காற்று, மழை, அதிக வெய்யில், அதிகக் குளிர் முதலியவற்றினின்றும் கூட்டினைக் காக்கிறது. அதில் தேனீக்களுக்கு வேண்டிய காற்று உட்புகுவதற்கு ஏற்றவாறு மெல்லிய கம்பியினால் அடைக்கப்பட்ட துவாரங்கள் உள்ளன.

இத்தகைய பெட்டிகளை நாமே செய்து கொள்ளலாம்; அல்லது விவசாயப் பண்ணைகளிலிருந்து, தேனீக்களின் தேனடையுடன் மலிவான விலைக்குப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். பெட்டிகளை நாமே செய்து கொண்டோமானால் தேனீக்களைக் கொண்டுவருவதெப்படி? அடுக்குத் தேனீக்கள் கூடுகட்டியுள்ள மரப் பொந்துகளைக் கண்டு பிடிக்க வேண்டும். பின்னர் அப் பொந்தின் வாயைக் களிமண் கொண்டு மூடி, மேலுங் கீழுமாக இரு துவாரங்கள் இட வேண்டும். அவற்றுள் மேல் துவாரத்திற்கு நேரே ஒரு பெட்டியைத் திறந்து பிடித்துக்கொண்டு, கீழ்த்துவாரத்தின் வழியாகப் புகையைச் செலுத்தவேண்டும். அப்போது தேனீக்கள் புகையினால் தடுமாறி மேல்துவாரத்தின் வழியே நாம் வைத்துள்ள பெட்டிக்குள் வந்துசேரும். பெட்டியை அப்படியே மூடித் தேனீக்களைக் கொண்டு வந்து விடலாம். தேனடைகளையும் எவ்வித இடர்ப்பாடும் இன்றி எடுத்துக்கொண்டு வந்து, நம்மிடமுள்ள பெட்டியின் சட்டங்களிற் பொருத்தி விடலாம். பின்னர் தேனீக்களை அக் கூட்டிற்குள் விடவேண்டும். அப்போது தேனீக்கள் முன் போலவே அக்கூடுகளில் தங்கி வாழத் தொடங்கும். தேன் கூடு கிடைக்காமல் ஈக்கள் மாத்திரம் கிடைக்குமானால், நாம் கடையிலிருந்து தேன் மெழுகை வாங்கி வந்து, தேனடைகள் செய்து பெட்டிக்குள் உள்ள சட்டங்களிற் பொருத்தி

வைத்துவிடலாம். தேவையானபோது இன்னும் வேண்டிய அடைகளைத் தேனீக்களே தங்கள் வயிற்றிலிருந்து உற்பத்தியாகி வெளிவரும் தேன் மெழுகினுற் செய்துகொள்ளும். ஒரு பவுண்டு தேன் மெழுகு உண்டாக்குவதற்குத் தேனீக்கள் பத்துப் பதினைந்து பவுண்டு தேனை உண்ண வேண்டுமானுல் அது எவ்வளவு அரிய பொருள் என்பதை எண்ணிப் பாருங்கள்.

முன்பெல்லாம் தேனடைகளுக் கருகில் புகையிட்டுக் கொளுத்தித் தேனீக்களைக் கொன்று அல்லது விரட்டியோட்டிவிட்டுத் தேனடையை எடுப்பார்கள். அதை அப்படியே பிழிந்து தேனைச் சேகரிப்பது வழக்கம். இது பல வகையாலுந் தவருன முறையாகும். தேனடையில் முட்டைகளும் புழுக்களும் நிறைந்துள்ளதால் அவை தேனிற் கலந்து தேன் தூய்மையற்றதாகி விடுகின்றது. மேலும் சிறிதளவு தேனைப் பெறுவதற்காக அதைவிடப் பன்மடங்கு தேன் சேகரிக்கக்கூடிய தேனீக்களைக் கொன்று, தேனடையையும் அழித்து விடுகின்ருேம். இது எத்துணை அறியாமை மிக்க செயலாகும் என்பதை எண்ணிப் பாருங்கள். தூய்மையற்ற தேனை எடுக்கத் தேனீக் குலத்தை அழிக்கும் முறை இப்போது நீக்கப்பட்டுள்ளது.

சிறந்த முறையில் தூய தேனை எடுப்பதற்கான சிறு இயந்திரம் ஒன்றை அமைத்திருக்கிருர்கள். அது துத்தநாகத் தகட்டினுல் வட்டமாகச் செய்யப்பட்ட சிறிய பாத்திரமேயாம். அதன் நடுவில் ஓர் இருப்புக் கோல் பொருத்தப்பட்டுள்ளது. அதில் காற்ருடி போன்று நான்கு இறக்கைகள் இணைக்கப்பட்டுள்ளன, இவற்றில் தேனடைப் பெட்டியிலுள்ள சட்டத்தில் அமைந்துள்ள தேனடையை எடுத்து வைக்கவேண்டும். பின்னர் அவ்விருப்புக் கோலின் தலையில் அமைந்துள்ள பற்சக்கரத்தோடு பொருத்தப்பெற்

றுள்ள கைப்பிடியை விசையாக்ச் சுற்றவேண்டும். அப்போது அந்தச் சக்கரம் சுழல நாற்புறமும் அமைக்கப்பட்டுள்ள இறக்கைகளும் விரைந்து சுழலும். அப்போது தேனடையிலுள்ள தேன் துளித்துளியாகப் பாத்திரத்தில் விழும். அவ்வாறு விழுந்த தேனை அப் பாத்திரத்தில் அடியிலுள்ள துவாரத்தின் வழியே குழாயின் உதவியால் வேண்டும் கலங்களிற் பிடித்துக் கொள்ளலாம். தேனை எடுத்துக் கொண்ட பிறகு தேன்டையைச் சட்டத்துடன் பெட்டிக்குள் வைத்துவிடவேண்டும். தேனீக்கள் மறுபடியும் அவ்வடையில் தேனை நிரப்பும். இவ்வாறு அத்தேனடை அழிவினின்றும் காப்பாற்றப்படுகின்றது.

தேன் மக்களுக்குப் பயன்படும் பொருள்களில் சிறந்த தொன்றுகும். தேன் உடம்பிற்கு மிகவும் நலந் தருவதாகும். தேனை உணவிற் சேர்த்து உண்ணுபவர் நீண்ட நாள் வாழ்ந்திருப்பர் எனக்கருதப்படுகிறது. நம் நாட்டில் முற்காலத் திருந்த வேடுவர்கள் தேனையும் தினை மாவையும் உண்டே நல்லுடல் பெற்று நெடுங்காலம் வெற்றி வீரர்களாகத் திகழ்ந்திருந்தனர். பழங்களைத் துண்டுதுண்டாக நறுக்கித் தேனிற் போட்டு வைத்தால் நெடுநாட்கள் வரை கெடாதிருக்கும். தேனைப் பாலிலும், எலுமிச்சம்பழச் சாற்றிலும் கலந்து சாப்பிடலாம். தோசை, ரொட்டி முதலியவற்றையும் தேனில் தோய்த்து உண்ணலாம். குழந்தைகட்கும், நோயாளிகட்கும் தேன் எளிதில் செரிக்கத் தக்கது. தேன் மருந்துகளைச் சாப்பிடுவதற்குப் பயன்படுவதன்றி மருந்தாகவும் பயன்படுகின்றது. இதனைச் சேகரிப்பவருக்குப் பொருள் வரும் வருவாயாகவும் இருக்கிறது. இத்துணைச் சிறப்பும், பயனும் உள்ள தேனைத் தரும் தேனீ வளர்த்தல் தொழிலை நம் நாட்டிலும் பெரும் அளவிற் கைக்கொண்டு நன்மை யடைதல் சாலச் சிறந்ததாகும்.

3. விவேகானந்தர்

வங்காளத்துக்குத் தலைநகராக விளங்குவது கல்கத்தா நகரமாகும். சென்ற நூற்றுண்டின் இடைப்பகுதியில் விசுவநாத தத்தர் என்ற ஒருவர் அந் நகரில் வாழ்ந்து வந்தார். அவர் கல்வி கேள்விகளிற் சிறந்தவர்; நற்குணங்கள் நிறைந்தவர். அவர் கல்கத்தா உயர்நீதி மன்றத்தில் ஓர் வழக்கறிஞராக இருந்தார். தம் தொழிலில் சீரிய திறம் படைத்து அதனுற் பெரும் வருவாயுடையவரா யிருந்தார். எனினும் வறியோரும், வருந்துவோரும் விரும்பி வேண்டியதை இல்லையென்னுமல் வாரி வழங்கியதனுல், செல்வம் ஒன்றும் சேர்த்து வைத்தாரில்லை.

விசுவநாத தத்தர் புவனேசுவரி மாதா என்ற அம்மையாரை மணஞ்செய்திருந்தார். அவர் அடக்கம், அன்பு, அமைதி, நிறைவு முதலிய எல்லா நற்குணங்களும் ஒருங்கமையப்பெற்றுத் திகழ்ந்தார். கடவுளிடம் மாருத அன்பு பூண்டொழுகி வந்தார். இராமாயணம், மகாபாரதம் என்னும் இரு பெருங் காவியங்களையும் மனப்பாடம் செய்திருந்தார்.

இவ்வம்மையார் இருவர் மகளிரைப் பெற்றெடுத்தார்; எனினும் ஆண்மக வில்லையே என்றேங்கினுர். காசி விசுவநாதரை எண்ணி நோன்புகள் பல நோற்ருர். உண்ணும் போதும், உறங்கும்போதும் இவர் அவ் வெண்ணமாகவே இருந்து வந்தார். பின்னர் கருத்தரித்து, நன்னுளிலே (12-1-1863) ஓர் ஆண்மகவைப் பெற்று மகிழ்ந்தார். பெற்ருேர் அக் குழந்தை பிறந்த நாள், நட்சத்திரத்திற்கு ஏற்ப நரேந்திரநாதன் எனப் பெயரிட்டு வளர்த்து வந்தார்கள்.

நரேந்திரன் வயது மூன்று ஆவதற்குள்ளாகவே அதிக குறும்புக்காரனுகி விட்டான். பெற்ருேர்கள் எவ்வளவுக் கெவ்வளவு அவனைக் கண்டித்தார்களோ அவ்வளவுக்கவ் வளவு அவனுடைய துடுக்குத் தனமும், துணிவும் அதி கரித்தன. தனக்குக் கொடுக்கப்படும் தண்டனைகளை அவன் ஒரு போதும் பொருட்படுத்தியதே கிடையாது. அவன் மூர்க்கத்தனம் செய்யும் போதெல்லாம் அவன் தாயார் அவனைத் தண்ணீர்க் குழாயி னடியில் நிறுத்தித் தண் ணீரைத் திறந்து விட்டுவிடுவார். தண்ணீர் விர்ரென்று அவன் தலையில் வீழ்ந்து ஓடியவண்ண மிருக்கும். அவ்வாறு பொழியும் புனலின் கீழ் அவன் எவ்வளவு நேரமானுலும் சாந்தமா யிருப்பான். இவனது முரட்டுக் குணத்தைக் கண்ட தாயார், 'சிவபெருமானை நோக்கி ஓர் ஆண்மகவு வேண்டுமென்று தவங் கிடந்தேன் ; அவர் தன் பூதகணங்களிலேயே ஒன்றை எனக்குப் பிள்ளையாக அனுப்பி விட்டாரே' எனக்கூறி மனங் கலங்குவதுண்டு.

புவனேசுவரி மாதா தம் மைந்தனுக்கு இராம கதையை முறையாகக் கூறி வந்தார். இராமனின் அடக்கம், ஆண்மை, பொறுமை, சொற்கடவாமை போன்ற சிறந்த பண்புகளை யும், சீதையின் சிறந்த குணநலன்களையும் தம் குழந்தை யின் உள்ளத்தே பதியும்படிச் செய்தார். நரேந்திரனும் அவற்றைக்கேட்டு மனந்திருந்தினுன். அதன் விளைவாக இராமனிடம் நீங்காத அன்பு கொண்டவனுனுன். சீதா ராமன் வடிவம் ஒன்றை வைத்துக் கொண்டு கடவுள் வழிபாடு ஆற்றத் தொடங்கினுன். ஒரு நாள் தன் வீட்டு மாடியில், தன் நண்பன் ஒருவனுடன் உட்கார்ந்து தியானம் செய்யத் தொடங்கினுன். கதவு உட்புறம் தாழிடப்பட்டி ருந்தது. நெடுநேரமாகக் குழந்தையைக் காணுத பெற்ருேர் மாடிக்கு வந்தனர். கதவு தாழிடப்பட்டிருந்ததால் பலமாக

விவேகானந்த அடிகள்.

உதைத்துக் கதவைத் திறந்தனர். அவ் வாரவாரத்தைக் கேட்ட நண்பன் அஞ்சி நழுவிவிட்டான். ஆனால் நரேந்திரனே தன்னையும் மறந்து தியானத்தி லிருந்ததால் அங்கு நிகழ்ந்தவை ஒன்றையும் அறியவில்லை. அவனது தியான முங் கலைய வில்லை. அதுகண்ட பெற்றோரும் மற்றோரும் பெருவியப் படைந்தனர்.

நரேந்திரன் வீட்டில் வண்டிக்காரன் ஒருவன் இருந்தான். அவன் மிகவும் நற்குணமுள்ளவன். நரேந்திரனுக்கு எக்காரணம் பற்றியோ அவனிடத்துப் பேரன்பு உண்டாகிவிட்டது. அடிக்கடி அவ் வண்டிக்காரன் வீட்டிற்கு ஓடிவிடுவான். வண்டிக்காரனுடைய தயவு எல்லா மக்களுக்கும் வேண்டற்பால தொன்றென்றே அவன் நம்பினுன். ஆதலால் தானும் பெரியவனுகும்போது ஒரு வண்டிக்காரனுவது மேல் என்ற எண்ணமும் அவன் உள்ளத்தில் தோன்றியது. ஒரு நாள் இருவருக்கு மிடையே திருமணத்தைப் பற்றியதொரு சொல்லாடல் நிகழ்ந்தது. வண்டிக்காரன் திருமணத்தைப் பற்றி மிகவும் இழிவாகப் பேசினுன். அக் கருத்து நரேந்திரன் உள்ளத்தில் கருக்கொண்டது; நரேந்திரனுந் திருமணத்தை வெறுத்தான். தன்னலத்திற்கும், துன்பத்திற்குங் காரணமாயுள்ள திருமணத்தைத் தான் கனவிலுங் கருதுவதில்லை என்ற உறுதியும் ஏற்பட்டுவிட்டது. நரேந்திரனுக்கு ஆஞ்சனேயரிடத்து அதிகப் பற்றுதல் உண்டாயிற்று; தானும் அவரைப்போல் ஒரு பெரு வீரனுகத் திகழவேண்டு மென்ற எண்ணமும் உண்டாயிற்று.

நரேந்திரனை ஐந்தாம் ஆண்டிற் பள்ளிக்கனுப்பினர். தீய பிள்ளைகளின் நட்டால் நரேந்திரன் இழிந்த சொற்களையெல்லாங் கூறத் தொடங்கினுன். அதனை யறிந்த விசுவநாத தத்தர் தம் மகனுக்குத் தனி ஆசிரியரை யமர்த்தி வீட்டிலேயே கற்பிக்கச் செய்தார். நரேந்திரனும் மிக்க விரைவிலேயே தன் பாடங்களைக் கற்று வந்தான். அத்துடன் தனக்கு விருப்பமான இசையிலுங்கூடத் தேர்ச்சியடைந்து வந்தான். அவன் விளையாட்டில் மிக்க ஊக்கம் உள்ளவன். எந்த விளையாட்டாயினும் விருப்புடனே விளையாடுவான். பிள்ளைகள் சண்டையிட்டுக் கொள்வது அவ

னுக்கு ஒரு சிறிதும் பிடிக்காது. சிறுவர்கள் கைகலக்க ஆரம்பித்து விட்டால், தன் மீது அடி விழுவதைக்கூடப் பொருட்படுத்தாமல் இடையில் புகுந்து அவர்களை விலக்கு வான். தன் உயிரைக் கொடுத்தேனும் மற்றவர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்ற உயரிய நோக்கம் சிறுவயதி லேயே அவன் உள்ளத்திற் பதிந்து விட்டது.

தக்க வயது வந்தவுடன் நரேந்திரனை உயர்நிலைப் பள்ளியிற் சேர்த்தார்கள். அங்கு அவன் எல்லோரைக் காட்டிலும் மிகவும் சுறுசுறுப் புள்ளவனுகவே கற்றுவர லானுன். ஆங்கிலம் படிக்க நேர்ந்தபோது, அது அன்னிய மொழியாதலால் கற்கமுடியாது என்று அடியோடு மறுத்து விட்டான். ஆனுல் அதைக் கற்கவேண்டியதன் இன்றிய மையாமையை உணர்ந்தபோது தானுகவே படிக்கத் தொடங்கினுன். எடுத்த செயலை அரிதின் முயன்ருவது இனிதே முடிக்குந் தன்மை வாய்ந்தவன் ஆதலின், ஆங்கிலத்தையும் மிகவும் விரைவிற் கற்றுத் தேர்ச்சி யடைந்தான்.

நரேந்திரன் உயர்நிலைப் பள்ளியிற் படித்துக் கொண்டி ருந்தபோது, விசுவநாத தத்தர் கொஞ்ச காலம் மத்திய மாகாணத்திற் சென்று தங்கவேண்டியிருந்தது. அவர் குடும்பத்துடன் சென்றதால் நரேந்திரனையும் அழைத்துச் சென்ருர். அதனுல் நரேந்திரனின் படிப்பிற்கு இடையீடு ஏற்பட்டது. எனினும் நரேந்திரன் காலத்தை வீண் போக் காமற் பொது அறிவை வளர்க்கும் புத்தகங்களைப் பயின்று தேர்ந்தான். மீண்டும் கல்கத்தா சென்றபோது, அவன் பல் கலைக்கழக நுழைவுத் தேர்வுக்கு எழுத அனுமதிக்கப்பட வில்லை. இருந்தாலும் நரேந்திரனின் அறிவுத் திறனைக் கண்ட பல்கலைக் கழகத்தார், விதிவிலக்கு அளித்தார்கள். அப்போது நரேந்திரன் மூன்ருண்டுக்குரிய பாடங்களைத்

தையும் ஒரே ஆண்டிற் பயின்று, முதல்வனுகவும் தேர்வு பெற்ருன்.

அதன் பின்னர் நரேந்திரன் கல்லூரியிற் சேர்ந்து பயின்ருன். அங்கு வங்காளி மொழி, வட மொழி, ஆங்கிலம், தத்துவம், தருக்கம், வரலாறு முதலியவற்றிற் சிறந்த அறிவைப் பெற்ருன். அவன் திறமையைக் கண்ட சுரேந்திர நாத் பானர்ஜி அவனை வெகுவாகப் பாராட்டினுர். தேர்வுக் காலங்களில் நரேந்திரன் சந்தடியற்ற தனி வீட்டிலிருந்து படிப்பது வழக்கம்; ஆதலால் முழுக் கவனத்தையும் செலுத்திப் படிப்பான். முடிவில் பல்கலைக் கழகத் தேர்விலும் முதல்வனுக வெற்றிபெற்று பீ. ஏ. பட்டத்தையும் பெற்ருன். அவன் கல்லூரியிற் பயின்றகாலை நாடகக்கலையிலும் வல்லவனுன். கல்லூரி நாடகங்களி லெல்லாம் பங்கெடுத்துக் கொண்டு சிறப்புற நடித்தும் எல்லோருடைய பாராட்டுதலையும் பெற்ருன். அத்துடன் சிலம்பத்திலும் நல்ல தேர்ச்சியடைந் திருந்தான். ஒரு சமயம் பெயர் பெற்ற சிலம்பக்காரன் ஒருவனேடு போட்டியிட்டு, நெடுநேரம் அவனுடன் சிலம்பம் விளையாடி முடிவில் அவனைத் தோற்கடித்தான். ஆகவே அவன் அறிவு வன்மையைப் போலவே உடல் வன்மையையும் பெற்றிருந்தான்.

நரேந்திரன் பி. ஏ. தேர்வில் முதல்வனுகத் தேர்வு பெற்றதும், அந்த ஆண்டிலேயே சட்டக் கல்லூரியிற் சேர்ந்து பயிலத் தொடங்கினுன். அவன் வார விடுமுறை நாட்களில் தன் நண்பர்களின் வீட்டிற்குச் சென்று தங்குவதுண்டு. அவ்வாறு ஒரு வாரத்தில், இரண்டு மைல்களுக்கப்பாலுள்ள தன் நண்பன் ஒருவன் வீட்டிற்குச் சென்றிருந்தான். தன் நண்பர்களுடன் அளவளாவி மகிழ்ந்திருந்தான். அப்போது ஓர் ஆள் ஓடிவந்து விசுவநாத தத்தர் மாரடைப்பால் இறந்துவிட்டதாகக் கூறிக் கண்ணீர் விட்டான்.

நரேந்திரன் ஓடோடியும் வீடு சேர்ந்தான் ; தந்தையார் பிண மாய்க் கிடத்தலையும். அன்னையும், பிறரும் அழுது அரற்று வதையுங்கண்டு பிரமித்துப் போனான்; வாய் பேசவும், அழவுங்கூட இயலாதவனானான். பின்னர் தந்தைக்குச் செய்யவேண்டிய இறுதிக் கடன்களையெல்லாம் முறையே செய்து முடித்தான்.

விசுவநாத தத்தர் தாம் தேடிய பெரும் பொருளனைத் தையும் அவ்வப்போதே செலவு செய்தாரென்று முன்னரே கண்டோமல்லவா? ஆதலால் அவர் இறந்த பின்னர் வறுமையுங் குடும்பத்திற் குடி புகுந்தது. எவ்வாறு குடும்பம் நடந்ததென்பதே நரேந்திரனுக்கும், புவனேசுவரி மாதா வுக்குந்தான் தெரியும். நரேந்திரன் நெடுந்தூரத்திலுள்ள கல்லூரிக்குக் கால் நடையாகவே சென்றான். இன்றி யமையாப் பொருள்களாகிய செருப்பு, குடை போன்றவை கூட எட்டாப் பொருள்களாயின. அவனும் அவற்றையெல் லாம் வெட்டென மறந்துவிட்டுத் தன் கல்வியிலே கருத் தாயிருந்தான். அந்நாட்களில் அவன் பட்டினி கிடந்த நாட் கள் எத்தனை என்பதை யாரே அறியக் கூடும்! இதனால் உடலும் இளைக்கத் தொடங்கிற்று; சிறிது தளர்ச்சியும் அடைந்தது.

துன்பந் தனித்து வருவதில்லை என்பது முதுமொழி யல்லவா! அதற் கேற்பவே நரேந்திரனுக்கு மற்றோர் பேரிடுக்கணும் உண்டாயிற்று. அவன் குடியிருந்த வீடு தங்கட்குச் சொந்தமானதென்று அவன் தாயாதியர் வழக் குத் தொடர்ந்தனர். வழக்கும் நீடித்துக்கொண்டே போயிற்று. ஏழ்மையில் வாடிய நரேந்திரன் குடும்பத்தை அவ் வழக்கு மேலும் துன்புறுத்துவ தாயிற்று. எனினும் நரேந்திரன் மனத்தளர்வு அடையவில்லை. எவ்வளவுக் கெவ்வளவு துன்பம் அதிகமாக வந்ததோ அவ்வளவுக் கவ்

வளவு அவன் உள்ளமும் உறுதிப்பட்டுக்கொண்டே வந்தது. இறுதியில் வழக்கும் முடிந்தது; நரேந்திரனே வெற்றி பெற்ருன். அதன் பின்னர் வறுமையும் சிறிது சிறிதாக அக் குடும்பத்தினின்றும் அகலத் தொடங்கியது.

'வாழ்வின் செயல்கள் அனைத்தினும் ஒருவன் தூய் மையுடயவனு யிருத்தல்வேண்டும். மாணுக்கன் விரதங் களுக்குள்ளே சிறந்ததாகிய பிரம்மச்சரிய விரதத்தையே தன் நோக்கமாகக்கொண்டு அதன்படி வழுவாது ஒழுக வேண்டும். பலவீனம் வாழ்க்கையைச் சிதைத்துவிடும். வலிமை யுடையவன்தான் நன்மையைக் கடைப்பிடிக்கக் கூடும். ஆற்றல், அன்பு, அறிவு, திறன் முதலிய எல்லா வற்றையும் ஒருங்கே தரவல்லது பிரம்மச்சரியமே.' இவை போன்ற பல அரிய கருத்துக்களையே நரேந்திரன் தன் உயர்ந்த நோக்கமாகக் கொண்டொழுகினுன். ஆதலால்

"உரன்என்னுந் தோட்டியான் ஓர் ஐந்துங் காப்பான்
வரன்என்னும் வைப்புக்கோர் வித்து"

என்னும் வள்ளுவர் வாய்மொழிக்கு ஓர் எடுத்துக் காட்டாக இலங்கி நின்ருன்.

நரேந்திரன் தான் சந்தித்த பெரியோர்களிடமெல்லாம் 'கடவுளைக் கண்ட துண்டா?' என்று கேட்பது வழக்கம். கங்காதீரத்தையடுத்துள்ள தட்சிணேசுவரத்தில் இராம கிருஷ்ண பரமஹம்ஸர் என்ற பெரியார் ஒருவர் இருப்பதாக வும், அவர் காளிதேவியின் அருளைப்பெற்றவர் என்றும் அவரே கடவுளைக் கண்ட பெரியார் என்றும் ஒருவர் நரேந் திரனிடம் கூறினுர். அதுகேட்ட நரேந்திரன் அவ்விடம் சென்று அப்பெரியாரைக் கண்டான். அவருக்கும் அதே கேள்வியை விடுத்தான். அவரும் சற்றும் தாமதியாமல், 'ஆம், என் அகக் கண்ணுல் அப்பெருமானை இடையருது கண்டு களிப்பெய்துகின்றேன்' என்ருர். அதை நரேந்

திரன் உடனே நம்பவில்லை யாயினும் அவன் மனம் அப்பெரி யார் வசப்பட்டுவிட்டது.

பின்னர் நரேந்திரன் அடிக்கடி அங்கே போய் வரத் தலைப்பட்டான். அவனை யொத்த இளைஞர் பலர் அப்பெரி யாரின் சீடர்களாயிருந்தனர். நரேந்திரன் அவர்கள் யாவ ருக்கும் தலைவனு யிருந்தான். அவனது உயர்ந்த ஆன்மீக அறிவையும், பக்தி வைராக்கி யத்தையும் உணர்ந்த இராம கிருஷ்ணர் அவனிடமே நம்பிக்கை கொண்டு அவனுக்கே ஞானுேபதேசம் செய்து சமாதி நிலையையும் அருளித் தம் ஊனுடலைத் துறந்தார். நரேந்திரன் சிறந்தவரானுர். எனவே நாமும் இனி அவர் என்றே அழைப்போம். பின்னர் சீடர் களெல்லோரும், நரேந்திரருடன் வராக நகர் என்னுமிடத் திருந்த பாழுங் கட்டிடம் ஒன்றில் தங்கித் தவஞ்செய்யலா யினர். இராமகிருஷ்ணருக்குப் பதிலாக நரேந்திரரே தலைவரானுர்.

இவ்வாறிருக்குங்கால், அவர் ஏதோ ஒரு சக்தி தன்னை உந்தித் தள்ளுவதாகவும், தான் பூவலம் வரவேண்டு மென்றும் கூறிப் புறப்பட்டார். கால் நடையாகவே சென்றுர். யாராவது அன்போடு அழைத்து உணவிட்டால் உண்பார். இல்லாவிட்டால் பட்டினிதான். நெடுந் தூரம் செல்ல வேண்டியபோது தாமாகவே யாராவது பிரயாணச் சீட்டு வாங்கித் தந்தால் பயன் படுத்திக்கொள்ளுவார். கையில் ஒரு காசும் வைத்துக் கொள்ளாமல் தீர்த்த யாத்திரை புறப் பட்டார்.

தீர்த்த யாத்திரை புறப்பட்ட நரேந்திரர் பற்பல ஊர் களுக்குஞ் சென்று பின்னர் காசியில் சில காலந் தங்கியிருந் தார். பின்னர் பிருந்தாவனம் சென்று கோவர்த்தன கிரியை வலம் வந்தார். இமயத்தை யடைந்து கொஞ்சகாலம் தவஞ் செய்திருந்தார். பல மன்னர்களும் வீற்றிருந்து ஆட்சி

புரிந்த டில்லி மாநகரஞ் சென்று தங்கி, அங்கிருந்து இராஜ புதனத்தை யடைந்தார். அங்குள்ள பல சுதேச மன்னர் நாடுகளை யெல்லாம் பார்த்து விட்டு, பம்பாய் வழியாகப் பூனு வந்து சேர்ந்தார். அவ்வூரில் பாலகங்காதர திலகருடன் பத்து நாட்கள் தங்கியிருந்தார்.

பின்னர் நரேந்திரர் பங்களூரை யடைந்து, அங்கிருந்து மைசூர் சென்று இரண்டு திங்கள் தங்கியிருந்து புறப் பட்டார். அப்போது மைசூர் மன்னன், அமெரிக்காவில் உலக சமயப் பேரவை யொன்று நடக்கப் போவதாகவும், அதற்குச் சுவாமிகள் செல்லவேண்டு மென்றும், அதற் கான செலவுகளைத் தானே தருவதாகவும் விண்ணப்பம் செய்து கொண்டான். 'இறைவன் கருத்து அதுவாயின் அவ் வாறே நடப்பதாக' என்று கூறிப் புறப்பட்டார் நரேந்திரர். அவர் மலையாள நாட்டின் வழியாகக் கன்னியாகுமரியை யடைந்து தங்கி, பின்னர் மதுரை, இராமநாதபுரம் முதலிய ஊர்களின் வழியே சென்னை சேர்ந்தார். இங்கு கடற்கரைக் கூட்டத்திற் பேசினார். இங்கிருந்தபடியே அமெரிக்கா செல்ல ஏற்பாடாகிப் பம்பாய் சேர்ந்து, 1893-ம் ஆண்டு மே மாதத்தில் 'பெனின்சுலார்' எனுங் கப்பலிலேறிச் சென்றார். அக்கப்பல் இலங்கை, மலேயா, சீனா, ஜப்பான் முதலிய நாடு களின் வழியே சென்று, நேரே பசிபிக் பெருங்கடலைத் தாண்டி அமெரிக்காவின் மேற்குக் கடற்கரையிலுள்ள வான்கூவார் என்ற துறை முகத்தை யடைந்தது.

பேரவை நிகழ்வது சிகாகோ நகரிலானதால் சுவாமி கள் இரயில் மூலமாக அந் நகரை யடைந்தார்கள். பேராசிரி யர் ரைட் அவர்கள் உதவியால் அப்பேரவையில் பேசித் தம் தாய் நாட்டுச் சமயமே சிறந்ததென எல்லோரும் ஒப்பும் வண்ணம் செய்தார்கள். அப் பேரவை முடிந்த பின்ன ரும் சிலகாலம் அங்குத் தங்கியிருந்து பின்னர் இங்கி

லாந்து, ஐரோப்பா முதலிய மேல்நாடுகட் கெல்லாஞ் சென்று, இந்துமத விளக்கஞ் செய்துவிட்டு, நான்காண்டு களுக்குப் பிறகு தம் தாய்நாட்டை யடைந்தார். சுவாமிகள் மேல் நாடுகளில் இருந்தபோது சேவியர் தம்பதிகள் (Captain Sevier and Mrs. Sevier), குட்வின் (J. J. Goodwin), மார்கரெட் நோபிள் (Margaret Noble) போன்ற சிறந்த சீடர்களின் துணைகொண்டு அங்கங்கே இந்துமத விளக்கச் சங்கங்களையும் நிறுவி வந்தார்கள்.

தாய்நாடு திரும்பிய சுவாமிகளுக்கு இலங்கை, சென்னை, கல்கத்தா போன்ற பெருநகரங்களிலும் பிறவிடங் களிலும் செய்யப்பட்ட வரவேற்பு விழாக்கள் மிகமிகச் சிறந்தனவாயிருந்தன. சுவாமிகள் கல்கத்தாவி லிருந்த போது, இராமகிருஷ்ணரின் சீடர்களையெல்லாம் கூட்டி ஓர் மாநாடு நடத்தி அப்பெரியாரின் கொள்கைகளைப் பரப்பு தற்கான வழிவகைகளை யெல்லாம் தெரிவித்தார்கள். அம் முயற்சியால்தான் தற்போதுள்ள பேலூர் இராமகிருஷ்ண மடம் கட்டப்பட்டது.

சுவாமிகள் மீண்டும் ஒரு முறை பூவலம் வந்து, தம் கொள்கையை நிலைபெறச் செய்யுவேண்டுமென்று எண்ணி னார்கள். அதற்காக 1899-ம் ஆண்டில் கல்கத்தாவிலிருந்து கப்பலேறினார்கள். கப்பல் சென்னை, கொழும்பு, பம்பாய், செங்கடல், மத்தியதரைக் கடல் வழியே இலண்டனை யடைந்தது. சுவாமிகள் அங்கு சிலநாள் தங்கிப் பின்னர் அமெரிக்காவை யடைந்தார்கள். அமெரிக்கக் கிழக்குப் பகுதிகளில் கொஞ்ச காலமும், மேற்குப் பகுதிகளில் கொஞ்ச காலமும் தங்கிப் பின்னர் பாரிஸ் நகரம் வந்தார்கள். அப்போது அங்கே உலக சமயத் தோற்ற ஆராய்ச்சி புரிவ தற்காகப் பேரவை ஒன்று கூடியது. சுவாமிகள் அதிற் கலந்து கொண்டார்கள். இந்து மதத்தைப் பற்றி அவர்கள்

கூறியதே முடிவான உண்மை என அறிஞர் பலரும் ஒப்புக்கொண்டனர். பின்னர் அடிகளார் அங்கிருந்து புறப்பட்டு, ஆஸ்திரியா, துருக்கி, எகிப்து முதலிய நாடுகளிற் பிரயாணஞ் செய்தபின்னர்த் தம் தாய்நாடு சேர்ந்தார்கள்.

தலைமை மடத்திற்கு வந்த கொஞ்ச நாட்களுக்கெல்லாம் அடிகளார் இமயத்திலுள்ள மாயாவதி அத்வைத மடத்திற்குச் சென்று வந்தார்கள். அவர் வழி பற்றிப் பல கிளைச் சங்கங்கள் நாடு முழுவதும் நிறுவப்பெற்றன. அவற்றுள் சென்னை இராமகிருஷ்ண மடாலயம், மூர்ஷிதாபாத் குருகுல ஆஸ்ரமம், கல்கத்தா நிவேதிதைப் பெண்பள்ளி ஆகியவைகள் குறிப்பிடத் தக்கன. பல்வேறு மொழிகளிற் பத்திரிகைகளும் தொடங்கப்பெற்றன. காசி போன்ற யாத்திரைத் தலங்களில் மருத்துவச் சாலைகள் நிறுவப்பெற்றன. அன்பர்களின் விருப்பத்திற் கிணங்க அடிகளார் டாக்காவிற்கு எழுந்தருளிப் பின்னர், காசி, புத்த கயை ஆகிய இடங்களுக்கு யாத்திரை போய் வந்தார்கள். இவ்வாறு எல்லாச் செயல்களையும் ஒழுங்குபெறச் செய்து முடித்த அடிகளார் 1902-ம் ஆண்டில் தம் அறையிற் இருந்து சமாதிகூடி முத்திநிலை யடைந்தார்கள். இப்பெரியார் தாம் **விவேகானந்த அடிகள்** என வழங்கப்படுகிறார்கள். இவர் தம் போதனைகளும் புகழும் என்றும் நின்று மக்களுக்கு வழிகாட்டிகளாக அமைவனவாம்.

கேள்விகள்

1. விசுவநாத தத்தரின் சிறப்பியல்புகள் யாவை?
2. புவனேசுவரியின் நோன்பும், பயனும் யாவை?
3. நரேந்திரரின் குழந்தைப் பருவ இயல்பு யாது?
4. நரேந்திரர் கல்வி பயின்ற வரலாறென்ன?

5. துன்பந் தனித்து வாரா தென்பது நரேந்திரர் பால் உண்மையான தெவ்வாறு ?
6. நரேந்திரரின் பிரம்மச்சரியம் பற்றிய கருத்து யாது ?
7. நரேந்திரர் இந்தியாவில் எவ்வெவ் விடங்கட்குச் சென்ருர் ?
8. நரேந்திரரின் முதலாவது மேல்நாட்டுச் செலவை விளக்குக.
9. விவேகானந்தரின் வாழ்க்கையிலிருந்து நாமறிவன யாவை ?

பயிற்சி

1. நரேந்திரரின் இளமை, கல்வி, இந்தியநாட்டு, மேல் நாட்டுச் சுற்றுப் பிரயாணம் முதலியவைபற்றித் தனித்தனியே அவர்களே கூறுவதுபோல் எழுதுக.
2. விவேகானந்தரின் வாழ்க்கை வரலாற்றுப் புத்தகம் ஏதாவதொன்றைப் படிக்கவும்.
3. அண்மையிலுள்ள ஏதாவதொரு இராமகிருஷ்ண மடத்திற்குப் போய் அம்மட அமைப்பைப்பற்றி அறிந்து வரவும்.

இலக்கணம்

(1) எதிர்ச் சொல் தருக :—

இன்னல், புனல், உருவம், சீரிய.

(2) தன்வினையைப் பிறவினையாகவும், பிறவினையைத் தன்வினையாகவும் மாற்றுக :—சுட்டான், தாழிட்டார், செலுத்தினுர், காப்பான், உந்தப்பட்டார்.

(3) கீழ்வருவன வற்றில் பிறிதின் கிழமையும், தற்கிழமையும் இதுவெதுவெனக் குறிப்பிடுக :—

(1) விவேகானந்தரது வீடு
(2) பறவையது இறக்கை
(3) இந்து மதத்தின் கொள்கை
(4) கந்தனது சட்டை.

(4) ஆகுபெயர் தருக :—

(1) வான் பொய்ப்பினும் தான் பொய்யா.
(2) கார் விளைந்தது.

(5) விவேகானந்தரைப் 'போன்ற' இளைஞர்கள் பலர் வந்தனர். அதுபோல், போல, ஒப்ப, நிகரப்ப, அன்ன என்ற சொற்களைக்கொண்டு ஒவ்வோர் உவமைத் தொடரை அமைக்கவும்.

(6) கீழ்வரும் சொற்களை முற்றுவிக்க :—

(1) நரேந்திரர் நன்றாக வளர்ந்து —— .
(2) மூன்றாண்டிற்குரிய —— .
(3) ஆற்றல், அறிவு, திறன் எல்லாவற்றையும் ஒருங்கே தரவல்லது —— .

4. கியூரி அம்மையார்

மூன்று வயதும் நிரம்பாத மேரி என்னும் குழந்தை தம் வீட்டுத் தோட்டத்தில் அமர்ந்திருந்தது. அதன் அருகில் ஏதோ ஒரு புத்தகம் கிடந்தது. அதை ஆவலுடன் எடுத்தது குழந்தை; ஆர்வத்துடன் படித்தது. தட்டுத் தடங்கலின்றிப் படித்தது; வாய்விட்டு உரக்கப் படித்தது. குழந்தை தன்னையும் மறந்து படிப்பதிலேயே ஆழ்ந்திருந்தது.

அங்கு வந்தனர் அக்குழந்தையின் பெற்றோர். குழந்தையின் செயலைத் தூரத்தே கண்ட பெற்றோர் சந்தடி செய்யாமல் பின்புறம் வந்து நின்றனர்; தம் குழந்தை மழலை

மொழியாடிப் படிப்பதைக் கண்டு கழிபேருவகை யடைந்த னர். அதற்கு மேலும் அவர்களால் தங்களை மறைத்துக் கொள்ள இயலவில்லை.

'மேரி! உனக்குப் படிக்கக் கற்றுக்கொடுத்தவர் யார்?' என்றனர் தாயார். அதுகேட்டுத் திடுக்கிட்டது குழந்தை. 'அன்னையே! மன்னிப்பீராக. தமக்கை படித்த தைப் பார்த்தேன். நானும் முயன்றேன்; அன்றி வேறில்லை; இனிச் செய்யேன்,' என்று கனிந்த குரலிற் கூறியது. தான் ஒரு பெரிய குற்றம் செய்ததாகவே கருதிக் கவன்றது குழந்தை.

அன்னையார் குழந்தையை வாரி எடுத்தார். ஆதர வுடன் மார்பிறுகத் தழுவிக்கொண்டார். 'செல்வமே! மனங் கவலற்க! நின் செயல் எத்துணையும் பிழையுடைத் தன்று; அறிவுடைச் செயலே ஆற்றினை! நின் ஊக்கம் வளர்வதாக! அறிவு சிறப்பதாக!' என வாழ்த்தி மகிழ்ந்தார்.

இந் நிகழ்ச்சி நடந்தது போலந்தைச் சேர்ந்த வார்சா வில், 1870-ம் ஆண்டில். அப்போது போலந்து உரிமை யிழந் திருந்தது. போலந்தின் ஒரு பகுதி ஜெர்மனிக்கும், மற்றொருபகுதி ஆஸ்திரியாவுக்கும், வார்சாவும் அதைச் சார்ந்த பகுதியும் ரஷியாவிற்கும் அடிமையாயிருந்தன. ரஷியாவில் ஸார் மன்னரின் கொடுங்கோ லாட்சி நிலை பெற்றிருந்தது. அதனல் வார்சாவி லுள்ளோர் தாய்மொழி பயிலுதற்குங்கூடத் தடைப்படுத்தப்பட் டிருந்தனர்.

ஒரு நாட்டின் உரிமை பாதுகாக்கப்பட வேண்டு மானல், முதற்கண் பாதுகாக்கப்பட வேண்டுவது நாட்டு மொழியே யாகும். நாட்டுமொழி வளர்ந்தால்தான், முன் னேற்றமடைந்தால்தான் நாட்டுமக்கள் முன்னேற முடியும். நாட்டு மக்கள் முன்னேற்றமடைந்தால்தான் நாடு முன்

னேற்றமடைய முடியும். ஆகவே ஒரு நாட்டு முன்னேற்றத்திற்கும் அந்நாட்டு மக்களின் முன்னேற்றத்திற்கும் உயிர் நாடியாக, அடிப்படைக் காரணமா யமைந்திருப்பது அந் நாட்டு மொழியேயாகும். ஆகவே ஒவ்வொருவரும் தத்தம் தாய்மொழியின்—நாட்டுமொழியின் முன்னேற்றத்திற்காகப் பாடுபடக் கடமைப்பட் டுள்ளனர்.

இந்த உண்மையை நன்கறிந்த ரஷிய அரசாங்கம் போலந்திலும் தன் மொழியையே போதிக்க ஏற்பாடு செய்தது. போலந்து மொழி எப்பள்ளியிலும் போதிக்கப்படலாகாது எனவும் திட்ட மியற்றியது. நாம் மேலே பார்த்த மேரியின் தந்தையார் ஓர் பள்ளியாசிரியர். தன் தாய் மொழிப் பற்று மிக்கவர். தாய்நாட்டின் விடுதலைக்காக அல்லும் பகலும் ஒல்லும் வகை முயலுபவர். கனவிலுந் தன் தாய்மொழியையே கருதுபவர். அத்தகைய பெரியார் தன் மனச்சான்றுக்கு எதிராகப் பள்ளியில் ரஷியமொழியைக் கற்பித்துவர நேர்ந்தது. அதுவே அடிமை நாட்டிலுள்ளாரது நிலை போலும்.

1878-ம் ஆண்டில் ஒருநாள் மாலைவேளை மேரியின் வீட்டில் அமைதி நிலவியது. எல்லோருடைய முகத்திலுங் கவலை தேங்கி நின்றது. மேரியின் தாயார் தன் படுக்கையிற் கிடந்தார். தன் அருமை மக்களை அருகழைத்துக் கொஞ்சிக் குலவினுர். கொஞ்ச நேரத்திற்கெல்லாம் ஆழ்ந்த நித்திரையடைந்து அமைதியுற்ருர். பரிதியும் மறைந்தது ; பாரகம் இருண்டது. அவ்வாறே மேரியின் இல்லமும் அந்தகாரத்தில் ஆழ்ந்தது. குழந்தைகள் உற்றதை அறிந்தனர் ; அழுதனர் ; அரற்றினர். கவலைக்கடலுள் மூழ்கினர் ; கண்ணீர் ஆருய்ப் பெருக்கினர். எனினும் பயன் உண்டோ? இல்லை. ஆவி பிரிந்த அன்னையின் உடலமே அங்கு கிடந்தது ; அழுது அரற்றும் குழந்தைகளிடம் பரிவு

கொண்டு ஆறுதல் கூறும் பான்மையற்றுக் கிடந்தது. அப்போது மேரிக்கு வயது பத்து ஆயிற்று.

'தாயோடு அறுசுவை போம்,' என்னும் நிலையை அடைந்த மேரியையும், உடன்பிறந்தோரையும் அவர்தம் தந்தையாரே தந்தையும் தாயுமாயிருந்து பேணி வளர்த்து வந்தார். மேரியும் தன் பதினொருவது வயதை எட்டிப் பிடித்தார். அந் நிலையில் வந்தது மற்றோர் அல்லல். மேரியின் தந்தையார் ஆசிரியர் பணியினின்றும் விலக்கப் பட்டார். எனினும் அவர் மனந் தளர்ந்தாரில்லை; தன் னருமைக் குழந்தைகட்கு எவ்விதக் குறைபாடும் இன்றி வளர்த்து வந்தார்.

'துன்பம் வந்தால் தொடர்ந்து வரும்,' என்பதும் ஒரு பழமொழி யல்லவா? அப்பழமொழி இவர்பால் மெய்யா யிற்று. அடுத்துவந்தது மிகப்பேரிடி. மேரியின் தந்தையார் தம் செல்வம் அனைத்தையும் ஒரு கம்பெனியின் பங்குத் தொகையாகக் கொடுத்திருந்தார். அக்கம்பெனி வளர்ந் தோங்கி நற்பயன் தருவதுபோற் காணப்பட்டது; அதை நம்பியே தம் செல்வம் முழுவதையும் அதில் ஈடு செய்திருந் தார். 1884-ல் அந்தக் கம்பெனி அடியோடு உருக்குலைந்து போயிற்று. அத்துடன் இவர்தம் செல்வமும் சிதைந்து போயிற்று. குழந்தைகட்குக் கல்வி கற்பிக்கவும் வகை யில்லாது போயிற்று. மேரி முதலிய குழந்தைகள் யாவரும் வீட்டு அலுவல்களைக் கவனித்துக்கொண்டு, தந்தையா ருக்கு வேண்டும் பணிகளைப் புரிந்து அவரது உள்ளம் ஆறுதலடையுமாறு நடந்துகொண்டனர். 'தந்தை மகற் காற்று நன்றி அவையத்து முந்தியிருப்பச் செயல்' என்ற வள்ளுவர் வாக்கின்படித் தம் குழந்தைகட்கு வேண்டும் கல்வி யளிக்க முடியவில்லையே என்று அவர் வெகுவாக மனம் மாழ்கியிருந்தார்.

கியூரி அம்மையார்.

மேரிக்கு வயது பதினேழு ஆயிற்று. மேரியின் தமக்கை பிரான்யாவுக்கு வயது இருபது ஆயிற்று. ஒரு நாள் பிரான்யா மேரியைப் பார்த்து, 'மேரி! நீதான் நம் உடன் பிறந்தோருள் மிகவும் நுண்ணறிவு வாய்ந்தவள்; ஆதலால் நீயாவது பாரிசுக்குச் சென்று படித்தல் வேண்டும்; பணத்தைப் பற்றிக் கவலை வேண்டாம்,' என்று கூறினாள். அதற்கு மேரி 'நீயும் நுண்ணறிவு படைத்தவள் என்பதை எல்லோரும் நன்கறிவோமே! ஆண்டுதோறும் நீ பள்ளியில் பரிசுகள் பெற்றதெல்லாம் எதனைக் காட்டுகின்றது. நீதான் இப்போது பாரிசு சென்று கல்லூரியிற் சேர வேண்டும்.

நான் இரண்டு தினங்கட்கு முன்னரே அலுவலிற் சேர்ந்து விட்டேன். திங்கள்தோறும் உனக்கு வேண்டும் தொகை வந்துசேரும்; கவலை வேண்டாம்,' என்றுரைத்தாள். பிரான்யா ஒன்றும் பதிற்சொல்ல இயலாமல் பாரிசு செல்ல உடன்பட்டாள். பிரான்யாவின் படிப்பும் தொடங்கியது.

மேரி தான் மேற்கொண்டிருந்த தனி ஆசிரியத் தொழிலைச் (Private Tutor) செம்மையுற நடத்தி வந்தார். முதலில் அத்தொழில் மிகமிகக் கடினமானதாகவே இருந் தது. குழந்தைக்கு, அதிலும் மிகச் சிறு குழந்தைக்குக் கற் பிப்பதென்பது மிகவும் கடினமான தொன்ருகவே யிருந்தது. குழந்தை ஆசிரியையைக் கண்டவுடனே வெளியில் நழுவி விடும்; அப் பக்கம் தலை காட்டுவதே இல்லை. பின்னர் குழந்தையின் அன்னையாரின் ஒத்துழைப்பால் குழந்தை யைத் தன்னிடம் வரும்படிச் செய்துகொண்டார். பயிலு வதைத் தவிர வேறு வழியில்லை என்றறிந்த குழந்தையும் கொஞ்சங் கொஞ்சமாகப் பயில முயன்றது. மேரி ஆறு மாதங்கள் அரிதின் முயன்றதன் பயனுகக் குழந்தைக்குக் கல்வியில் ஊக்கம் உண்டாயிற்று.

போலந்து நாட்டு மகளிர் அழகிற் சிறந்தவர்கள். அதிலும் மேரி யம்மையாரோ அந்நாட்டு மகளிர் அனைவரி லும் சிறந்த அழகு வாய்ந்து விளங்கினர். எனினும் பய னென்ன? வறுமையில் வாடித் தனித்து வாழும் அவர் பெற்ற அழகினுல் வரும் பயன்தான் யாது? மேரியோ உலகப் பற்றே அற்றவர் போலவே வாழ்ந்து வந்தார். தம் வாழ்க்கையே இருள் நிறைந்ததென்றே உறுதியாக நம்பி னர். அதற்கேற்பவே தம் வாழ்க்கை முறையையும் அமைத்துக் கொண்டார்.

ஒரு சமயம், ஒரு வாலிபன் இவரிடம் அன்பு காட்டி னன். இவரும் அவ்வன்பு ஒருக்கால் உண்மையாயிருக்கக்

கூடுமோ என்றெண்ணினர். அவனே ஒரு பெருஞ் செல்வந்தனின் மகன். செல்வச் செழிப்பிலேயே வளர்ந்தவன். மேரியின் புற அழகைக் கண்டு மயங்கி அன்புகொண்டவன். மேரியை மணந்துகொள்ளத் தம் பெற்ரேரின் சம்மதத்தை நாடினன். பணத்திற் புரளும் பெற்ரேர், தம் மகன் ஓர் ஏழை ஆசிரியையை மணக்கச் சம்மதிப்பரோ ! மணக்கக் கூடாது எனத் தடை விதித்தனர். வாலிபனும் தன் அன்பை நழுவ விட்டான். அதுகண்ட மேரியார் அழுங்கவில்லை; ஆத்திரங் கொள்ளவுமில்லை. அதுவே உலகியல் என்றெண்ணி, அந் நிகழ்ச்சியைத் தம் மனத்திலிருந்தே நீங்கும்படிச் செய்துவிட்டார்.

ஏழாண்டுகள் விரைந்தோடி மறைந்தன. பிரான்யாவும் தன் மருத்துவக் கல்லூரிப் படிப்பை முடித்துப் பட்டமும் பெற்றுவிட்டார். தன் மனமொத்த மணளனையும் அடைந்து இல்வாழ்க்கை நடத்தத் தொடங்கினர். அத்துடன் தங்கை மேரியையும் அலுவல் தளையினின்றும் விடுவித்தார். மேரியும் தன் ஆசிரியப் பணிக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்தார்.

ஏழாண்டுகளாக ஆசிரியராயிருந்த மேரி இப்போது (1891) மீண்டும் மாணவி யானர். பாரிசில் உள்ள ஸொபோன் கல்விக் கழகத்தில் சேர்ந்து மாணவியானர். ‘இப் பிறவியிற் கல்லூரிப் படிப்பும் கிட்டுமோ’ என்று ஏங்கிக் கிடந்த மேரியின் உள்ளம் பூரித்தது. அங்கு தனக்குப் பிரியமான பௌதிகக் கலையைக் கற்கத் தொடங்கினர். எல்லா மாணவரும் கல்லூரியைவிட்டு வெளியேறும் வயதில் தான் கற்கத் தொடங்க நேர்ந்ததே என்பதை நினைந்து மனம் வருந்தினர். எனினும் இப்போதாவது தன் விருப்பம் நிறைவேறிற்றே என்றெண்ணி ஆறுதலடைந்தார்.

அக்காலத்தில் அவர் இருந்த நிலைமை எடுத்துரைக் குந்தரத்த தன்று. மிகமிக எளிய வாழ்க்கை. அவரிடம் இருந்தவை இரண்டே ஆடைதாம். அவையும் வெகுநாட் களுக்கு முன்பு புதியவை. இருந்த இடமோ ஒரு சிற்றறை. உணவோ ரொட்டியும் தண்ணீருமே. அவர் இருந்த அறையில் இடம் பெற்றிருந்தவை ஒரு சிறு மரப்பெட்டியும், மண்ணெண்ணெய் விளக்குமே. ஏனைய மாணவர் இருக் கும் அறைகளைப்போன்று நவீன நாகரிகப் பொருளையும் அங்கு காண்டல் இயலாது. ஆயின் உண்மையிலேயே கல்வித்தெய்வம் குடிகொண்டிருந்த திருக்கோயில் அதுவேயாம் எனிற் பிழையிலது.

மேரி எதனையுங் கருத்திற்கொள்ளாது தம் கல்விப் பயிற்சியிலேயே கண்ணுங் கருத்துமா யிருந்தார். 1893-ல் தேர்வும் நடந்தது; தேர்வு முடிவும் வெளி வந்தது. பாரிசு நகரமே அதுவரை காணாத, ஒரு புதுமையைக் கண்டது. ஒரு பெண்பாலார் பௌதிகக் கலையில் முதல்வராகத் தேர்வு பெற்றார். அது கண்ட மாணவர் பலரும் பொறு மைப் பட்டனர். அப்பெண்மணிதான் மேரியாவார். தேர்வில் பற்பல பரிசுகளுடன் வெற்றி பெற்ற மேரியார் தன்னு டைந்து ஆசிரியர் பணியை மேற்கொள்ளவே எண்ணி யிருந்தார். ஆனால் மறுபடியும் ஸொபோன் கல்விக் கழகம் அவரை அன்புடன் வாவென் றழைத்தது.

அலெக்ஸாண்ட்ராவிச் (Alexandrawitch) என்பார் ஒரு கல்வி நிதியை ஏற்படுத்தியிருந்தார். அந்நிதிக் குழுவினர் ரூபாய் நானூறு பெறுமானமுள்ள தொகையை மேரியாருக்குக் கல்வி நன்கொடையாக (Scholarship) அளிக்க முன்வந்தனர். மேரியாரும் அதனைப் பெற்றுக் கொள்ளச் சம்மதித்தார். அத்தொகையில் பாதித் தொகை கல்லூரிச் சம்பளத்திற் காயிற்று. மீதமுள்ள தொகையைக்

கொண்டு கல்லூரி வாழ்க்கையை நடத்திவந்தார். அக் காலத்தில் அவர் கணிதப் பட்டத்திற்காகப் படித்துவந்தார். அடுத்த ஆண்டில் கணிதத்திலும் அவரே முதல்வராகத் தேர்வு பெற்றார். அன்றிப் பல பரிசுகளையும் பெற்றார்.

மேரியம்மையார் பௌதிகத்தைப் போலவே, கணிதத்திலும் முதல்வராய்த் தேறிப் பரிசுகள் பல பெற்றதைக் கண்ட பாரிஸ் திடுக்கிட்டது. ஏன்? அன்னாளில் மகளிர் கல்வி கற்றலே அருமை, அதிலும் பல்கலைக் கழகக் கல்வி கற்றல் அதனினும் அருமை. பட்டத் தேர்வுகளில், ஓர் பெண்மணி முதல்வராகத் தேறிப் பல பரிசுகளையும் பெறுவதென்பது அரிதினும் அரிதாம். ஆதலால்தான் மேரியாரின் வெற்றி கேட்டுப் பாரிஸ் திடுக்கிட்டது.

பாரிஸில் இருந்த வர்த்தக சங்கம் ஒன்று காந்தத்தைப் பற்றி ஓர் ஆராய்ச்சி நடத்த விரும்பித் தக்காரொருவரைத் தேடியிருந்தது. மேரியாரின் திறம் பற்றிக் கேள்வியுற்ற அச் சங்கம் அவ் வாராய்ச்சியை நடத்துமாறு மேரியம்மையாரைக் கேட்டுக்கொண்டது. மேரி யம்மையாரும் அதற்கிணங்கி அவ் வாராய்ச்சியைச் செய்துமுடித்தார். அது கண்ட சங்கம் அவருக்கு ஆயிரம் ரூபாய் மதிப்புள்ள தொகையை அளித்தது. அதனைப்பெற்ற மேரியார் அலெக்ஸாண்ட்ராவிச் கல்வி நிதியிலிருந்து தாம் பெற்றுக்கொண்ட தொகையை உடனே கொடுத்துவிட்டார். இஃது அக் கல்வி நிதிக் குழுவினர்க்கும் பெருவியப்பையும், திகைப்பையும் விளைவித்தது. உலகிலேயே காணுதற்கரிய ஒன்றன்றோ இந் நிகழ்ச்சி!

அக்காலத்தே பாரிஸில் பியரி கியூரி என்னும் ஒருவர் வாழ்ந்திருந்தார். அவர் பௌதிகத்தில் மிகச் சிறந்த அறிவு நிறம்பப்பெற்ற பேரறிஞர். பிறநாட்டுப் பேரறிஞர் பலராலும் பாராட்டிப் புகழப் பெற்றவர். சாந்தமே வடி

வெடுத்தா லொத்த பொறுமைசாலி. ஆடம்பரம் என்பதை அணுவளவுங் கொள்ளாதவர். கல்லூரியிற் பௌதிகப் பேராசிரியரா யிருப்பதற்குரிய ஆற்றல் பெற்றிருந்தும், கல்லூரிக்கு வருமாறு பலர் வருந்தியழைத்தும், அதனை ஏற்றுக் கொள்ளாமல் ஓர் உயர்நிலைப் பள்ளியிலேயே பௌதிக ஆசிரியராகத் தொண்டாற்றி வந்தார். பட்டம், பதவி, செல்வம், புகழ் முதலியன தாமாகவே இவரை வந்தடைய முயன்ற போதும் அவற்றிலிருந்து தப்பும் வழியையே மேற்கொண்டிருந்தார்.

1894-ல் மேரியார் காந்தத்தைப் பற்றி ஒரு ஆராய்ச்சி நிகழ்த்தினு ரல்லவா? அதன் பின்னர் பௌதிக சம்பந்தமான ஆராய்ச்சிகளை நிகழ்த்தி வரலானுர். ஒரு சமயம் அவருக்குப் பௌதிக ஆராய்ச்சியில் ஓர் ஐயந்தோன்றியது. அவரும் பியரி கியூரியைப்பற்றிக் கேள்விப்பட்டிருந்ததால், தம் ஐயத்தைப் போக்கிக்கொள்ள மேரி அவர்பாற் சென்ருர். மேரியாரைக் கண்ட கியூரி, மகிழ்ந்து அவரை வரவேற்று, அவர் ஐயத்தைக் கேட்டு, அதனைத் தக்கவாறு விளக்கிக்காட்டி அவர் ஐயத்தைத் தீர்த்துவைத்தார்.

இவ் விருவரது இச்சந்திப்பே உலகப்புகழ் பெற்ற நிகழ்ச்சிகட்குக் காரணமாயிற்று. அறிவு முதிர்ந்த கியூரியும் அறிவுத்துறையில் முன்னேறிவரும் மேரியும் ஒருவர்க்கொருவர் ஒத்த அன்பு கொண்டவராயினர். அவ்விருவரது அன்பின் வளர்ச்சியே அவர்தம் அறிவின் பெருக்கத்திற்கும், ஆராய்ச்சியின் வளர்ச்சிக்கும் அடிகோலுவதாயிற்று. இருவரும் அடிக்கடி சந்தித்துப் பௌதிக ஆராய்ச்சி பற்றி ஆய்ந்து வருவாராயினர்.

இவ்வாறு சிலகாலம் சென்றது. கியூரிக்கு மேரியிடத்தில் அன்பும், நம்பிக்கையும் ஏற்பட்டன. அவர் தம் ஆராய்ச்சிகட்கு உறுதுணையாவா ரென்பதும் புலப்பட்டது.

ஆதலால் தம்மை மணந்து கொள்ளுமாறு மேரியைக் கேட்டார். மேரியோ தம் வாழ்க்கையிலேயே இல்வாழ்க்கை என்னுந் துறைக்கே இடமில்லை என்று முடிவுகட்டியிருந்தார். ஆதலின், அவர் உடன் ஒன்றும் பதிலிறுக்கவில்லை. ஏறக்குறைய ஆறு மாதங்கட்குப் பிறகே அவர் தம் சம்மதத்தைத் தெரிவித்தார். 1895-ம் ஆண்டில் எவ்வித ஆடம்பரமும் இன்றி இரு பேரறிஞரும் இல்வாழ்க்கைத் துணைவர்க ளாயினர்.

யுரேனியம் என்னும் பொருள்பற்றிய ஆராய்ச்சி வெளியீடுகளை யெல்லாம் கியூரி படித்திருந்தார். ஆதலால் அதுபற்றி மேலும் ஆராய்ச்சி செய்யுமாறு மேரியைத் தூண்டினர். கியூரியின் பள்ளிக் கூடத்தில் சிறிதளவு அக் கனிப்பொருளும் இருந்தது. பொருள்களின் அழியுந் தன்மையைக் கண்டறிவதற்கேற்ற நுண்கருவிகளும் கியூரியால் அமைக்கப்பெற்றிருந்தன. ஆதலால் மேரி கியூரியாரும் மிகவும் ஆர்வத்துடன் தன் ஆராய்ச்சியைத் தொடங்கினர். கியூரியும் அடிக்கடி அவ்வாராய்ச்சியிற் கலந்துகொண்டு அவ்வப்போது வேண்டும் ஆலோசனையைக் கூறிவந்தார்.

ஆராய்ச்சிக்கு முடிவேது! ஒருநாளும் இல்லை. அதுபோலவே ஆராய்ச்சிக்காரர்களுக்கும் ஓய்வில்லை. கியூரியம்மையார் அப்பொருள் பற்றி மேலும் ஆராய்ச்சி செய்யத் தொடங்கினர். யுரேனியம், பொலோனியம் என்ற இரு தனிப்பொருள்களைத் தவிர மூன்றுவதொரு தனிப்பொருளும் இருத்தல்வேண்டும் என்ற கருத்தை வெளியிட்டார். அதை நம்பியவர் கியூரி ஒருவரேயாவர். ஏனைய அறிஞர்களும், ஆராய்ச்சிக்காரர்களுங்கூட நம்பவில்லை. கியூரியம்மையார், அவ்வாறு மூன்றுவது பொருளாக இருப்பதாகக் கூறியது தான் ரேடியம் (Radium) ஆகும். அப்பொரு

ளைக் கண்டுபிடிக்கக் கியூரி அம்மையார் அரும்பாடு பட்டார்.

மேரி கியூரியம்மையார் அயராது தன் ஆராய்ச்சியிலீடுபட்டார். கியூரியும் சேர்ந்து உழைத்தார். ஒரு சிறு தொழிலும் செய்தறியாத கியூரியும், கருத்தரித்ததால் இளைப்புற்றிருந்த மேரியும் இரவு பகலாக உழைத்தனர். குற்றவாளிகள்கூட உடைத்தறியாத கற்களையும் கட்டிகளையும் உடைத்தனர். நான்காண்டுகள் சலியாது உழைத்தனர். அதன் பயனாக முடிவில் கியூரியம்மையார் ஊகித்த ரேடியம் பிரித்தெடுக்கப்பட்டது. அப்பொருளைக் கண்டதும், அப்பொருளின் ஒளியின்முன் அவர்கள் அடைந்த துன்பமெல்லாம் மறைந்தொழிந்தன. இருளிலும் ஒளிவிடும் ரேடியத்தைக் கண்டதும் அத்தம்பதிகள் அடைந்த மகிழ்ச்சிக்கோர் ரெல்லை யில்லை. முடிவில் வெற்றியே கண்டனர்.

ரேடியம் பற்றிய உண்மைகளைக் கொண்ட வெளியீடுகள் வெளியிடப்பட்டன. அறிஞர் பலரும் அதிசயித்தனர். விஞ்ஞானம் இக் கண்டுபிடிப்பால் வெகுதூரம் முன்னேற்ற மடைந்தது. இவ் வியக்கத்தகு செயலைக்கண்ட நோபெல் பரிசுக் கழகத்தார், இவ்வாராய்ச்சிக்காக, பியரி கியூரிக்கும், மேரி கியூரியம்மையாருக்கும் பரிசுகள் வழங்கினர். எனவே தம்பதிகள் இருவரும் ஒரே ஆண்டில், ஒரே பொருளைப் பற்றிய ஆராய்ச்சிக்காக, பௌதிகத்திற்குரிய நோபெல் பரிசைப் பெற்றனர்.

ஸொபோன் கல்விக் கழகத்தார், பியரியைப் பௌதிகப் பேராசிரியராக வருமாறு வருந்தி யழைத்தனர். அவரும் முடிவில் ஒப்புக்கொண்டார். பியரியும், மேரியும் சொற்பச் சம்பளத்திற்கே ஸொபோனுக்கு உரியவராயினர். ஆராய்ச்சி உரைகள் பல வெளிவந்தன. ஆண்டுகளும் இரண்டு கழிந்தன. 1906-ம் ஆண்டு ஜுலையில் ஒரு நாள்

மாலே பியரிகியூரி தன் கல்விக் கழகத்திலிருந்து வீட்டிற்குத் திரும்பி வந்துகொண்டிருந்தார். நடந்து வந்து கொண்டிருந்த அவர் மீது எதிரில் வந்த கார் ஏற, அவர் அக்கணமே உயிர் துறந்தார்.

குருதி வெள்ளத்தே கிடந்த பியரியைக் கியூரியம்மையார் கண்டார். கண்டதும் சிலையானுர்; ஆர்த்திலர்; அழுதிலர்; தாமும் சவம்போலானுர். பத்தாண்டுகள் கழியுமுன் இல்வாழ்க்கையும் மின்னென மறைந்தது. மேரியம்மையார் தனியரானுர். தாம்பெற்ற இரு பெண் குழந்தைகளுமே, இப் பரந்தவுலகில் அவருக்குற்ற துணையாய் நின்றனர்.

கியூரியம்மையார் தம் கணவர் கருத்துப்படி ஆராய்ச்சியை விடாது தொடர்ந்து நடத்தினர். 1911-ல் இரஸாயனத்திற்காக அவருக்கு இரண்டாம் முறையாக நோபெல் பரிசு வழங்கப்பட்டது. இருமுறை நோபெல் பரிசு பெற்றவர் இதுவரை வேறெவரு மிலர். கணவனும் மனைவியுமாக நோபெல் பரிசு பெற்றவரும் வேறெவரு மிலர். நோபெல் பரிசு பெற்ற இவ்விருவரது முதன் மகளாகிய ஐரின் கியூரியும் பௌதிகத்திற்காக நோபெல் பரிசு பெற்றவ ராவர். அத்தகையாரும் உலகில் இதுவரை வேறுயாரு மிலர்.

1914-ல் ஐரோப்பியப் பெரும்போர் தொடங்கியது. அதில் வீரர்கள் அடைந்த துன்பங்களைக் கண்ட கியூரியம்மையாரின் உளம் நெகிழ்ந்தது. அவர்தம் துன்பந் துடைக்கத் தம்மாலாவன செய்ய முன்வந்தார். 'எக்ஸ்ரே' சாதனத்தைச் சீர்செய்து மோட்டார் வண்டிகளிலேயே பொருத்திக் கொடுத்தார். இதனுல் வீரர்கள்தம் உடலுக்குட் சென்ற குண்டுகள் உடனுக்குடன் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு, நீக்கப்பட்டு, குணமாக்கப்பட்டனர். அதனுல்

வீரர்கள் அடைந்த நன்மைகள் மிகப் பலவாம். இவ்வாறு இவர் நான்காண்டுகள் போர்முனையிலேயே நின்று மக்கட் பெரும்பணி செய்துவந்தார். ஓரளவிற்கு மன ஆறுதலும் அடைந்தார்.

அமெரிக்க நாடு இவ்வறிஞரை வருந்தி யழைத்தது. இவரும் சென்றார். நூறாயிரம் டாலர் பெறுமானமுள்ள ரேடியம் இவருக்குப் பரிசளிக்கப்பட்டது. இவர் அதைப் பெற மறுத்து, அதனைத் தம் ஆராய்ச்சிக் கழகத்திற்கு மாற்றிக் கொடுக்கச் செய்து, பெற்றுக்கொண்டு, அதனைத் தம் ஆராய்ச்சிக் கழகத்திற்கே கொடுத்துவிட்டார். எத்துணைத் தாராள மனப்பான்மை! தன்னல மற்ற பெருந் தன்மை!

இவ்வாறு பல்லாற்றானும், உலகிற்கே தொண்டு செய்த மேரி கியூரியம்மையாரும், உலகந் திடுக்கிடத் தம் அறுபத்தேழாம் ஆண்டில் 1934-ல் உலகிலிருந்து விடுதலை யடைந்து என்றும் நீங்காத ஆழ்ந்த அமைதி யடைந்தார்.

கேள்விகள்

1. மேரியின் குழந்தைப் பருவ நிகழ்ச்சி யாது ?
2. தாய் மொழியின் இன்றியமையாமை யாது ?
3. துன்பம் வந்தால் தொடர்ந்து வரும் எனும் பழமொழி உண்மையான தெவ்வாறு ?
4. பிரான்யாவைப் பற்றி நாமறிவ தென்ன ?
5. வார்சாவிலிருந்தபோது மேரியாருக்கு ஏற்பட்ட திருமண அனுபவம் யாது ? அதனால் நாமறிவ தென்ன ?
6. மேரியார் கல்வி கற்றமைப் பற்றி நாமறிவ தென்ன ?
7. கியூரி யம்மையாரின் மக்கட் தொண்டு யாது ?

பயிற்சி

1. நோபெல் பரிசு பற்றி அறிந்து ஒரு கட்டுரை எழுதுக.
2. கியூரியம்மையாரின் விஞ்ஞான ஆராய்ச்சி என்பது பற்றி ஒரு கட்டுரை எழுதுக.
3. ரேடியமும், கான்ஸர் என்னும் சதைப்பற்று நோயும் என்பது பற்றி ஆசிரியர் வழிக் கேட்டறிக.

இலக்கணம்

(1) உறு, கழி, நனி, தவ—இச் சொற்கள் உரிச் சொற்கள் எனப்படும். இவைகள் மிகுதிப் பொருளைக் குறிப்பதாகும். இச் சொற்களில் ஒவ்வொன்றைக் கொண்டும் சொற்றொடர் அமைத்துக் காட்டுக.

(2) நாகம், கார், கிளை—இவைகளுக்குள்ள பல பொருள் களையும் கூறுக.

(3) ஏனைய காலங்களை குறிக்கவும் :—

உண்டான்
நடந்தான்
உண்டாகும்
அடைவார்.

(4) கீழ் வருவனவற்றிற்கு உறுப்பிலக்கணம் தருக :—

உண்டான்
நடந்தான்
பொன்னன்.

(5) செய்தார், செய்யப்பட்டது—இவ்விரண்டிற்குமுள்ள வேறுபாடு என்ன?

(6) அணி யிழை, கொல் யானை—இவ்விரண்டிற்குமுள்ள வேறுபாடு என்ன ?

(7) ‘ உம் ’ வருமாறு ஒரு சொற்றொட ரமைக்க.

5. கூட்டுறவு இயக்கம்

'சேர்ந்து வாழ்வதே சிறந்த வலிமை' என்பது உலகம் அறிந்த ஒரு பழமொழி. தனித்து வாழ்வதைக் காட்டிலும் ஒன்று சேர்ந்து வாழ்தலின் சிறப்பை வற்புறுத்த எழுந்ததே இப் பழமொழி. மனிதன் மட்டுமன்றி விலங்குகளும் பிறவும் கூடச் சேர்ந்து வாழ்வதால் பயன்பெறுகின்றன என்பதை விளக்க நாட்டில் எத்தனையோ கதைகள் வழக்கத்தில் உள்ளன. சிங்கமும் எருதுகளும் என்ற கதை மிகச் சிறிய பிள்ளைகளும் அறிந்த கதைதான். ஒன்ருகக் கூடிவாழ்ந்த நான்கு எருதுகளைக் கொன்று தின்ன முடியாமல் வஞ்சனை யால் அவைகளுடைய கூட்டுறவைப் பிரித்துத் தனித்தனி யாக்கிப் பின் கொன்று தின்றதாக நாட்டில் ஒரு கதை வழங்குகின்ற தன்ருே! அதைப் போன்றே மரணப் படுக்கை யில் இருந்த ஒரு தந்தை தம் மக்கள் கூடி ஒற்றுமையாயி ருக்கவேண்டும் என்ற உண்மையை விறகுச் சுமையின் மூலம் விளக்கிய ஒரு கதையும் உண்டல்லவா! சுள்ளியைச் சுமையாகக் கட்டி அதை உடைக்கச் சொல்ல மக்கள் முடி யாமல் நின்றனர். அக் கட்டை அவிழ்த்துச் சுள்ளிகளைத் தனியாக எடுத்து உடைக்கச் சொல்ல மிக எளிதில் அக் காரியத்தை அவர்கள் செய்துவிட்டனர். அதன்மூலம் அவர்கள் அனைவரும் சுமையைப் போல் பிரியாது வாழ்ந் தால் பகைவரால் துன்புறுத்தப்பட மாட்டார்கள் என்று தந்தை அறிவுறுத்தினர். இவைகள் சாதாரணக் கதைகள் தாம் என்ருலும் இவற்ருல் கூட்டுறவு வாழ்க்கைத் தத்து வம் விளங்குகின்ற தன்ருே!

தனி மனிதன் வாழ்க்கையில் மட்டு மன்றிச் சமுதாய வாழ்விலும் கூட்டு முயற்சி இன்றியமையாத தாகும். ஒரு சமுதாயம் முன்னேற வேண்டுமாயின் அச் சமுதாயத்தில் உள்ள அனைவரும் கூடிக் கலந்து பணியாற்றினுல்தான் அம்முன்னேற்றம் வெற்றியுடன் சிறந்து நிற்கும். இன்று உலக முழுவதிலும் இக்கூட்டுறவு இயக்கம் பற்றிப் பேசுகின்றனர். பல மேலை நாடுகள் இக் கூட்டுறவு இயக்கத்தால் சிறந்த நன்மைகளைப் பெற்றுள்ளன. உண்ணும் உணவு சமைப்பது முதல், உயர்ந்த இயந்திரங்களை உற்பத்தி செய்வது வரை இக் கூட்டுறவு முறை அந் நாடுகளில் பல காலமாக வழக்கத்தில் இருந்து வருகின்றது. தனி மனிதன் தனித்த வாழ்வு வாழ்வதைக் காட்டிலும் இக் கூட்டுறவு மூலம் மனித இனமே ஒரு பின்னல்போல் ஒன்றிக் கலந்து விடுகிறது. தனி மனிதரோ அன்றிச் சிலரோ சேர்ந்து சாதிக்க முடியாத பெரும் சாதனைகளை யெல்லாம் இக் கூட்டுறவு இயக்கம் எளிதில் நிறைவேற்றிக் காட்டுகின்றது. இக் கூட்டுறவு இயக்கம் நம் நாட்டில் பண்டைக்காலத்தில் கிராமவாழ்வில் கலந்திருந்தது. ஆயினும் தனித்த முறையில் அது ஒரு இயக்கமாக வளரவில்லை. கடந்த ஐம்பது ஆண்டுகளாகத்தான் நம் நாட்டில் இக் கூட்டுறவு இயக்கம் வளர்ந்து வருகின்றது. எனினும் போதிய வளர்ச்சி பெறவில்லை என்றே சொல்லவேண்டும்.

இந்தியாவில் கூட்டுறவு இயக்கம் இன்றைக்கு ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன் கி.பி. 1904ல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. சென்னை மாகாணம்தான் அதற்குத் தேவையான முன்னேற்பாடுகளை யெல்லாம் செய்தது. அதற்கு முன்னமேயே மேலை நாடுகளில் பல பகுதிகளில் இக்கூட்டுறவு இயக்கம் தோன்றி வளர்ந்து வளம் பெற்றிருந்தது. பல விடங்களில் கிராம மக்களுக்காகவும் உழவு, வாணிப உதவிகளுக்காக

வும் பாங்கிகள் (Banks) இக் கூட்டுறவு முறையில் ஏற்படுத்தப்பட்டு வளர்ந்து வந்தன. மேலைநாட்டுக் கூட்டுறவு இயக்கத்தை ஆராய்ந்து, அவ்வியக்கம் நம் நாட்டுக்கு, சிறப்பாகச் சென்னை மாகாணத்துக்குப் பயன் தருமா என்று ஆராய்ந்து முடிவு கண்டு வருவதற்காக, சென்னை அரசாங்கத்தார் 1892-ம் ஆண்டில் தங்களது உயர்ந்த உத்தியோகத்தருள் ஒருவராகிய சர். பிரடிரிக் நிக்கல்சன் (Sir Frederick Nicholson) என்பவரை மேலைநாடுகளுக்கு அனுப்பினர். அவரும் கூட்டுறவு இயக்கம் வளர்ச்சி பெற்றுள்ள பலநாடுகளுக்கும் சென்று, ஆங்காங்கே உள்ள அமைப்பு முறைகளையும் பயன்பெறு வழிகளையும் கண்டு அவை நம் நாட்டுக்கு எவ்வெவ் வகையில் பயன்படும் எனவும் ஆராய்ந்து கொண்டு இந்தியா திரும்பினர். அவர் கொண்டு வந்து கொடுத்த அந்த ஆராய்ச்சியின் பேரில் தான் 1904-ல் இந்தியாவில் கூட்டுறவு இயக்கச் சட்டம் அமுலாகத் தொடங்கியது. அன்று முதல் இவ்வியக்கம் பலதுறைகளில் முன்னேற்றம் கொண்டுள்ளது. சிறப்பாகக் கடந்த உலகப் பெரும் போருக்குப் பின் இவ்வியக்கம் நாட்டில் நன்கு கால்கொள்ளத் தொடங்கியுள்ளது.

கூட்டுறவு இயக்கமானது 1904 தொடங்கி 1919 வரை மத்திய அரசாங்க ஆட்சி வரம்புக்கு உட்பட்டிருந்தது. பின் 1919-ல் உண்டான நாட்டமைப்புச் சீர்திருத்த முறையில் (Montague Chelmsford Reforms) இந்த இயக்கம் மாகாண ஆட்சி வரம்புக்குள் மாற்றி அமைக்கப்பட்டது. இந்திய நாட்டில் உள்ள ஒவ்வொரு மாகாணமும் இன்று இக் கூட்டுறவு இயக்கத்தைப் பலவகையில் போற்றி வளர்க்க முற்பட்டுள்ளன.

இந்தியா ஒரு விவசாய நாடு. மக்களுள் பெரும்பாலோர் உழவுத் தொழில் செய்பவர்கள். பொருளாதாரத் தாழ்

நிலை அவர்களுக்கு ஒரு எதிர்ப்புச் சக்தியாக அமைந்தது. அத் தாழ்வைப் போக்கி எதிர்ப்பை மாற்றிப் பல விவசாயிகளைக் கைத்தூக்கி விடும் பணியில் இக்கூட்டுறவு இயக்கம் உதவி புரிந்தது. ஏழை விவசாயிகள் தங்கள் பயிர்த் தொழிலுக்குத் தேவையான பண உதவிபெற முடியாது வருந்தினர்கள். அதனுல் அவர்களது உழைப்பெல்லாம் வீணுகும் நிலையில் இருந்தது. எனவே இக்கூட்டுறவு இயக்கத்தை உழவுத் தொழிலுக்கு நண்பனுக்க அரசாங்கத்தார் முயன்றதில் வியப்பில்லை அல்லவா!

இந்திய அரசாங்கத்தார் கிராம விவசாய மக்களின் பண உதவியை அறிந்து அவர்களுக்கு உதவி செய்யும் வகையில் வழித் துறைகளை ஆராய்ந்தனர். அதன்படி 1912-ல் ஒரு கூட்டுறவுச் சட்டம் அமுலுக்கு வந்தது. அதனுல் மாகாணத்திலுள்ள ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஒவ்வொரு கூட்டுறவுத் தலைமைப் பாங்கியை ஏற்படுத்தினர். தற்போதுள்ள சென்னை மாகாணத்தில் அவ்வாறு அமைக்கப்பட்ட பதினைந்து பாங்கிகள் உள்ளன.

இப்பாங்கிகளில் அவ்வப் பகுதிகளில் உள்ள செல்வர்கள் தத்தம் பொருளைக் குறைந்த வட்டி விகிதத்துக்குச் சேர்த்து வைப்பர். அரசாங்கப் பொறுப்புள்ள சங்கமாதலால் இதில் கட்டிவைக்கும் தொகைக்குப் போக்கு இல்லை என்பதை அவர்கள் அறிவார்கள். சாதாரண எளிய மக்களும் இதில் பங்கு கொள்ளும் வகையில் உறுப்பினர் பங்குத் தொகை மிகக் குறைவாகவே இருக்கும். செல்வர்கள் எவ்வளவு அதிகமாகவேனும் பணம் செலுத்தி உறுப்பினராகலாம். ஆனுல் எத்தனை பங்கு எடுத்துக்கொண்டாலும் அவர்களுக்கு அவ்வியக்க சம்பந்தமாகவும், பாங்கி சம்பந்தமாகவும் அளிக்கப்படும் ஓட்டுரிமை ஒன்றே. கூட்டுறவு இயக்கத்தின் பெருத்த நன்மை அதுவேயாகும். சாதாரண

ஒரு ரூபாய் கட்டிய உறுப்பினரும் பல ஆயிரம் கட்டிய உறுப்பினரும் இக்கூட்டுறவு இயக்கத்தின் முன்னர் சம மாவர். அதனுல் இவ் வியக்கம் நன்கு நடைபெறுமாயின் செல்வர்கள் ஆதிக்கம் பெற்று ஒரு சிலருக்குத்தான் பயன் படும் என்ற கெட்ட பெயருக்கு இது இலக்காவதில்லை. இக் கூட்டுறவு இயக்கம் மக்கள் இயக்கமே யாகும்.

ஒவ்வொரு ஜில்லாவுக்கும் ஒவ்வொரு தலைமைப் பாங்கி ஏற்படுத்திய பின் அவ்வந் நாட்டுப் பகுதிகளின் தகுதியும் தேவையும் கருதிப் பல கிராமக் கூட்டுறவு சங்கங் கள் ஏற்படுத்தப் பட்டன. இச்சங்கங்களே இந்த இயக்கத் துக்கு இன்றும் உயிர்நாடியாக உள்ளன. இன்று இக் கிராமச் சங்கங்கள் மிகவும் ஓங்கி வளர்ந்து நாட்டு மக்க ளுக்குப் பலவகைகளில் உதவிபுரிந்து வருகின்றன.

மக்கள் கடன் வாங்குவதற்கு மட்டுமன்றி தத்தமது சிறுசிறு சேமிப்புகளைப் பாதுகாக்கவும் இக்கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் பயன்படுகின்றன. சேமிப்பு நிதி என்ற ஒரு துறையில் ஒரு மனிதனுல் எவ்வளவு சிறு தொகை சேமிக்க முடியினும் அதை ஏற்று அவன் சேமிப்புப் பெருக வழி செய் கிறது இவ் வியக்கம். கடன்வாங்க வருகின்றவர்களும் அந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் உறுப்பினராக வேண்டும் என்ற நியதி இருக்கிறது. வாங்கிய கடனுக்கு வட்டியும் மிகக் குறைவு. கடனை ஒருசேரத் திருப்பித்தர வேண்டும் என்ற கட்டுப்பாடும் இல்லை. ஆண்டுக்கு இவ்வளவு என்று இருபது ஆண்டுக ளுக்குள்ளோ, பத்தாண்டுகளுக் குள்ளோ, வேறு வரையறுத்த கால வரையறைக்குள்ளோ திருப்பிச் செலுத்திவிட வேண்டும்.

மக்களுக்கு இவ்வாறு குறைந்த வட்டிக்குப் பணம் கொடுக்க பாங்கிகளுக்கு வருவாய் ஏது? அரசாங்கம் குறைந்த வட்டிக்கு பெரும் பொருள் கொடுத்துஉதவுகிறது

சேமிப்பாளர்தம் தொகையும் கூடுகிறது. பெரும்பாலும் அரசாங்கத்தின் துணையாலேயே பல சங்கங்கள் தொழிற் படுகின்றன. கடன் வாங்கும் உறுப்பினர்களுக்கும் சேமநிதி கட்டும் உறுப்பினர்களுக்கும் இறுதியில் அச் சங்கங்களில் வருவாயிலும் பங்கு உண்டு. இந்த முறை இக் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் சிறந்த ஒரு வாய்ப்பு ஆகும்.

பணம் கொடுத்து வாங்குவது மட்டுமன்றிப் பண்ட மாற்றுச் செய்யும் இடங்களாகவும் கூட்டுறவுப் பாங்கிகள் தொழிற்படுகின்றன. விவசாயிகள் பயிரிட்ட பண்டங்களை இப் பாங்கிகளில் அடமானமாக வைத்துத் தேவையான பொருள்களைக் குறைந்த வட்டிக்குப் பெறலாம். மேலும் தாம்பெற்ற பொருள்களை நல்ல விலைக்குச் சிறு நகரங்களி லும் பெரு நகரங்களிலும் உள்ள கூட்டுறவுப் பண்டக விற் பனை சாலைகள் மூலம் விற்றுப் பயன்பெறவும் வழியுண்டு. சென்னை மாகாணத்தில் 1951-ம் ஆண்டு இந்த மாதிரி யான விற்பனைக் களஞ்சியங்கள் 291 இருந்தன. அவற் றுள் 2,37,030 உறுப்பினர்கள் இருந்தனர். இவர்கள் பல லட்சம் பெறுமான பொருள்களை வைத்தும் விற்றும் வாங் கியும் பயன் பெற்றனர். வியாபாரிகள் கொள்ளை லாபம் அடிக்கும் கொடுமை இதில் இல்லை. உள்ளதை மறைத்து அதிக விலைக்கு விற்கும் மாருட்டமும் இல்லை. விவசாயிகள் குறைந்த விலைக்கு உடனுக்குடன் விற்றுவிட வேண்டும் என்ற கட்டாயமும் இல்லை. இவ்வாறு விவசாயிகளுக்கு ஒரு வரம் எனும்படி இக் கூட்டுறவு இயக்கம் நாட்டில் தொண்டாற்றி வருகின்றது.

இயக்கம் வளர வளர விவசாயிகள் மட்டுமன்றி நகர மக்களும் இக் கூட்டுறவு அமைப்பினுல் பயன் பெறலானுர் கள். கூட்டுறவுப் பண்டக சாலைகள் இன்று நாட்டின் பல பாகங்களிலும் மக்களுக்குப் பயன்படும் வகையில் பணி

யாற்றி வருகின்றன. சென்னை நகரில் உள்ள 'திருவல்லிக் கேணி அர்பன் கோவாபரேடிவ் சொசைடி' என்ற பண்டக சாலையைப் பற்றி அனைவரும் அறிவர். சென்னையின் பல பகுதிகளிலும் அதன் கிளைகள் உள்ளன. பலர் அதில் உறுப் பினராகிப் பங்குத் தொகை கட்டியுள்ளனர். அரசாங்கத் தாரும் வேண்டிய உதவி செய்து வருகின்றனர். மக்களது அன்றாட வாழ்வுக்குத் தேவையான எல்லாப் பொருள்களை யும் அப் பண்டகசாலைகள் வாங்கிக் குறைந்த விலைக்குத் தருகின்றன. அவற்றின் தேவைக்கான பண்டங்களை வெளியூர்களிலுள்ள கூட்டுறவு விற்பனைக் களஞ்சியங்கள் வாங்கி அனுப்புகின்றன. இதனால் இடையில் பல வியா பாரிகள் பெறும் லாபம் முதலியன குறைகின்றன. தவிர, சாதாரணமாகக் கிடைக்காத தேவைப் பொருள்களையெல் லாம்கூட இக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் முயன்று தேடிப் பெற்றுத் தம் உறுப்பினருடைய தேவையைக் கூடிய வரையில் நிறைவு செய்கின்றன. இதுபோன்ற கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கங்கள் நாட்டில் பல விடங்களில் உள்ளன. ஆகவே உழவுத் தொழிலில் மட்டுமன்றி வாணிபத் துறையிலும் இக் கூட்டுறவு இயக்கம் நிறைந்த பயனைத் தருகின்றது.

இனி நிலைத்து வாழும் வீட்டு வசதிக்கும் இக் கூட் டுறவு இயக்கம் உதவுகின்றது. சென்னையிலுள்ள காந்தி நகர், கஸ்தூரிபாய் நகர் போன்ற பெருநகர அமைப்புக் களும் வெளியூர்களிலுள்ள சிறு சிறு நகர் அமைப்புகளும் இக்கூட்டுறவு இயக்கத்தாலேயே உருப்பெற்றன. மாளிகை களோ வீடுகளோ கட்ட வசதியற்றவர்கள் தம்முள்கூடி இயன்ற அளவு பங்குத்தொகை யிட்டு, பிறகு அரசாங்கத் தாரிடம் தேவையான கடனைப் பெற்றுத் தத்தமக்கு வேண் டியவகையில் வீடுகளை அமைத்துக் கொள்ளுகின்றனர்.

அரசாங்கம் அக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குப் பெருந் தொகையைக் குறைந்த வட்டிக்குத் தருகிறது. அச் சங்கம் அத் தொகையை உறுப்பினர்களுக்குப் பகிர்ந்தளித்து அவரவர்களுக்கு வேண்டிய வீடுகளைக் கட்டிக்கொள்ள வழி செய்கின்றது. உழவர்கள் பெற்ற கடனைப் பல ஆண்டு களில் சிறுகச் சிறுகத் திருப்பித் தர வசதி பெற்றமை போன்றே, இந்த வீடுகட்டும் சங்க உறுப்பினர்களும் தாங் கள் பெற்ற தொகையைக் குறைந்த அளவில் பல அல்லது சில ஆண்டுகளின் எல்லைக்குள் சிறுகச் சிறுகக் கட்டி விடலாம். இவ்வாறு இக் கூட்டுறவு இயக்கம் உழவு வாணிபத் துறைகளோடு நிலைத்துக் குடியிருக்கத் தேவை யான வீட்டமைப்புக்கும் உதவுகின்றது.

இக் கூட்டுறவு இயக்கத்தால் இன்று நாட்டில் பெரும்பாலார் பயன்பெறும் மற்றொரு துறை நெசவாகும். ஆலைப்போட்டிக்களுக்கு இடையில் நம் நாட்டுப் பண்டைக் கைத்தொழிலாகிய நெசவு நிலை கெடுமோ என்று மக்கள் கலங்கிய வேளையில், அவர்களைக் காக்க முன்வந்தது இக் கூட்டுறவு இயக்கமேயாகும். நெசவாளர்கள் உள்ள ஒவ்வொரு ஊரிலும் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் உள்ளன. அதன் உறுப்பினர்களாகிய நெசவாளிகள் தம் தேவை யான நூல்களை அச் சங்கங்களின் மூலம் பெறுகின்றனர். கள்ள மார்க்கெட்டில் நூல் விலை பல மடங்கு அதிகமாக விற்ற அந்தக் காலத்திலும்கூட இக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் உரிய விலைக்கே தம் உறுப்பினருக்கு நூல் உதவின. நூல் ஆடையான பின்பும் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் ஏற்று அவர்களுக்கு உரிய கூலியையும் வழங்கி வந்தன. துணி விற்றல்தான் அன்றைய வாழ்வு என்ற நிலையை மாற்றின அவ் விற்பனைச் சங்கங்கள், கிளைச் சங்கங்கள் தாம் வாங் கியவற்றைக் குறைந்த முதலீட்டு இலாபத்தோடு தலைமைச்

சங்கங்களுக்கும் வேறு சங்கங்களுக்கும் மாற்றித் தந்தன. தலைமைச் சங்கங்கள் நாட்டின் தலைமை விற்பனைச் சங்கங்களாக அமைந்து பல நாடு நகரங்களிலும் கிளைகளை ஏற்படுத்தி விற்பனை செய்து வியாபாரத்தைப் பெருக்கி, அதன் மூலம் கைத்தறி நெசவை வளர்த்து வருகின்றன. தற்போது சென்னையிலுள்ள கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கம் சென்னை மாகாணத்தில் மட்டுமன்றி இலங்கை, மலேயா, பர்மா முதலிய நாடுகளிலும் தம் கிளைகளை நிறுவி நல்ல கைத்தறி ஆடைகளை ஏற்றுமதி செய்து வாணிபத்தைப் பெருக்கி வருகின்றது.

இவைகளோடு கூட்டுறவு இயக்கப் பணி முடிவு பெறவில்லை. கூட்டுறவு உயிர் ஒப்பந்த திட்டம் ஒன்றும் உருப்பெற்றுள்ளது. தம் வாழ்வை ஒப்பந்தம் வைக்க விரும்புவோர் (Insurance) பல கம்பெனிகளில் செய்து கொள்ளுகின்றார்கள். அதனால் வரும் இலாபம் அனைத்தும் அக் கம்பெனிகளின் முதலாளிகளைச் சார்கின்றது. இக் கூட்டுறவு உயிர் ஒப்பந்த முறையிலோ அதன் முதலாளி, செய்து கொள்ளுபவர் யாவரும் தமக்குள்ளேயாதலின் வரும் இலாபம் அனைத்தும் உறுப்பினர்களுக்கே உரிமையாகின்றது.

இவைகளைத் தவிர்த்துப் பல கைத்தொழில்கள் வளர்வதற்கும் இக்கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் பயன்படுகின்றன. சிறு சிறு கைத்தொழில் தொடங்கி, முக்கிய நாட்டு பெரும் கைத்தொழில்கள் வரை இக் கூட்டுறவு முறையால் முன்னேற்ற மடைந்துள்ளன.

ஒரு சில துறைக்கென ஏற்படுத்தப்பட்ட இயக்கம் இன்று மக்கள் வாழ்வின் தேவைக்கான எல்லாத் துறைகளுக்கும் பயன்படுகின்றது. மேனாடுகளில் சில வீடுகள் ஒன்று கூடிக் கூட்டுறவு முறையில் தங்கள் உணவினைச்

சமைத்துப் பரிமாறிக் கொள்வர். இக் கூட்டுறவினுல் குறைந்த உழைப்பில் நிறைந்த பயன் உண்டாகின்றது. நம் நாட்டில் கடந்த ஐம்பது ஆண்டுகளாக இந்த இயக்கம் வளர்ந்து வருகின்றது என்ருலும் போதிய அளவு வளர்ச்சி பெறவில்லை என்றே கூறலாம். மக்கள் மனம் நன்கு திறக்கப்பட வேண்டும். 'நாடெங்கும் வாழக் கேடொன்றும் இல்லை' என்ற அடிப்படையில்தான் இவ் வியக்கம் அமையவேண்டும். எனவே மக்கள் 'நாட்டு மக்கள் வாழ அதன் இடையில் நாமும் வாழ்வோம்' என்ற சிறந்த கொள்கை உடையவர்களாக இருந்து வாழ்வார்களானுல் இன்னும் விரைவில் இக் கூட்டுறவு இயக்கம் வளர்ச்சி யுறும். தனிமனிதன் வாழ்வு தொடங்கி கிராமவாழ்வு, நாட்டுவாழ்வு என்ற வகையில் வளர்ச்சி யுற்று உலகம் ஒன்றுபட்டு வேறுபாடு இன்றி வாழ்வு நடத்தத் தேவையான இயக்கம் இக் கூட்டுறவு இயக்கமேதான். இக் கூட்டுறவு இயக்கம் உலகமுழுதும் எல்லாத்துறைகளிலும் சிறந்து விளங்குமானுல் அன்று உலகம் வாழும். நாடு வாழும். நாமும் வாழ்வோம்.

கேள்விகள்

1. கூட்டுறவின் அடிப்படை நோக்கம் யாது ?
2. இந்தியாவில் கூட்டுறவு இயக்கம் எப்போது ஆரம்பிக்கப்பட்டது ?
3. இந்தியாவில் கூட்டுறவு இயக்கம் வளர வழிகாட்டியது சென்னைமாகாணம் என்பது எவ்வாறு பொருந்தும்?
4. உழவர்களுக்குக் கூட்டுறவு இயக்கம் எவ்வெவ் வகையில் பயன்படுகிறது ?
5. வாணிபத்துறையிலும் கூட்டுறவு பயன் தருகின்றது என்பதை விளக்கிக் காட்டுக.

6. நகர மக்களுக்குக் கூட்டுறவு இயக்கம் எவ்வெவ்வாறு உதவுகின்றது ?
7. நெசவுத் துறைக்கு இவ் வியக்கம் எவ்வாறு உதவுகிறது ?
8. கூட்டுறவு இயக்கத்தால் உண்டாகும் பயன் என்ன ?

பயிற்சி

1. உங்கள் ஊரில் உள்ள கூட்டுறவு இயக்கத்தின் தோற்ற வளர்ச்சிகளை அறிந்து ஒரு கட்டுரை வரைக.
2. பள்ளிகளில் கூட்டுறவு மூலம் மாணவர் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ளலாம் என்பதைத் தொகுத்து எழுதுக.
3. கூட்டுறவு மூலம் வளர்த்த நகர் ப்பகுதிகளைக் கண்டு, அவற்றின் நிலையை அறிக.

இலக்கணம்

(1) கீழே கோடிட்ட இடங்களைப் பூர்த்தி செய் :—

(1) முதன் முதலில் —— என்பவரால் கூட்டுறவு இயக்கம் நிறுவப்பட்டது.

(2) இந்தியக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் —— மாநிலம் முதலிடம் பெற்று விளங்குகின்றது.

(3) மக்கள் —— மிகவும் பயன் தரும் இம் முறை.

(2) கீழ் பிரித்துத் தந்த சொற்களுக்குப் பொருள் தருக.

கூட்டு + உறவு
நெசவு + ஆளர்
ஒழுங்கு + முறை
பயன் + அளிக்கும்.

(3) இராமன் வந்தான்.
வந்தான் இராமன்.
இவ்விரண்டிற்கு முள்ள வேறுபாடு யாது?

(4) கீழ் கோடிட்ட இடங்களுக் கேற்ற இலக்கணத் தொடர்பை ஆய்க :—

(1) இராமலிங்கம் செட்டியாரே கூட்டுறவு வளர மிகவும் பாடுபட்டவர்.

(2) பாங்குகளை நிறுவி விவசாயிகளுக்குப் பண உதவி செய்து வந்தார்.

(3) நலிந்த நெசவாளர்களுக்கும் கூட்டுறவு தான் பயனளிக்கின்றது.

(4) எல்லாவற்றிலும் சிறந்தது கூட்டுறவு.

(5) கீழ் காணுவனவற்றிற்குப் பொருள் தருக.
நனி-நளி ; கூளி-கூலி ; மண்-மன் ; வாழ்-வாள்.

(6) எதிர் மறைச் சொல் தருக :—
உண்டேன்
சென்றிலேன்
கண்டேன்
கொடுத்திலன்.

7. குருகுலம்

தமிழ் நாட்டில் பல சிறந்த இலக்கியங்கள் வாழ்ந்து வருகின்றன. அவற்றுள் ஒன்று பதிற்றுப்பத்து என்பது. இந்நூல் சேரநாட்டு மன்னர்களைப் போற்றுவது. இவற்றுள் ஐந்தாம் பத்து பரணர் என்ற பெரும் புலவரால் பாடப்பெற் றது. பரணர் பாடல்கள் சிறந்தனவாக அன்றும் மதிக்கப் பட்டன ; இன்றும் போற்றப்படுகின்றன. அப்பாடல்களால் பரணர் சிறந்த சேர மன்னனாகிய செங்குட்டுவனைப் போற்றிப் பாடினார். பாடல்களைக் கேட்டு மகிழ்ந்தான் சேரன் செங்குட்டுவன். புலவருக்கு நாடும் பொன்னும் பிற செல்வங்களும் கொடுத்தான். அவைகளோடு மட்டு மன்றித் தன் அருமை மகன் ‘குட்டுவன் சேரல்’ என்பவனை யும் கொடுத்தான். தன் மகனைக் கொடுத்தான் என்றால் என்ன? தன் மகனை அப் புலவர் கையில் ஒப்படைத்து, அவனைக் கல்வியில் வல்லவனாகுமாறு செய்தான். அம் மகன் ஆசை மகனாயினும் புலவர் வீட்டிலேயே தங்கி, அவர்களோடு அவர்கள் வாழும் எளிய வாழ்வையே தானும் மேற்கொண்டு கல்வி முதலிய கலைகளை யெல்லாம் கற்க வேண்டும். அவ்வாறு பல ஆண்டுகள் முறைப்படி பயின்று கலை வல்லவனாகிய பின்பே குருவினிடம் விடை பெற்றுத் தன் பெற்றோரை அடையவேண்டும். இதுவே குருகுல வாசம் என்று கூறும் பழங்காலக் கல்வி முறை.

வடநாட்டுக் கதைகள் பலவற்றிலும்கூட இத்தகைய குருகுல வாச வாழ்க்கைகள் இருந்தனவாகப் படிக்கின் றோம். அரசர் குடும்பத்திலே பிறந்த கண்ணன் சாந்தீப முனியிடம் குசேலன் போன்ற எளிய மாணவர்களோடு

ஒருங்கு இருந்து கல்வி கற்றுச் சிறப்புற்ற கதை யாவருக்கும் தெரிந்த ஒன்றே. அந்தக் காலத்தில் அவர்கள் காட்டில் விறகு சேர்த்தல் முதல் பலப்பல தொழில்களைச் செய்ததாகக் கதை சொல்லுகிறது. அவர்கள் தம் குருவாகிய சாந்தீப முனிவருடைய வீட்டில் இருந்து, அவர்களோடு கலந்தவராகவே தாமும் வாழ்ந்து, இடைவிடாது ஆசிரியரோடு உறைந்து கற்பனவற்றை யெல்லாம் கற்ருர்கள். எனவே குருகுல வாசம் என்பது பழங்காலத்தில் அனைவரும் விரும்பி யேற்ற ஒரு கல்வி முறை என்பது புலப்படுகின்றதன்ருே!

இக் குருகுல வாழ்வால் உண்டாகும் பயன் என்ன? மாணவர்கள் ஆசிரியர்களோடு நெருங்கிப் பழகுகிருர்கள். ஆசிரியர்களிடம் வெறும் ஏட்டுப் படிப்பை மட்டுமன்றி வாழ்வுப் படிப்பையும் பயில்கிருர்கள். அறிவால் சிறந்த ஆசிரியர்களிடம் பல நல்ல பண்புகளும் வாழும் வழித் துறைகளும் அமைந்திருக்கும். பயிலும் மாணவர்கள் அத் தகைய பண்புகளைப் பெறுவதோடு வாழ்வாங்கு வாழ வேண்டிய வழித்துறைகளையும் கற்றுக்கொள்ள அக் குருகுல வாழ்வு வாய்ப்பாக அமைகின்றது.

ஒரு ஆசிரியர் ஐந்தாறு பேர்களைத்தான் தமது மாணவராகக் குருகுல வாழ்வில் எடுத்துக் கொள்ளுவார். மிகக் குறைந்த அளவில் மாணவர் இருந்தால்தான் தனிப்பட்ட முறையில் ஆசிரியர் நேரிலேயே ஒவ்வொருவரையும் கவனித்து அவரவர்களது மனம் அறிந்து கல்வி கற்பிக்க முடியும். தற்காலத்தில் உயர்ந்த கல்லூரிகளில் உள்ள சிறப்பு வகுப்புகள் (Honours Course) அந்த முறையிலேயே அமைக்கப்பட்டுள்ளன. மாணவர் ஒவ்வொருவரும் தத்தம் ஆசிரியர்களிடம் நன்கு கலந்து பழகித் தமது ஐயங்களைத் தீர்த்துக்கொள்ள உதவுவது இம்முறைக் கல்வி.

பழங்காலத்து ஆசிரியரோடே வாழ்ந்ததில் கல்வி மட்டுமன்றி வாழவும் கற்றுக்கொண்டார்கள் மாணவர்கள். அரசர் குடும்பத்திலே பிறந்த மாணவராயினும், அவர்கள் ஆசிரியர் வீட்டில் இருக்கும் காலத்தில் எளிய வாழ்வுதான் வாழ இயலும். தம்முடன் ஒருசேரப் பயிலும் சாதாரண ஏழை மாணவனுக்கும் தனக்கும் யாதொரு வேறுபாடும் காண முடியாது. அனைவரும் ஒருசேர உழைத்துப் பாடு பட்டு, ஒரேவகையான உணவினைத்தான் உண்பார்கள். ஒருவருக்கொருவர் உதவும் மனப்பான்மையைப் பெறுவார்கள் மாணவர்கள். அத்துடன் ஆசிரியருக்கும் மற்றவர்களுக்கும் தொண்டு செய்யும் நல்ல பண்பாட்டினையும் அவர்கள் பெறுவார்கள். செல்வர் வறியர் என்ற மனப்பான்மை நீங்கும். உடன்பிறப்பு உணர்ச்சி அவர்கள் வாழ்வில் மலரும். மிக வறியராகிய குசேலர் கண்ணனது உயர்ந்த அரச வாழ்வின் இடையில் அந்தப்புரத்தில் சென்றபோது, கண்ணனது அன்பு கலந்த வரவேற்பு நல்ல எடுத்துக்காட்டாக நமக்கு விளங்குகின்றது.

குருகுல வாழ்வில் ஏட்டுப்படிப்புடன் ஆசிரியரின் பண்பாடுகளும் வாழ்வாங்கு வாழும் வகையும்கூட மாணவர் பெறுகின்றார்கள். அவற்றுடன் தாங்கள் கை வருந்தித் தொழில் செய்வதால் ஒவ்வொரு தொழிலில் தேர்ச்சியும் பெறுகின்றனர். இக்கால மாணவர்களைப் போல் கற்று என்னசெய்வோம் என்று கவலையும் இல்லாமல், தாம் கற்ற தொழிலாலும் கலையாலும் நல்ல பண்பட்ட வாழ்வாலும் உலகில் வாழ அக்குருகுல வாழ்வு கொண்ட மாணவர்கள் கற்றிருந்தார்கள் எனில் எல்லாக் கல்வி அமைப்பிலும் குருகுலக் கல்வியே சிறந்ததென்பது தெரியவில்லையா !

இத்தகைய குருகுல வாழ்வு இன்று நம் நாட்டில் இல்லை. வட நாட்டிலும் கூட இல்லை என்று சொல்லலாம்.

ஆசிரியரும் மாணவரும் அல்லும் பகலும் கலந்து வாழும் வாழ்க்கை நாட்டில் காணமுடியாத ஒன்று. எனினும் தற் காலத்தில் இக்குருகுல வாழ்க்கை முறையில் ஒருசில பள்ளிக்கூடங்கள் தோன்றி வளர்ந்து வருகின்றன. அவற் றுள் ஒன்று வாலாஜாபாத் இந்துமத பாடசாலை.

வாலாஜாபாத் என்பது செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் காஞ்சிபுரத்துக்கு அண்மையில் உள்ளது. சென்னையி லிருந்து நாற்பது கல் தொலைவில் உள்ள ஊர் அது. அங்கு இன்றைக்கு முப்பத்தைந்து ஆண்டுகளுக்குமுன் தோன்றிய பாடசாலையே இந்துமத பாடசாலை. இப் பாடசாலை தற் காலக் கல்வித்திட்ட முறைப்படி எட்டாம் வகுப்புவரை கல்வி கற்பிக்கின்றது. இப் பாடசாலையின் அங்கமாக உள்ளது ‘வள்ளலார் இல்லம்’ என்ற மாணவர் விடுதி. உலகில் சமரச அறிவை ஊட்டி, எல்லோரும் ஓர் குலம் என்ற நினைவை மக்கள் உள்ளத்தில் நிலைநிறுத்தி, நல்ல வாழ்வின் ஒளிகாட்டிச் சென்ற வடலூர் வள்ளல் இராம லிங்க அடிகளார் பெயரால் அமைக்கப்பட்ட அவ்விடுதி பழங்காலக் குருகுலத்தை ஒத்து நடைபெறுகிறது.

விடுதியில் தற்போது அறுநூற்று ஐம்பது மாணவர் கள் இடம்பெற்றுள்ளனர். அவருள் தமிழ்நாட்டில் வாழ்ந்து வரும் அத்தனைச் சாதிப் பாகுபாடுகளும் பிறப்பால் இருக் கும். ஆனால் அங்குசென்று காண்கின்றவர்கள் அவர்தம் செயலால் யாதொரு வேறுபாட்டையும் காணமாட்டார்கள். எல்லாச் சமயத்தவரும் அங்கு இடம் பெறுவர். ஆனால் சமய வேறுபாடே அங்கு காண முடியாது. அந்த அறு நூற்று ஐம்பது மாணவர்களும் ஒரு தாய்வயிற்றுச் சேய்கள் போன்று யாதொரு வேறுபாடும் தம்முள் எண்ணாது தக்க நல் ஆசிரியர்களை இரவும் பகலும் விட்டுப் பிரியாது வாழ் கின்றனர். தங்கள் அன்றாட வாழ்வுக்குத் தேவையான

உணவு தயாரித்தல், துப்புரவு செய்தல், நீர் கொண்டு வருதல் ஆகிய பல பணிகளையும் தாங்களே வகுத்துக் கொண்டு செய்து வாழ்வாங்கு வாழப் பழகுகின்றார்கள் மாணவர்கள்.

மாணவர்களது அன்றாட வாழ்க்கை முறையைக் காணில் குருகுல வாழ்வு ஒருவாறு விளங்கும். விடியற்காலை ஐந்து மணிக்கே மாணவர் அனைவரும் படுக்கைவிட்டு எழுந்திருக்கவேண்டும். மணி அடித்ததும் அனைவரும் எழுந்து உட்கார்ந்து சில நிமிடங்கள் ஆண்டவனை நினைப்பார்கள். பின் எழுந்து சென்று காலைக்கடன்களை முடித்துக் கொள்வார்கள். விடுதியிலே தங்கி அவர்களோடு கலந்து பழகும் பல ஆசிரியர்கள் அவர்களுடன் இருக்கிறார்கள். காலை ஐந்தரை மணியிலிருந்து ஏழு மணிவரையில் அந்த ஆசிரியர்கள் முன்னிலையில் நன்கு பயில்வார்கள். பின் அவரவர்களுக்கு உரிய கடமைகள் உண்டு. பாலாற்றி லிருந்து நீர் கொண்டு வருவது, காய்கறி நறுக்குவது, இடங்களை துப்புரவு செய்வது போன்ற பல வேலைகளைத் தங்களது முன்னேற்பாட்டின்படி பிரித்துச் செய்வார்கள். பணி இல்லாதவர்கள் நீராடுவார்கள். பணி உள்ளவர்களும் விரைவில் முடித்து நீராடி வருவார்கள். பிறகு எட்டு மணிக்குக் காலை உணவு. மாணவர்களே உணவினைப் பரிமாறிக் கொள்வார்கள். காலை ஒன்பதி லிருந்து பன்னிரண்டு வரை பள்ளி நேரம். பின் பகல் உணவு. மாலை ஒன்றரையிலிருந்து நான்குவரை பள்ளி. பின் சிற்றுண்டி ; பிறகு விளையாட்டு ; மறுபடியும் ஆறுமணிக்கு பணி யியற்ற வேண்டிய பொறுப்பு ; இரவு ஆறரையிலிருந்து எட்டு மணி வரையில் மாணவர்கள் விடுதி ஆசிரியர்கள் முன்னிருந்து பயில்வார்கள். பிறகு உணவு கொள்வார்கள். பின் சிறிது நேரம் மாணவர் அனைவரும் கலந்து உட்கார்ந்து ஆடியும்

பாடியும் விளையாட்டாகப் பொழுது போக்குவர். இரவு ஒன்பதரை மணிக்கு அனைவரும் ஆண்டவனை வணங்கி விட்டுப் படுக்கச் செல்வர்.

மாணவர்தம் அன்றாட வாழ்வு இதுதான். ஆனால் இவ் வாழ்வில்தான் குருகுல வாழ்க்கை மலருகிறது. பயிலும்போதோ உண்ணும்போதோ விளையாடும்போதோ வேறு எந்த நேரத்திலோ மாணவரிடம் யாதொரு வேறு பாடும் காண இயலாது. அவர்கள் பயிலும் முறை பற்றி

நெசவுத் தொழிலில் மாணவர்.

யும், வாழும் முறை பற்றியும் காணல் சிறந்ததாகும். பாடங்கள் சென்னை அரசியலார் பாடதிட்ட முறைப்படி கற்றுக் கொடுக்கப்படுகின்றன. அத்துடன் சமயக் கல்வியும் தமிழ்மொழிப் பயிற்சியும் மாணவர்தம் விருப்பத்தாலே பயின்று முன்னேற வழியும் உண்டு. வாரத்திற்கு ஒரு முறை மாணவர்கள் ஒருங்கு கூடிப் பல உயர்ந்த அறிவுத் துறைகள் பற்றியும் சமய உண்மைகள் பற்றியும் ஆய்ந்து பேசுவர். தக்க ஆசிரியர்கள் அவர்கள் உடனிருந்து உதவுவார்கள். பள்ளி ஆசிரியர்களே யன்றி, வெளியிலிருந்தும் பல பெரியோர்கள் அடிக்கடி வந்து மாணவர்களுக்கு அறிவூட்டிச் செல்வர்.

ஏட்டுப் படிப்பு மட்டுமன்றி மாணவர் தொழிற் கல்வியும் பெறுகின்றனர். நெசவு, தச்சு, தையல், பயிர், அச்சு போன்ற பலவகைத் தொழில் மாணவர்களுக்கும் பயிற்றுவிக்கப் படுகின்றன. பள்ளி வேளைகளைத் தவிர்த்து ஓய்ந்த

மாணவர் உழவுத் தொழில்.

மாணவர் துப்புரவு செய்கிருர்கள்.

வேளைகளில் மாணவர்கள் தாம்தாம் விரும்பிய கைத்தொழிலைக் கற்க வழியும் வசதியும் செய்து தந்துள்ளார்கள். ஒவ்வொரு தொழிலையும் கற்பிக்க அவ்வத் துறையில் தேர்ச்சி பெற்ற சிறந்த ஆசிரியர்களை அமர்த்தியுள்ளார்கள். தாம் கற்கும் கல்வியோடு கைத்தொழிலையும் பல மாணவர்கள் கற்றுப் பயன் பெற்றுள்ளனர்.

வீட்டு வாழ்க்கையைக் கற்றுக்கொள்வதோடு மாணவர் நாட்டு வாழ்க்கையையும் நன்கு அறிந்துகொள்ளுகின்றனர். நாட்டு அரசியற் றலைவர்களில் பெரும்பாலோர் அப் பள்ளியைப் பார்வையிட்டுள்ளார்கள். நம் நாட்டு அரசியலமைப்பு முறையை மாணவர்கள் நன்கு அறிந்துள்ளனர். அவர்கள் விடுதியிலேயும் நாட்டாட்சி முறை போன்றதொரு நல்ல அமைப்பு உண்டு. மாணவர் அறுநூற்று ஐம்பதுபேரும் தங்களுக்குள் ஆளும் குழுவாக

நூற்றுவரைத் தேர்ந்தெடுப்பார்கள். அந் நூற்றுவருள் பதின்மர் அமைச்சர்களாக ஆக்கப் பெறுவர். ஆட்சி முறையில் உள்ளது போன்றே பத்து அமைச்சர்களுக்கும் தனித் தனிப் பொறுப்புக்கள் உள்ளன. அமைச்சருள் ஒழுக்க அமைச்சர் என ஒருவர் இருக்கின்ருர். அவர் மாணவர்தம் ஒழுங்கையும் சீரிய வாழ்வையும் பார்த்து வருவார். அமைச்சர் ஒவ்வொருவருக்கும் அறிவுரை கூற ஆசிரியர்கள் உடனிருப்பார்கள்.

ஆட்சிமன்றக் கூட்டங்கள் அடிக்கடி நடைபெறும். நாட்டின் தலைவர்கள் பலர் அந் நடைமுறைகளைக் கண்டு போற்றியுள்ளார்கள். அவர்கள் மேலும் அவ் வாட்சி மன்றம் எவ்வெவ்வாறு சிறக்கவேண்டும் என்று அறி

மாணவர் காய்கறிகளுடன்......

வுரையும் கூறுவார்கள். நல்லவர்தம் அறவுரைகளையும் அறிவுரைகளையும் ஏற்று மாணவர் ஆளும் பொறுப்பை அறிகின்றனர். வருங்காலத்தில் நாடாள வேண்டிய நல்ல திறனையும், கேட்டார் பிணிக்கும் சொல்வன்மையையும் பிற பண்புகளையும் மாணவர்கள் இந்த ஆட்சிமன்றத்தின் மூலம் பெறுகின்றனர்.

உடலோம்பலும் மாணவர்களுக்கு இன்றியமையா தது. 'உடம்பை வளர்த்தேன் உயிர் வளர்த்தேனே' என்றார் திருமூலர். எனவே யாவர்க்கும் உடல் இன்றியமையாதது. உடலை நல்ல முறையில் வைத்திருக்கச் சிறந்த உடற்பயிற்சி தேவை. மாணவர்களுக்குப் பாடல் கலந்த ஆடல்களும் சில சமயங்களில் உடற் பயிற்சியாக அமைவதைக் காண் கின்றோம். இவ் வள்ளலார் இல்லத்து மாணவர்கள் உள உரம் பெற்றதோடு உடல் உரமும் பெற்றவராகக் காண் கின்றார்கள். அவர்களுக்கு மாலை வேளைகளில் முறைப்படி உடற் பயிற்சி கற்பிக்கப்படுகின்றது. சாதாரண உடற் பயிற்சியோடு ஆசனம் முதலியனவும் அவர்கள் அறிந் துள்ளனர். ஆசனங்கள் மிகப் பழங்காலந் தொட்டு நம்நாட் டில் பயின்று வந்த உடல் வளர்க்கும் நல்ல சாதனங்கள். மாணவர்கள் பல ஆசனங்களைச் செய்வர். அத்துடன், ஒவ் வொன்றால் விளையும் பயன்களையும் கூட அவர்கள் அறிந்து வைத்திருக்கின்றனர். இவ்வாறு ஏட்டுப்படிப்பு மட்டுமன்றி, வாழ்வுக்குத் தேவையான தொழிற் கல்வி, தனிவாழ்க்கை முறை, அரசியல் வாழ்வான பொதுவாழ்க்கை முறை ஆகிய வற்றையும் அறிந்திருப்பதோடு, அனைத்துக்கும் அடிப் படையான உடல் ஓம்பலையும் மாணவர்கள் அறிந்துள்ளார் கள்.

இத்தனையும் வாலாஜாபாத் குருகுலத்தில் நாம் ஒரு சேரக் காணக்கூடிய வையாகும். இவைகளுக்கு ஏற்ப

பள்ளியும் விடுதியும் நல்ல இயற்கைச் சூழலை ஒட்டி உருவாக்கப் பெற்றுள்ளன. பரந்த பாலாற்றங்கரையில் அப் பள்ளி அமைந்துள்ளது. மாலை வேளைகளில் அப் பாலாற்று மணலில் மாணவர் விளையாடும் காட்சி சிறந்த விருந்துக் காட்சியாகும். ஆற்றிலிருந்து அவர்கள் நீர் கொண்டு வரும் காட்சியும் சிறந்ததே. இங்கு பண்டைக் குருகுல வாழ்க்கை சிறந்து விளங்குகிறது. புதுமைக் கல்வியும் பொலிகின்றது. எனவே இவ் வாலாஜாபாத் இந்துமத பாட்சாலையும் அதன் அங்கமாகிய வள்ளலார் இல்லமும் பழைமையும் புதுமையும் கலந்த ஒரு சிறப்புக்கு எடுத்துக் காட்டாக அமைகின்றன. அதில் கல்வி பயின்று வெளி யேறும் மாணவர் பலர். அதைக் கண்டு பயன் பெறும் மக்கள் பலர். ஆம். இதுபோன்ற குருகுலங்கள் நாடெங்கும் அமையுமாயின் இந்நாடு அறிவும் அன்பும் பிற நற்பண் களும் ஒருசேர அமையப்பெற்றுச் சிறக்கும் என்பதில் ஐய மில்லை.

கேள்விகள்

1. சங்ககாலத்தில் குருகுல வாழ்க்கை இருந்த தென்பது எப்படித் தெரிகிறது ?
2. கண்ணன், குசேலர் அவர்தம் கல்வி முறை பற்றி அறிவன யாவை ?
3. குருகுல வாழ்க்கையால் உண்டாகும் பயன் என்ன ?
4. குருகுல வாழ்வு மாணவர்களுக்கு எவ்வெவ் வுணர்வு களை உண்டாக்கும் ?
5. இன்று நம் நாட்டில் குருகுலங்கள் உண்டா ?
6. இந்துமத பாடசாலை எங்குள்ளது ? அதைக் குரு குலம் என்று கூறலாமா ?
7. வள்ளலார் விடுதியின் அமைப்பு யாது ?

8. விடுதியின் அன்றாட வாழ்வினை எழுதுக.
9. ஏட்டுப் படிப்புடன் குருகுலத்தில் மாணவர் என்னென்ன பயில்கின்றனர் ?
10. விடுதியில், ஆட்சி மன்றம் ஆற்றும்பணி என்ன ?
11. 'உடம்பை வளர்த்தேன் உயிர் வளர்த்தேனே' என்றால் என்ன ? அது எவ்வாறு விடுதியில் கையாளப்படுகிறது ?

பயிற்சி

1. கண்ணன், குசேலர் குருகுலவாழ்வை உங்கள் ஆசிரியர் மூலம் அறிந்து ஒரு கட்டுரை எழுதுக.
2. வள்ளலார் விடுதியில் பயிலும் ஒருவர் தனது அன்றாட வாழ்வைப் பற்றித் தன் நண்பனுக்கு எழுதும் முறையில் ஒரு கடிதம் எழுதுக.
3. கூடுமாயின் வாலாஜாபாத் சென்று இல்லத்தைக் கண்டு உம் கருத்தைக் கட்டுரையாக எழுதுக.
4. ஆசனப் பயிற்சி பற்றி உங்கள் ஆசிரியர்களிடம் கேட்டறிந்து சில வாக்கியங்களை எழுதுக.

இலக்கணம்

(1) 'எண்ணும்மை' என்றால் என்ன ?

(2) கீழ்க்காணுவனவற்றிற்கு இலக்கணத் தொடர்பு கூறுக :—

ஆசிரியரோடு வாழும் மாணவ வாழ்வு.
எல்லாவற்றிற்கும் குருகுலமே சிறந்தது.
உலகம் சிரிக்கும்.

(3) தன்மைப் பன்மைக்கும், முன்னிலை ஒருமைக்கும் உதாரணம் தருக.

(4) உறுப்பிலக்கணம் தருக :—

பழகுவர்
பயில்கின்றார்கள்
செல்வர்
பெறுகின்றார்.

(5) ஆசிரியர் மாணவர்களுக்கு அறிவு கொடுத்தார்.
குருகுலத்தால் மாணவர் ஒழுங்கு வளரும்.
இச்சொற்றொடர்களி லமைந்த வேற்றுமையை எடுத்துக் காட்டு.

(6) பயன்—பயம்; நயன்—நயம்; கோயில்—கோவில்.
இவைகளுக்கு இலக்கணத் தொடர்பு கூறுக.

7. மலேயா நாடு—கடிதம்

[இந் நூலாசிரியர் அவர்கள் 1948-ல் மலேயாவிற் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்தார்கள். அதுபோது தம் மருமைத் திருமகளார் மங்கையர்க்கரசிக்கு எழுதிய கடிதங்களில் ஒன்றுதான் அடியில் தரப்பட்டுள்ளது. அக் கடிதங்கள் யாவும் ஒருங்கு திரட்டப்பெற்று, 'தமிழன் கண்ட மலேயா' என்னும் புத்தக வடிவில் வெளியிடப்பட்டுள்ளன.]

அன்பு மிக்க மங்கையர்க்கரசிக்கு,

மேலை நாட்டாரும் கீழை நாடுகளும்

நலன். விழைவு. இன்று (31-5-48) நான் ஓய்வின்றிப் பலவிடங்களுக்கும் சென்று பார்வையிட்டேன். போர்ச்சுகீசிரியர்கள்தான் கீழை நாட்டில் தம் ஆதிக்கத்தைச் செலுத்திய முதல் மேலை நாட்டார். மேலை நாட்டவர் இது வரை இந்த ஆசியப் பகுதிகளை யெல்லாம் ஆண்டுவந்த

வர்கள் அல்லவா? அவர்கள் இன்று ஒவ்வொன்ருக விட்டுப் போவதையும் காண்கிருேமே. இந்தியாவும், பர்மா வும், இலங்கையும் இன்று விடுதலைபெற்ற நாடுகளாக வில்லையா! மேனுட்டாரில் முதல் முதல் கடல் வழியாக வந்தவர் போர்ச்சுகீசியர்தான். இந்தியாவுக்கு வந்தவர் 'வாஸ்கோடி காமா' என்பவர். ஆனல் அவர்கள் வரும் போது நாடாள வேண்டும் என்ற ஆசையுடன் வரவில்லை. வாணிபத்தைப் பெருக்க வேண்டும் என்ற விருப்பத் தாலேயே வந்தார்கள். அப் போர்ச்சுகீசியர் ஒரு படைக் கப்பலை 1509-ம் ஆண்டில் மலாக்காவிற்கு அனுப்பினர். ஆனல், அன்று ஆளுகையிலிருந்த சுல்தான் மலாக்காவில் அவர்களை இறங்க விடவில்லை; போர்ச்சுகீசியர் திரும்பினர். பிறகு 1511-ல் போர் மூலமே இங்குள்ள சுல்தானை விரட்டி மலாக்காவில் குடியேறினர் போர்ச்சுகீசியர். குழந்தாய்! இங்கு அன்று வாழ்ந்த சுல்தானிடம் நமது நாட்டுக் கள்ளிக்கோட்டையார் கொடுத்த பீரங்கி ஒன்று இருந்த தாம். அதை, வந்தவர் தம் நாட்டு 'லிஸ்பன்' காட்சிச் சாலைக்கு அனுப்பிவிட்டார்களாம். பிறகு இந்நாட்டுச் சுல் தான்களும், ஜாவா நாட்டு மன்னர்களும் முயன்றும் மலாக் காவைக் கைப்பற்ற முடியவில்லை. கடைசியாக 1641-ல் டச்சுக்காரர்கள் மலாக்காவைக் கைப்பற்றினர். பின்னர் அவர்களிடமிருந்து 12-8-1795-ல் ஆங்கிலேயர் மலாக் காவைக் கைப்பற்றினர். அது முதல் இந்த ஊரை அவர் கள் ஆண்டு வருகிருர்கள்; கைப்பற்றிய காலத்து இருந்த டச்சுக்காரர் விருப்பப்படி அரசியல் அலுவலகங்களை யெல் லாம் செந்நிற வண்ணமாகவே வைத்துள்ளனர். இப்படித் தான் இந்த நாட்டுப் பகுதிகள் ஒன்றன்பின் ஒன்ருக ஆங்கி லேயர் ஆட்சியின் கீழ்ப்பட்டன. என்ருலும் முழு உரிமை யும் அவர்களிடம் இல்லாமல் சுல்தான்கள் ஆட்சியோடு

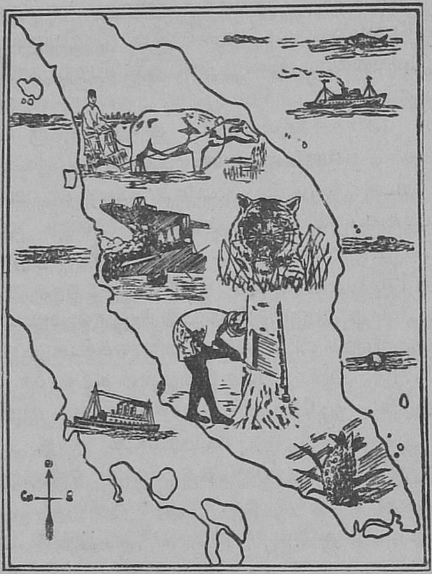

மலேயா நிலப்பரப்பு.

பிணைக்கப்பட்டுள்ளது. இதேபோல் ஒவ்வொரு ஊரைப் பற்றியும் சரித்திர வரலாறுகள் உள்ளனவாம். ஆனால் அவற்றைப்பற்றி யெல்லாம் எழுதினால் கடிதங்கள் நீளுவதோடு, போதிய வகையில் இன்றைய மலேயாவைக் காட்ட இயலாது. மற்றும் அது ஒரு வரலாற்று நூலாகுமே தவிர வந்ததைக் கூறும் முறையாகாது. இது ஒன்றை மட்டும் இன்றைய ஆட்சி வந்த வகைக்கு விளக்கினேன், மற்றவையும் ஏறக்குறைய இதே முறையில்தான் இன்றைய நிலைக்கு வந்துள்ளன என்பதை அறிவாய்.

போர்ச்சுகீசியர்தான் முதல் வந்த மேனுட்டார் என்று கூறினேன் அல்லவா? இந்த மலாக்காவையும் அவர்கள்தான் முதலில் கண்டு வளர்த்தனர் என்பது இங்குள்ளார் முடிவு.

சேவியர் செம்மைப் பணி

அவர்கள் வாணிபத் துறையில் வந்தபோது கிறிஸ்து சமயத்தைப் பரப்பப் பல பாதிரிகளும் உடன் வந்தனர். அவருள் ஒருவர் 'சேவியர்' என்னும் செம்மலார். தம் அன்புச் சமயத்தைப் பரப்ப வந்த இடத்திலே பரனடி சேர்ந்தார். அவர் சமயப் பிரசாரம் செய்து நின்றபோது கொல்லப்பட்டார் என்று நம் நாட்டில் சொல்லுவார்கள். ஆனல் இங்குள்ள குறிப்பில் அவர் சீன நாட்டிற்குச் செல்லுங்காலே இறந்தார் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக் கிறது. எப்படியாயினும் தாய் நாட்டை விட்டு, தந்தையாம் இறைவன் புகழ்பாட வந்த பெரியார் அந்தப் பணியிலேயே தம் ஆவி நீங்கினர் என்ருல் அவர் பெரியவ ரன்ருே! அவர் மறைந்து இன்று முன்னூறு ஆண்டுகள் ஆகின் றன. அவரை இங்கு மலாக்காவில் நான் தங்கிய வீட்டின் பின்னுள்ள சிறுமலேயில் அடக்கம் செய்து வைத்தார்கள் பிறகு அவரது உடம்பு நம் நாட்டில் போர்ச்சுகீசியருக்குச் சொந்தமான மேலேக் கடற்கரையிலுள்ள கோவாவிற்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டது. அந்த உடல் அங்கே இன்னும் வைத்துப் பாதுகாக்கப்படுகிறது. சிறிதும் கெடாத வகை யிலே வைத்துப் பாதுகாக்கின்றனராம். பல நூற்றுண்டு கள் கழித்தும் உயிர் நீங்கிய உடம்பு நன்கு பாதுகாக்கப் படுகின்றது என்பது உனக்கு வியப்பை ஊட்டுகிற தல்லவா! அந்த முறையில் காக்கப் பல மருந்து வகைகள் பயன்படுகின்றன. இராமாயணத்தில் தசரதன் உடல்

பல நாட்கள் பரதன் வருகைக்காகப் பாதுகாக்கப் பட்டிருந்ததாகப் படித்திருக்கிறோம். அதை நாம் காண வில்லை. ஆனால் இன்று சேவியர் திருவுடல் கோவாவில் பாதுகாக்கப்படுகிறது. அவர் செய்த பணி கருதி, நான் நம் நாடு வந்தபின் வாய்ப்பு ஏற்படுமேல் உன்னைக் கோவா வுக்கு அழைத்துச் சென்று அதைக் காட்டுகிறேன்.

அன்புச் செல்வி! அவரை மூடி வைத்திருந்த கல்லறையின் பக்கலில் நின்று கொண்டு, அவரைப் புதைத்து வைத்த அந்தத் திறந்த பள்ளத்தை நோக்கும் போது அப்படியே சிறுதுளிக் கண்ணீர் புறப்பட்டது. அருகிலே இருவர் இருந்தனர். இல்லாவிட்டால் ஓ வென்று கதறி அழுதிருப்பேன். தன்னலம் மறந்து செல்வமும் சீரும் மறந்து, நாடும் பிறவுந் துறந்து, ஆண்ட வன் பணியே அன்புப் பணியெனக் கொண்டு பற்பல நாடு கட்கும் போந்து அன்புச் சமயத்தைப் பரப்பிய அண்ண லார் மறைந்த இடம் கண்டால் கண்ணீர் உகுக்காது என் செய்வது? உலகம் உய்யத் தன் குருதி சிந்திச்

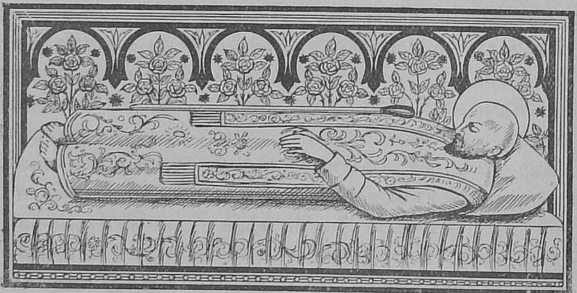

சேவியர் அடக்கம்.

சிலுவை ஏறிய செம்மல் காட்டிய நெறியைப் பேச்சளவில் அல்லாது செயலளவில் சிறக்கக் காட்டிய சேவியர் நிலை நினைத்தேன். தமிழ் நாட்டில் இன்று அவர்தம் திருப் பெயரால் பல பள்ளிகளும், கல்லூரிகளும் ஆக்கப்பட் டிருப்பதை எண்ணி மகிழ்ந்தேன்.

சேவியர் ஒருவரைப் பற்றிச் சிறிது அறிந்துகொண் டாய். இதுபோன்று சமயத்தை வளர்க்க நாடு விட்டு, மக்களை விட்டு உலகின் பல பாகங்களுக்கும் சென்ற அறிஞர் பலர் என்பதையும் அறிவாய். அவர்களுள் கால்டு வெல்லும், போப்பும் தமிழ் நாட்டில் கிறிஸ்து சமயம் பரப்ப வந்தவருள் தலைசிறந்தவர்கள். இருவரும் தமிழை நன்கு பயின்றவர்கள். இறக்குங் காலத்துத் தமிழ் மாணவன் என்ற உணர்வோடு இறந்தார் போப். கால்டுவெல் ஒப் பிலக்கணமே இன்று வாழும் திராவிடன் தனது மொழி உலகிடை உயர்ந்த மொழி என்று கூறிக்கொள்ளக் காரணமாக அமைந்தது. இப்படிக் கடந்த நான்கைந்து நூற்றுண்டுகளாக இயேசு சமயம் பரப்ப வந்து செல்லும் நல்லவர் நாட்டில் பலர். இன்றும் எல்லா நாட்டிலும் அவர்கள் சென்று சமயப்பணி செய்கின்றனர். ஆனால் நம் நாட்டில் உள்ள சைவ மதத்தை வளர்க்கும் பெருந்தலைவர் களோ சமயம் வளரப் பாடுபடுவதே கிடையாதே! சமயத் தைப் பற்றிக் கவலைப் படுவதும் இல்லையே! சமயத்தை வாழ்க்கைத் துறையிலிருந்து நெடுந்தூரத்துக்குப் பிரித் துச் சென்றுவிட்டார்களே! இந்த நிலையில் எச் சமயம் வாழும், எச் சமயம் வீழும் என்பதை நீயே சிந்தித்துப் பார்.

மலாக்காவில் கண்டவை

சேவியர் திருவடி பட்ட இடம் கண்டு கசிந்து நின்ற நாங்கள் மலை விட்டிறங்கி அரசாங்க அலுவலகங்கள் பல

வற்றையும், அரசாங்க நூல் நிலையம், பொருட்காட்சிச் சாலை ஆகியவற்றையும் பார்த்தோம். பிறகு செட்டியார் அவர்களுடன் மலாக்கா மருந்தகம் (Govt. General Hospital) பார்க்கச் சென்றோம். குழந்தாய்! இந்த ஊர் அவ்வளவு பெரிய தன்று. நம் காஞ்சிபுரத்தைவிடச் சிறிய ஊர்தான். ஆனால் இந்த மருந்தகம் சென்னை மருந்தகத் தைக் காட்டிலும் சிறந்ததாக விளங்கிற்று. ஐந்தடுக்கு மாடி; ஊருக்கு வெளியே ஒரு தனியிடம்; தூய நிலை. எல்லா நோய்களுக்குந் தொடர்ந்து மருந்தளிக்க ஒரு இடத் தில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. குருதிச் சோதனைச் செய்யும் இடமும் பிற இடங்களும் கண்டோம். நம் நாட்டில் கண்ட மருத்துவர் கண்ட வைத்தியம் செய்வது போல் இங்குச் செய்ய முடியாதாம். கத்தி எடுத்து அறுக்க எந்த வைத்தியனுக்கும் உரிமை இல்லையாம். அவர்கள் மருந்து மட்டும்தான் கொடுக்கலாமாம். ஆனால் அறுவை முழுதும் இங்குக் கொண்டுவந்துதான் நடைபெறவேண்டு மாம். மற்றும் பிற மருத்துவ நலங்களும் நன்கு புரக்கப் படுகின்றன. உண்மையில் சொல்லுகின்றேன், நான் இத்தகைய மருந்தகத்தை நம் நாட்டில் கண்டதில்லை. ஆங்கில மருத்துவர்கள் பலர் இங்கு பணியாற்றுகின்ற னர். தமிழர் நிரம்ப உள்ளனர். எந்தப் பகுதியிலும் தமிழில் பேசிப் பழக முட்டுப்பாடு ஒன்றும் இல்லை.

பயன்தரு பள்ளிகள்

சிறந்த மருந்தகத்தைக் கண்டபின் நகரில் நடை பெறும் பள்ளிகளைப் பார்வையிட விரும்பினேன். முன் னேற்பாட்டின்படி 'மெத்தடிஸ்டு மிஷன்' ஆண், பெண் பாடசாலைகளைப் பார்வையிட்டேன். அந்த மிஷன் பள்ளி கள் அமெரிக்கப் பாதிரியாரால் நடத்தப்படுவன வாகும்.

நம் நாட்டில் உயர்நிலைப்பள்ளி (High School) உள்ள அந்த வகையில் அமைந்தன இவை. ஆண்கள் பள்ளி யின் தலைமையாசிரியர் மிக அன்போடு வரவேற்று ஒவ்வொரு வகுப்பிற்கும் அழைத்துச் சென்று அறிமுகப் படுத்தினர். மாணவரில் பெரும்பாலோர் சீனர்கள். அடுத் துச் சிலர் ஆங்கிலேயர். தமிழர் மிகக் குறைவு. தமிழர்கள் இங்குள்ள அரசாங்கப் பள்ளியில் பயில்கிறார்களாம். ஒவ் வொரு வகுப்பையும் சுற்றிப் பார்வையிட்டு, பிறகு மண்ட பம், அறிவியல் ஆய்வகம் முதலிய அனைத்தையும் பார்த் தோம். இங்கே பள்ளி நேரம் காலை எட்டு மணி முதல் பகல் ஒரு மணி வரைதான். சிறிது நேரம் பள்ளி நடைமுறை யைப் பற்றிப் பேசிவிட்டு, பக்கத்தில் இருந்த பெண் பாட சாலைக்குச் சென்றோம். அதுவும் ஒரு உயர் நிலைப் பள்ளி தான். அந்தப் பள்ளியில் தலைமை ஆசிரியையும் அன் போடழைத்துப் பல வகுப்புக்களையுங் காட்டி, அவர்கள் பாடம் நடத்தும் முறைகளையும் விளக்கினர். இரு விடங் களிலும் மாணவர்களைப் போன்றே, பெரும்பாலான ஆசிரி யர்களும் சீனர்கள்தான். ஆண் பள்ளியில் நான் முன் கடிதத்தில் குறித்த ஈரோடு சுப்பிரமணியமும், மகளிர் பள்ளியில் ஒரு திருவாங்கூர்ச் செல்வியும் பணியாற்று கின்றார்கள். திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் தான் இவற்றை யெல்லாம் பார்க்க ஏற்பாடு செய்தார். நான் கல்வித் துறை யில் அவர்கள் கையாளும் பல முறைகளை அறிந்தேன். அவர்கள் நம் நாட்டு முறையைக் கேட்டறிந்தார்கள். மேலும் தொடர்ந்து கல்விமுறை பற்றி அளவளாவ என் முகவரியை அவர்கள் கேட்டார்கள். நான் கொடுத்தேன். அவர்கள் முகவரியும் பெற்றேன். பொதுவாக மலாய் நாட் டில் கல்வியும், பொதுநலமும் அரசியலாரால் நன்கு புரக் கப்படுகின்றன என்று கண்டும் கேட்டும் உணர்ந்தேன்.

வீடு தோறும் கலையின் விளக்கம்
வீதி தோறும் இரண்டொரு பள்ளி
நாடு முற்றிலும் உள்ளன ஊர்கள்
நகர்க ளெங்கும் பலப்பல பள்ளி

என்ற பாரதியின் கனவு இங்கு நனவாக்கப்படுவதை எண்ணி மகிழ்ந்தேன்.

அருமைச் செல்வி! கடிதம் நீளுகிறது. கண்டதைச் சொல்ல வேண்டுமே! மலாக்காவில் தமிழ்நாட்டி லிருந்து வெகு காலத்திற்குமுன் வந்த ஒரு செட்டி வகுப்பார் மலாக்காப் பெண்களை மணந்துகொண்டு ஒருவகைத் தனிக் குடியாக மாறிவிட்டார்கள். அவர்களை மலாக்கா செட்டி யார் என்றே அழைக்கிறார்கள். அவர்கள் மகமதிய மதத்தைத் தழுவியவர்கள். எனினும், வீட்டுச் சடங்குகள், வழிபாடுகள், கலியாணம் முதலிய அனைத்தும் நம் நாட்டில் நாம் செய்வது போலவே செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஐயர் உண்டு சடங்கு செய்ய. மாரியம்மன் கோயிலும் பிள்ளையார் கோயிலும் உள விழாக்கள் செய்ய. வெள்ளித் தேரும் பிற வாகனங்களும் உள்ளன. இங்கு இருக்கும் பிள்ளையார் கோயிலை அவர்கள் தற்போதுள்ள நாட்டுக் கோட்டைச் செட்டியார்கள் வசம் விட்டிருக்கின்றனர். அப் பிள்ளையாருக்குப் பொய்யா விநாயகர் என்று பெயர். நாங்கள் மாரியம்மன் கோயில் முதலியவற்றைப் பார்த்துக் கொண்டே பொய்யாக் கோயிலில் புகுந்தோம். அங்கு நகரத்தார் ஒருவர் தம் தாயின் ஆண்டுக் கடன் குறித்துப் பெரு விருந்து ஏற்பாடு செய்திருந்தார். விருந்து மிகச் சிறந் திருந்தது. உண்டோம். பிறகு நாங்கள் தங்கியிருந்த வீட்டிற்கு வந்து மாலை நான்கு மணிவரை ஓய்வெடுத்துக் கொண்டோம்.

சாதிகள் இல்லையாமே

மாலை நாலரை மணிக்கு, முன் ஏற்பாட்டின்படியே திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் வீட்டிற்குத் தேநீர் விருந்திற்காகச் சென்றோம். அங்கு காலையில் கண்ட பள்ளிகளை நடத்தும் அமெரிக்கப் பாதிரியாரும், அவர் மனைவியாரும், அப் பணியிற் கலந்த சீனப் பெரியாரும், அவர்தம் மனைவியாரும் வந்திருந்தனர். திரு. உ. அரு. அருணாசலஞ் செட்டியார் அவர்களும் தம் குடும்பத்தோடு வந்திருந்தார்கள். சிற்றுண்டி உண்டு கொண்டே பல பொருள்களைப் பற்றிப் பேசினோம். அமெரிக்கப் பெரியாரும் அவர்தம் மனைவியாரும் பிறரும் தமிழ்நாட்டுப் பழைய இயல்புகளை அறிய வேண்டினர். பலவற்றை விளக்கினேன். 'உங்கள் நாட்டில் வரவரச் சாதிகள் இல்லையாமே!' என்றார் அமெரிக்க நல்லார். நம் நாட்டு மேடைப் பேச்சாளர்கள் பேச்சுக்களையும், பிற இதழ்களின் விளம்பரங்களையும் அவர் அறிந்திருக்கக்கூடும். நான் அந்த நிலையெல்லாம் பேச்சளவிலே என்றும், நாட்டில் ஆடும் சாதி வெறியின் கொடுமை இத்தகைய தென்றும் விளக்கி உரைத்தேன். மேடையில் சாதி இல்லை யென்று பேசி, செயலில் தன் இனம், தன் சாதி என்று நோக்கும் கீழ்மை நம் நாட்டில் உள்ளதை யாரும் அறிவர் அல்லவா? வெளி ஆரவாரம் இங்குக் கேட்கப்படுகிறது. சில சாதிகள் பற்றி விளக்கி உரைத்தேன். குழந்தாய்! நம் நாட்டில் சாதிகள் வேண்டாம் என்று பேசப்படுகிறதே ஒழியச் செயலில் முன்னேற ஏதாவது வழி யுண்டா? ஏதோ இன்று அரசாங்கத்தார் சாதிகளை நீங்கப் பலவகையில் முயல்வார்கள் என அறிகின்றோம்.

சீன அறிஞர் தமிழ் நாட்டுக்கும் அவர் நாட்டுக்கும் உள்ள தொடர்பை அறிய விரும்பினர். அது பற்றிப் பல வாகப் பேசிக்கொண் டிருந்தோம். சர்க்கரையும் பட்டும் சீனவிலிருந்து வந்ததால் தான் தமிழர் அவற்றை, 'சீனி' என்றும், 'சீனம்' என்றும் அழைத்தார்கள் என்று நான் சொல்லும்போது அனைவரும் வியப்படைந்தார்கள். இத் துணைத் தொடர்பு நெடுநாளாக உண்டா என எண்ணினர் கள். ஏன்? நம் நாட்டிலே கூட சீனி என்ற பெயர் ஏன் அதற்கு இடப்பட்டது என்ருல் பல படித்தவர்கள் கூடப் பதில் சொல்ல மாட்டார்களே! கற்கண்டைக்கூடச் சீனக் கற்கண்டு என்று நாம் சொல்லும்போது அதுபற்றி எண்ணு கிருேமா? இல்லையே! அப்படி யிருக்க இங்கு வாழும் அமெரிக்கரும், சீனரும், பிறரும் அதனை எவ்வாறு அறிந்து கொள்ள இயலும்.

செல்வி! அந்தக் குடும்பங்களோடு மாலை நெடு நேரம் பேசிக்கொண்டிருந்தேன். பிறகு நானும் திரு. செட்டியார் அவர்களும் பிறரிடம் விடை பெற்றுக் கொண்டு புறப்பட்டோம். செட்டியாரவர்கள் மலாக்கா கடற்கரையின் நீளத்தையும், ஊர்ப்புறத்தே அக்கரையில் அமைந்த செல்வர்தம் மாளிகைகளையும் எனக்குக் காட்ட விழைந்து காரிலேயே அந்தப் பக்கம் அழைத்துக்கொண்டு சென்ருர். கடற்கரை அழகாக அமைந்திருந்தது. அதன் அருகில் நீண்ட நெடுஞ்சோலை; இரு மருங்கும் வானேங்கிய மாளிகைள், அவற்றுள் ஒன்றில் பண்டித நேரு அவர்களும் மற்ருென்றில் மறைந்த தாகூர் அவர் களும் மலாக்கா வந்தபோது தங்கியிருந்தார்களென்று அவைகளைக் காட்டினர். செல்வர்தம் பிற மாளிகைகளும் அழகாக அமைந்திருந்தன.

ஏற்றத் தாழ்வு

செல்வி! எங்கும் இந்தச் செல்வர்—வறியர் வேறுபாடு நீங்கவில்லை. நாம் வாழும் சென்னையில் வறுமையில் வாடுங் கூலிமக்கள், சென்னை நகரில் தெருக்களிலும் மூலை முடுக்குகளிலும் அவற்றின் சுற்றுப்புறங்களிலும் வாட, செல்வர் உயர்ந்த உப்பரிகைகளில் இருந்து உல்லாச வாழ்வு வாழவில்லையா? ஆங்கில நாட்டுச் செல்வர் தம்நிலை கருதித் தனித்து வாழப் பிரான்சு நாட்டில் தனி இடத்தில் மாளிகை கட்டித் தங்கியுள்ளார் கள் என்று அறிய வில்லையா! அதே போல இங்கும் செல் வர்கள் வாழ்கிறார்கள் என்று எண்ணும்போது இங்குமா இதைக் காணவேண்டும் என எண்ணினேன். என்ன செய் வது? உலகப் பொருளாதாரம் திருந்தும் வரையில் எங்கும் இந்த வேறுபாடுதானே! என்று பொருளாதாரச் சமத்துவம் உண்டோ, அன்று ஒரு வேளை இவை அகலலாம். அதை எண்ணின் பலப்பல எண்ண அலைகள் தோன்றுகின்றன. அவற்றை எழுதின் கடிதம் நீளும்.

திரும்பிவரும் வழியில், மற்றொரு நண்பர் வீட்டில் தங்கிச் சிறிது தேநீர் அருந்தினோம். நான் காப்பி, தேநீர் அருந்துவது வழக்கமில்லை யல்லவா? ஆகவே எங்கு சென்றாலும் எனக்குச் செட்டியாரவர்கள் முன்னேற்பாட் டால் பால் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்து விடுவார். பிறகு வீட்டுக்கு வந்தோம். பெருமழை பெய்தது. பிற அலுவல் களை முடித்து உனக்கு இந்தக் கடிதத்தையும் எழுதி முடித் துப் பதினொரு மணிக்குப் படுக்கச் செல்லுகிறேன். அன் றாடம் கடிதம் எழுத முடியாது போலும். வான் வழித் தபால் வாரத்தில் மூன்று நாள்தான் வருமாம். 2-6-48-ல் கோலா

லம்பூர் செல்கிறேன். அடுத்த கடிதம் அங்கிருந்து எழுதுவேன்.

உன் அன்புள்ள தந்தை,
அ. மு. பரமசிவானந்தம்

கேள்விகள்

1. ஆசிய நாடுகளில் ஆதிக்கஞ் செலுத்திய முதல் மேலே நாட்டார் யார்?
2. போர்ச்சுகீசியர் எக்கருத்துடன் வெளிநாடு சென்றனர்?
3. சேவியரைப் பற்றி நாமறிவ தென்ன?
4. தமிழ் நாட்டில் கிறிஸ்துவ சமயத்தைப் பரப்பவந்த இரு பெரியார்களைப்பற்றி நாமறிவதென்ன?
5. ஆசிரியர் மலாக்காவில் எவ்வெவ் விடங்களைப் பார்த்தார்?
6. சீனர்க்குந் தமிழர்க்கும் நெடுங்காலமாகத் தொடர்புண்டென்பதற்கு ஆசிரியர் கூறுங் காரணங்கள் யாவை?
7. நம் நாட்டுச் சாதிகள் நிலே பற்றிய அமெரிக்கர் வினவும், ஆசிரியர் விடையும் யாவை?

பயிற்சி

1. சேவியர் வாழ்க்கையை அவரே கூறுவதுபோல் எழுதுக.
2. தமிழ் நாட்டில் சாதிகள் என்னுந் தலைப்பில் ஒரு கட்டுரை எழுதுக.
3. நீ பார்த்து வந்த ஒரு ஊரைப்பற்றி உன் தங்கைக்கு ஒரு கடிதம் எழுது.

இலக்கணம்

(1) வினையாலணையும் பெயர் என்றால் என்ன? வினை முற்றிற்கும் வினையா லணையும் பெயருக்கும் வேறுபாடு யாது?

(2) கீழ்க்காணும் சொற்களைச் செயப்படுவினை யாக்கு:—

செய்தான், குடியேற்றினர், இட்டேன்.

(3) விளி வேற்றுமைக்கும், இடைச்சொல்லிற்கும் இரண்டிரண்டு உதாரணங்கள் தருக.

(4) வந்து செல்வர், வந்த பெரியார்—இவ்விரண்டிற்கு முள்ள வேறுபாடு யாது?

(5) சேவியர் சமயத்திற்காக உயிர் துறந்தார்.
சேவியர் சமயத்திற்காக உயிர் துறந்தவர்.
இவ்விரண்டிற்குமுள்ள வேறுபாடு என்ன?

(6) முற்றுவிக்க:—
நானும் செட்டியாரும்——.
அமெரிக்கத் தம்பதிகளும் விருந்திற்கு——.
நான் சுப்பிரமணியத்துடன் பல பள்ளிகளை——.

8. நோயும் மருந்தும்

இடம்—மாரியம்மன் கோயில்.
காலம்—முற்பகல்.
மக்கள்—கிராம மக்கள்.

[மாரியம்மனுக்குப் பூசைபோடக் கூடியிருக்கிறார்கள் மக்கள். சிலம்பு, பம்பை முதலியன ஒலிக்கப் பேராரவாரம் எழுகின்றது. பட்டம் பெறு முன்னர் கிராமத்தொண்டில் ஈடுபட்டுள்ள பொன்னப்பன் விரைந்து வந்துகொண்டிருக்கிறார்.]

[இங்குப் பாடமாக வரும் பகுதி ஆசிரியர் அவர்களால் எழுதப்பெற்ற ‘இந்திய முதற் சட்டம்’ என்னும் நாடக

நூலிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட ஒரு காட்சியாகும். பல்கலைக் கழகப் பட்டம் பெறுதற்கு முன்னர் பட்டம் பெறும் ஒவ்வொருவரும் ஒரு குறித்தகால அளவிற்கு மக்கட் தொண்டு செய்யவேண்டும்; பின்னர்தான் பட்டம் கொடுக்கப்படல் வேண்டும் என்ற நியதியிருந்தால், படித்த ஒவ்வொருவரும் கிராமத்தொண்டில் ஈடுபட நேரும்; அதனால் நாடு விரைவில் நலமுறும் என்னுங் கருத்தைத் தெள்ளிதில் விளங்கவைக்கும் சுவைமிக்க ஒரு நூல் அது.]

பொன்னப்பன் :—(தனிமொழி) என்ன இது! இப்படி மாரியம்மன் கோயிலிலே இவ்வளவு கூட்டம்! ஊரில் அம்மைநோய் வந்திருக்கிறதே, அதற்குப் பூசைபோடத் தொடங்கி விட்டார்களோ?

அம்மன் கோயிலில் பூஜைபோடுகிறார்கள்.

ஐயோ! எவ்வளவு அறிவுரை பகர்ந்தாலும் இன்னும் இவர்கள் முன்னேற வில்லையே! சற்று நாகரீகம் தெரிந்தவர்களாயிருக்கும் இவர்களே இப்படியானல் ஒன்றுமே அறியாத ஏழைகள்—சேரியில் வாழும்—இல்லை வாடும் மக்கள்—என்னதான் செய்யமாட்டார்கள். ஐயோ! விரைந்து சென்று உண்மையை அவர்களுக்கு விளக்கவேண்டும். அந்த அம்மை குத்தும் அதிகாரிக்குச் சொல்லி அனுப்பினேன்; அவரும் இன்னும் வரக் காணேம். நேற்று மாலை நான் அடுத்த ஊரில் இருந்தபோது. யாரோ அங்கு வந்து அம்மை என்று சொன்னர்களே. அதற்குள் ஊரில் அம்மை அதிகமாகிவிட்டதோ! இல்லையானல் இவ்வளவு ஆடம்பரமும் எதற்கு? நல்லவேளை. சமயத்திலாவது வந்துவிட்டோமே. சாதாரணப் பொங்கலாகத் தான் இருக்கவேண்டும். கள்தான் கிடையாதே! ஆடு வெட்டுதலும் பெரும்பாலும் நிறுத்தப்பட்டு விட்டது. எதற்கும் விரைந்துசென்று காண்போம். (கோயிலை நெருங்குகிறுர்.)

அனைவரும்:—அதோ தொண்டர். அதோ பொன்னப்பர்.

பெரியார் ஒருவர்:—வா அப்பா, எங்கே இரண்டு நாளாய்த் தொடர்ந்தாற்போல் காணவில்லையே!

பொன்னப்பன்:—ஐயா, நான் அந்தக் கோடியிலுள்ள ஊர்களுக்குச் சென்றிருந்தேன். அங்கே ஒரு கூட்டுறவுச் சங்கம் ஏற்படுத்த வேண்டியிருந்தது. அதற்காக எல்லா ஏற்பாடுகளையும் செய்து எப்படியும் இன்று மாலை இந்தப் பக்கம்

வருவதாகத் தான் இருந்தேன். முன்னதாகவே வந்து சேர்ந்தேன். நேற்று மாலே ஒருவர் வந்து இங்கு அம்மை வார்த்திருக்கிறது என்று சொன்னுர். ஆதலால் அங்குள்ள சில வேலேகளே நிறுத்திவிட்டு ஓடோடியும் இங்கு வந்தேன். ஒருவரை அனுப்பி அம்மை குத்தும் அதிகாரியையும் வரச்சொல்லி சொல்லிவிட்டு வந்திருக்கிறேன். அவரும் விரைவில் வந்து விடுவார்.

பெரிய :—அப்பா! ஏன் அவருக்குச் சொல்லி யனுப்பினுய்?

பொன் :—ஐயா! அம்மை குத்திக்கொண்டால் அம்மை நோய் வராது.

பெரிய :—அந்த மாதிரிதான் பலகாலமாக இரண்டு அல்லது மூன்று ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை அந்த அதிகாரி வந்து போகிருர். ஆனுல் நோய் அடிக்கடி வருகிறது. நாங்கள் யாருமே பெரும்பாலும் அம்மை குத்திக்கொள்ள மாட்டோம்.

பொன் :—அதுதான் தவறு. அரசாங்கத்தார் இதுபோன்ற தொத்து வியாதிகளேத் தடுப்பதற்காகவே அம்மை குத்தும் மருந்தை வரவழைத்து இலவசமாக உதவுகின்றுர்கள். அம்மை முதலியன தொத்து நோய்கள். அவற்றைப் போக்க அம்மை குத்திக் கொள்வது அவசியமாகும். மற்றும் இதுபோன்று பூசை முதலியன நோயின் பேரால் செய்தல் பொருத்த மற்றவையாம். நோய் வருவதற்குக் காரணம் நாம் நமது வீடுகளேத் தூய்மையாக வைத்துக் கொள்ளாததே யாகும். கண்ட கண்ட இடங்களில் குழந்தைகளே மல ஜலம் கழிக்க விடுவதும், எச்சில் இலேயைப்

87045

போடுதலும், இன்னும் இதுபோன்ற கொடுமைகளும் செய்வதால்தான் நோய்கள் வருகின்றன. அங்கங்கு சிறுசிறு நீர்த் தேக்கங்கள் இருப்பதால் கொசுக்கள் வளர்ந்து, அதனால் மலேரியா என்னும் நோய் வளர்கிறது. நோயாளிகள், அதுவும் தொத்துநோய் பற்றியவர்கள், மிகப் பாதுகாவலோடு தனிமையில் வைக்கப்பட வேண்டியவர்கள். கூடுமானவரையில் வீட்டையும், தெருவையும் துப்புரவு செய்து வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். இவ்வாறெல்லாம் இருந்தால் பெரும்பாலும் நோய் வராது. அப்படி வந்தாலும் தக்க மருத்துவர் மூலமோ, அரசாங்க உதவியின் மூலமோ அவற்றைப் போக்கிக்கொள்ளலாம்.

பெரிய:—தம்பி, அப்போது இந்தப் பூசையெல்லாம் வேண்டாம் என்று சொல்கிறாயா? அப்பா, இந்த மாரியம்மன் பொல்லாதவள். அவளுக்கு எதிராக ஒன்றும் பேச வேண்டாம். இந்தப் பூசை காலாகாலமாக நடந்துவருகிறது. நோய் வந்தால் நாங்கள் கட்டாயம் இந்தப் பூசை போட்டுத்தான் ஆகவேண்டும். இல்லாவிட்டால் நோய் அதிகமாகிவிடும்.

பொன்:—பெரியோர்களே! நான் பூசையும் வழிபாடும் செய்யவேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. கடவுள் வணக்கத்தை நான் மறுக்கவில்லை. உண்மைக் கடவுளாகிய எங்கும் நிறைந்து அருள் புரியும் இறைவனை நான் மறக்கவும் மறுக்கவும் இல்லை. ஆனால் இதுபோல நோய் ஒன்றிருக்க மருந்தொன்று தின்னும் வழக்கந்

TB
021(8) N54

தான் வேண்டாம் என்கின்றேன். எல்லோருக்கும் ஒரே கடவுள்தான் உண்டு. தமிழர் அந்த ஒரே கடவுள் வணக்கத்தைப் பலவகையில் வற்புறுத்தி யுள்ளனர். 'ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்' என்பது நமது நாட்டுப் பழமொழி. இதை ஒட்டியே பல பெரியார்களும் அன்புச் சமயங்களை வளர்த்தார்கள். கடவுள் எப்படியோ பலராகப் பெருகி விட்டார். ஒவ்வொருவர் கருத்துக்கும் ஒவ்வொரு கடவுளோ என எண்ண வேண்டிய அளவுக்கு எண்ணிக்கை வளர்ந்து விட்டது. ஆனல் அப்படிப் பல கடவுள்களானலும் அனைத்தும் ஒன்றே என்றுதான் அறிந்தவர்கள் கூறுவார்கள். எங்கும் இந்த மாரியம்மை போன்ற தெய்வங்களைக் கடவுளாகக் காண்பதே இல்லை. இவையெல்லாம் மிகப் பழங்காலத்துக் காட்டு மிராண்டிகள் ஆரவாரத்தோடு வழிபட்ட தெய்வங்களாகும். இவை நோய் செய்வதும் இல்லை. நோயைத் தீர்ப்பதும் இல்லை. ஆங்கிலேயரும், கிறிஸ்தவரும், மகமதியரும் இத்தகைய நோய்கள் வந்தால் என்ன செய்கின்றனர். எண்ணிப்பாருங்கள். நேராக வைத்தியரிடம் செல்வார்களேயன்றி இம்மாதிரி பூசைப் போடமாட்டார்கள். ஏன் நம்மவரில் கூடச் சென்னை போன்ற நகரங்களில் இருக்கும் படித்தவர் பலர் இந்தமாதிரி செய்வதில்லையே. நாம் மட்டும் ஏன் இப்படிச் செய்யவேண்டும்.

இந்தமாதிரி பூசை செய்வதாலும், கூட்டம் கூடுவதாலும் நோய் பெருகுமே அன்றிக் குறையாது. தொத்துநோய் பலர் சேர்ந்து இருந்தால்

அதிகரிக்கத்தானே செய்யும். அதுவும் பூசை செய்ய இங்கே இத்தனைபேர் கூடியிருக்கின்றீர்கள். அனைவரும் கலந்து பொங்க லிடுகிறீர்கள். பயன் தொத்திக்கொள்ளுதல்தானே. பெரியோர்களே! உங்களைத் தாழ்ந்து வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன். இவற்றை விட்டுவிடுங்கள். ஒருவர் தவருது அம்மை குத்திக்கொள்ளுங்கள். அதோ அம்மை குத்தும் அதிகாரியும் வந்துவிட்டார். (அம்மை குத்தும் அதிகாரி வருகிறார்.)

பொன் :—(அம்மைகுத்தும் அதிகாரியைநோக்கி)—ஐயா! வணக்கம், வாருங்கள். அனைவருக்கும் அம்மை குத்துங்கள். இங்கு அம்மை நோய் கண்டிருக்கிறது. சிலர் அஞ்சுகின்றனர். நீங்கள் இதன் அவசியத்தை ஒவ்வொருவருக்கும் எடுத்து வற்புறுத்தவேண்டும். குழந்தைகள் முதல் ஒவ்வொருவருக்கும் குத்துங்கள். இதோ நானே முதலில் குத்திக் கொள்ளுகிறேன். (அம்மை குத்திக் கொள்ளுகிறார்). பெரியோர்களே! இன்னும் அச்சம் வேண்டாம். வழி காட்டவே நான் முதலில் குத்திக்கொண்டு காட்டினேன். அனைவரையும் வணங்கிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். தாய்மார்களே! நீங்கள் முன்வந்து வழிகாட்டுங்கள். உங்கள் குழந்தைகளுக்கும் அம்மை குத்துங்கள். ஐயா! அம்மை குத்தும் அண்ணா! நான் வேறு வேலையாக உடன் செல்ல வேண்டியுள்ளது. நீங்கள் அனைவருக்கும் குத்திவிட்டு எனது சிறு குடிலுக்கு வாருங்கள். அங்கு உணவு கொள்ளலாம். நானே சமைக்கிறேன்; என் சிற்றுணவைச் சுவைத்துப் பாருங்கள்.

எல்லோரும்:—வேண்டாம். நாங்கள் ஏற்பாடு செய்கிறோம்.

பொன்:—அந்தப் பொறுப்பை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். நீங்கள் தயவு செய்து ஒவ்வொருவரும் அம்மை குத்திக் கொள்ளுங்கள். அதுதான் நான் வேண்டுவது. கட்டாயம் வந்து விடுங்கள் ஐயா.

அ. கு. அதிகாரி:—அப்படியே.

(பொன்னப்பன் செல்கிறான். பின்னால் ஒரு இளைஞன் தொடர்ந்து வருகின்றான். சிறிது தூரம் சென்றதும் பொன்னப்பன் திரும்பி) யாரையா நீர்! உங்களை எங்கோ பார்த்திருக்கிறேனே. உங்கள் பெயர் என்ன ?

வடிவேலு:—என் பெயர் வடிவேலு. பக்கத்து ஊரில் இருக்கிறவன். அன்று நீங்கள் ஊருக்கு வந்தபோதே உங்களிடம் பேசலாம் என்று இருந்தேன். ஆனால் பலர் சூழ்ந்திருந்ததாலும், நீங்கள் விரைந்து வந்துவிட்டதாலும் பேச முடியவில்லை. இன்று உங்களைக் காணவே இங்கு வந்தேன். வந்ததும் நீங்கள் ஊரில் இல்லை என்று அறிந்தேன். அந்தக் கோயிலில் என்ன கூட்ட மென்று காணச் சென்றேன். அப்போது தான் தாங்கள் அங்கு வந்தீர்கள். இதுவரை அங்கேயே இருந்தேன். இதோ தங்களைப் பின் பற்றி வருகிறேன்.

பொன்:—அறிகின்றேன். எதற்காக இவ்வளவு தூரம் வருகிறீர்கள் ?

வடிவேலு:—ஒன்றுமில்லை.........

பொன் :—ஒன்றுமில்லையா! இதற்கா இவ்வளவு தூரம் வந்தீர்கள்? பேசுவதானால் நேராகத் தொடர்ந்து பேசவேண்டும். அதற்காக இவ்வளவு தூரம் சுற்றி வரவேண்டாம். நம்மவர்கள் இப்படிப் பேச்சில் கூட நேராக இருப்பது இல்லையே!

வடிவேலு:—ஐயா! மன்னிக்கவும். நான் கிராமப் பள்ளிக்கூடத்தில் எட்டாவது வரையில் படித்தவன். 1942-ல் நாட்டில் உரிமை உணர்ச்சி தலையெடுத்தபோது நாட்டுத் தொண்டில் கலந்து சிறை சென்றவன்.

பொன் :—அப்படியா! மிக்க மகிழ்ச்சி. விடுதலையில் உங்களுக்கும் பங்குண்டு போலும். உங்கட்கு வணக்கம்.

வடிவேலு:—ஏதோ செய்தேன். சிறை சென்றேன். மூன்று திங்கள் கழித்து வெளியே வந்தேன். ஊரிலேயே பயிரைப் பார்த்துக்கொண்டு காலந் தள்ளுகிறேன். இப்பொழுது, காங்கிரஸ்காரர் ஆளுகின்ற நிலை ஏற்பட்டபின், அவர்கள் அப்பொழுது சிறை சென்றவர்கட் கெல்லாம் ஐந்து ஏக்கர் நிலம் தருகின்றார்களாம். அவர்களெல்லாம் - தியாகிகள் பட்டியிலே சேர்க்கப்பட் டிருக்கிறார்களாம். எனக்கு ஐந்து ஏக்கர் நிலம் தருமாறு விண்ணப்பம் செய்தேன். எனக்கு இங்கிருந்து பதினைந்து கல் தொலைவிலுள்ள ஒரு ஊரில் மேட்டு நிலத்தில் ஐந்து ஏக்கர் தந்திருக்கிறார்கள். நான் எங்கள் ஊரிலேயே கேட்டேன். அந்த நிலம் பெறுவதற்கு ஏதேனும் வழி இருந்

தால் அறிந்து போகலாம் என்றே உங்களை நாடி வந்தேன்.

பொன்:—ஐயா! நீங்கள் செய்த தொண்டோ சிறந்தது. பிறந்த பொன்னாட்டைத் தவ வானினும் சிறந்ததாக எண்ணும் நிலையில் தொண்டாற்றி யுள்ளீர்கள். வீடு வாசலைவிட்டு, விடுதலை வேட்கை மிகச் சிறைக் கோட்டத்தில் தவம் கிடந்தீர்கள். இப்படிப் பல பெரியவரும், மற்றவரும், செல்வரும், வறியரும் செய்த தொண்டினால்தான் இன்று நாடு விடுதலை அடைந்துள்ளது. இதோ நான் இத் தொண்டை மேற் கொள்ளுவதற்காக அமைந்த சட்டம் பிறந்த விடுதலை நாட்டுக்கு நாங்கள் வணக்கம் செலுத்துவதோடு, உங்களைப் போன்ற உண்மைத் தியாகிகளுக்கெல்லாம் வணக்கம் செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். ஆனால், நீங்கள் இப்போது கேட்பதுதான் என் சிந்தையைத் துளைக்கிறது. ஐயா! மன்னிக்க வேண்டும். நீங்கள் 1942-ல் சிறைசென்றபோது பின்னால் ஐந்து ஏக்கர் நிலம் வரும் என்ற உள்ளத்தோடு தான் சென்றீர்களா?

வடிவேலு:—இல்லை! இல்லை! இல்லவே இல்லை!

பொன்:—பின் ஏன் அதுபற்றி இப்போது எண்ணுகிறீர்கள்? இதோ இன்று விடுதலை அடைந்த ஒன்றை நாம் கண்டு நிற்கிறோமே. அந்த ஒன்று போதாதா? நீங்கள் தியாகிகள் வரிசையில் சேர்க்கப்படுகின்றவர்கள். ஆனால் அந்தத் தியாகத்துக்குப் பரிசு கேட்கிறீர்கள்! இதற்குத் தியாகம் என்று பெயரா?

வடிவேலு:—எல்லோரும் பெறும் போது—அரசாங்கமே வலியவந்து தரும் போது—ஏன் நான் பெறக் கூடாது? ஐயா, அது உண்மையில் எப்படித் தவறாகும். அன்று எதிர்பாராது செய்தாலும், இன்று வலிய வருவதை வேண்டாம் என்று சொல்வதா? அதை நல்லதாகத் தரவேண்டும் என்றுதானே கேட்கிறேன். இதுவும் குற்றமாகுமா?

பொன்:— ஐயா! நன்று சொன்னீர்கள். தியாகி, தியாகம் புரிவோன்,—பயன் கருதாது, வாழ்வு நினையாது, உரிமை மறந்து, உடமையில் கருத்து வையாது, வாழினும் வீழினும் ஒன்றேயென்று எண்ணும் அந்த அளவில் தன்னையும் தன் உடைமையையும் மற்றவர்களுக்கு ஈபவனே யாவன். அது போன்ற உண்மைத் தியாகிகள் உலகில் ஒரு சிலரே இருக்கமுடியும். இப்படி ஒரு முறை சிறை சென்றதற்கெல்லாம் கணக்கிட்டு ஐந்து ஏக்கர் நிலத்துக்குப் போட்டி போட்டுக் கொண்டு விண்ணப்பங்கள் எழுதும் எல்லோரும் தியாகிகளாக முடியுமா? எண்ணிப் பாருங்கள்.

'உலகில் மக்கள் படும் துன்பத்தைக் கண்டு—உயிர்கள், பறவைகள், விலங்குகள், பிறவெல்லாம் படுகின்ற இன்னலைக் கண்டு கசிந்து கசிந்து உருகி, அரச போகத்தையும், அன்பின் மனைவியையும், அழகான குழந்தையையும் விடுத்துக் காடு நடந்து, உயிர்களது துன்ப நீக்கத்துக்கு வழி இல்லையா இல்லையா என்று ஏங்கி ஏங்கித் திரிந்து, அலைந்து, ஓய்வு ஒழிவு இல்லாமல் வாழ்நாள் முழுதும் கழித்துப் போதி நிழலில் அமர்ந்து, "ஜீவகாருண்யமே

திறவுகோல்'' என்ற உண்மையை உணர்ந்தானே புத்தன்—அவன் ஒரு தியாகி.'

'சமயம் மக்களை வாழ்விப்பதற்காக அமைந்ததே யன்றி, உயர்ந்தோர்களும், செல்வர்களும், தத்தம் பதவியையும், செல்வத்தையும், பெருக்குவதற்காக அன்று, என்றும் கோயில்கள் இறை வழிபாட்டிற்கு ஏற்றனவே யன்றி, கள்ளர் குகைகளாகவும். கொடுமை விடுதிகளாகவும் மாறுதல் தகாது என்றும் கூக்குரலிட்டு, பாவிகள் பாவம் தீர்க்க வழிகாணுவதே தன் பிறவிப் பயன் என்று அல்லும் பகலும் பாடு பட்டு, இறுதியாக அதே தொண்டுக்காக—உழைப்புக்காக—சிலுவையில் இரத்தம் கசிய அறைபட்டானே இயேசு—ஆம், அவன் ஒரு தியாகி.'

'நம்மிடையே நமக்காக வாழ்ந்து, உயர்ந்த உப்பரிகை வாழ்வை உதறித் தள்ளி, நாளொன்றுக்குப் பல ஆயிரம் பெருக்கும் பணியையும் வேண்டாம் என்று வெறுத்து, இந்தியர் வாழ்வே என் வாழ்வு—அவர் வாழிடமே எனக்கு வீடும், இன்பமும் என்று கூறி, கூறியபடியே நடந்து—ஒரு ஆடை, ஒரு துண்டு, முழங்காலுக்குமேல் விளங்க—தென் ஆப்பிரிக்காவில் இந்தியருக்காகச் சிறைப்பட்டு—அந்நாட்டின் மக்கள் வாழ்வே தம் வாழ்வென உழைத்து—அடியும் உதையும், அல்லலும் அவதியும் பெற்று, பலமுறை சிறையடைந்து—கொண்ட மனைவியையும் குடும்பத்தையும் அப்பணிக்கு இலக்காக்கி—சிறையில் செல்வ மனைவியைப் பறிகொடுத்து, கடைசியில் தாம் விரும்பிய விடுதலையைப் பெற்ற அந்த நிலையிலும் "வருக வருக" என்று அழைத்த போதிலும் "எனக்கு அந்த மகிழ்ச்சி வேண்டாம்; நவகாளியில் ஏழை மக்கள் மதவெறிக்குப் பலியாகின்றார்களே" என்று பதறி, அவர்களிடையே, விடுதலை விழா நாளில் இருந்து, அவர்களுக்காக இராப் பகலாகத் தொண்டு

செய்து, கடைசியில் எந்த மக்களுக்காக உழைத்தாரோ— எந்த நாட்டுக்காகத் தொண்டு செய்தாரோ—அந்த மக்களுள் ஒருவனுலேயே—குண்டைப் பரிசாகப்பெற்று மறைந்தாரே, காந்தியடிகள்—' அவரும் ஒரு தியாகி. ஆம்.

நாட்டிலே புரட்சிவேகம் ஆற்ருது தலை எடுத்தலை அறிந்து, தடுக்கத் தக்க தலைவர்களை யெல்லாம் சிறை செய்து, ஆங்கிலேயன் ஆணை செலுத்த, அதைக் கண்டு பொருத பல அன்பர்கள்—அறிஞர்கள் அனைவரும் ஆற்ரு நிலையிலே பல செயல்கள் செய்து அதன் காரணமாகச் சிறைசென்று நின்றதைக் கண்டு, விடுதலை உணர்ச்சி பிறந்த காரணத்தாலோ, ஏதோ பேச்சினுலோ, அன்றிச் சிறு செயல்களினுலோ சிறைபிடிக்கப்பட்டு, இரண்டொரு நாட்களோ இரண்டொரு திங்களோ சிறையிலிருந்து வெளி வந்து விட்டு, இன்று நம்மவர் ஆளவந்ததும், 'அன்று சிறை சென்றதற்குத் தக்க கூலிகொடு. ஐந்து ஏக்கர் நிலம்கொடு, அதுவும் நன்செய்யாகக் கொடு, அதுவும் எனது ஊரில் கொடு, அதுவும் நீர்ப்பாய்ச்சலுக்கு ஏற்றதாகக்கொடு. கொடாவிட்டால் அதற்கு வழி என்ன', என்று கேட்கும் அன்பர் வடிவேலுவும் ஒரு தியாகி. அவ்வளவுதானே நீங்கள் கேட்பது? நான் அதிகமாகப் பேசிவிட்டேன் என்று கோபிக்கவேண்டாம். என் உணர்ச்சியைக் கொட்டிவிட்டேன். பிழை இருந்தால் மன்னியுங்கள்.

வடிவேலு:—(குழறி) ஐயா! ஐயா! மன்னிப்பதா. நீங்களன்ருே என்னை மன்னிக்க வேண்டும். குருடனுகிய எனக்கு விழி அளித்தீர்கள். அறிவிழந்த என்னை அறிவாளி யாக்கினீர்கள். வாழ்விழந்த எனக்கு வாழ்வளித்தீர்கள். அண்ணல்! உங்களைத் தெய்வம் என்று

சொல்வதல்லது வேறு என்ன சொல்வேன்? ஆம், புத்தர், இயேசு, காந்தியடிகள்—இவர்கள் பெற்ற பரிசு அரசுத் துறவு, சிலுவை, குண்டு. உண்மைத் தொண்டர்களுக்குப் பரிசு அவைகள். என்போன்ற போலிகளுக்கு ஐந்து ஏக்கர். வேண்டாம்—எந்த நிலமும் வேண்டாம். இனி, தங்கள் வழி பற்றித் தொண்டு ஒன்றையே மேற்கொண்டு பணி செய்வேன். ஐயனே! என்னை மன்னிக்க வேண்டும். தெரியாது இதுவரை சிந்தை கெட்டேன். போதும் என் தியாகத்தின் பெருமை. தொண்டின் ஆரவாரம். உணர்ந்தேன் இன்று.

இனி உண்மையில் உங்கள் அடியில் இருந்து தொண்டாற்றுவேன். எனக்கு உங்களோடு இருந்து தொண்டாற்ற ஒரு உத்தரவு மட்டும் தாருங்கள். (காலில் வீழ்கின்றான். பொன்னப்பன் தூக்கி நிறுத்தி)

ஐயா! இந்தக் கொடுமை வேண்டாம். 'நாமார்க்குங் குடியல்லோம்' என்ற வீரம் பிறந்த நாட்டில் என்னை வணங்க வேண்டாம். எல்லார்க்கும் மேலான இறையை வணங்குங்கள். இப்படிக் கண்டவர்களை யெல்லாம் வணங்கித்தான் நாட்டில் தெய்வம் பலவாகி, மதவெறி மிக்கு, அதனாலேயே பலர் மடிகின்றனர். அது மட்டுமல்ல. மக்களைக் கடவுளாக்கிய காரணத்தால் தான் அவர்களது உண்மைத் தொண்டு, தியாகம் அனைத்தும் மறைபட்டு, அற்புதம் என்ற அளவில் நின்று மற்றவர் பின்பற்றுத வழியில் மறைகின்றன. 'நாம் என்ன கடவுளா அன்றிக் கடவுள் அருள் பெற்றவரா' என்று சொல்லித் தட்டிக்

கழிக்க வழிசெய்கிருர்கள். ஆகவே எனக்கு வணக்கம் வேண்டாம். மற்ரென்று; தாங்கள் என்னுடன் இருக்கவேண்டாம். இங்கு நான் தொண்டுசெய்கிறேன். மக்களுக்கு என்னல் இயன்றவரை உதவுகின்றேன். இன்னும் நம் நாட்டில் வழித்துறை அறியாத ஏழை மக்கள் வாழ்கின்ற கிராமங்கள் எத்தனையோ ஆயிரம் உள்ளன. அங்கெல்லாம் சென்று உங்கள் தொண்டினைப் பரப்புங்கள்; உங்கள் செயல் களைச் செய்யுங்கள். அதுவே நீங்கள் எனக்குச் செய்யும் உபகாரமாகும். அப்போது தான் காந்தியடிகளைப் பின்பற்றினவர் ஆவீர்கள். காலம் தாழ்த்தாது உடனே துணையற்று வாடும் கிராமங்களுக்குச் சென்று உங்கள் சொல் மூல மல்லாது செயல் மூலம் அவர்களுக்கு வழிகாட் டுங்கள். காலம் அதிகமாகிறது. நான் சென்று வருகிறேன்.

வடிவேலு:—வாழ்வளித்த வள்ளல்! உங்கள் வாய்மொழிப் படி நடப்பேன். வாழ்க உங்கள் தொண்டு!

கேள்விகள்

1. பொன்னப்பரைப் பற்றி நாமறிவது யாது?
2. மாரியம்மனுக்குப் பூசை போட்டதேன்? அது தவிர்க் கப்பட்ட தெவ்வாறு?
3. தொத்து வியாதிகள் பரவாதிருக்க அரசாங்கத்தார் மேற்கொண்டுள்ள செயல் என்ன?
4. வடிவேலரைப் பற்றி நாமறிவ தென்ன?
5. தியாகிகளைப் பற்றிப் பொன்னப்பர் கூறியன யாவை?

பயிற்சி

1. புத்தர், இயேசு, காந்தி யண்ணல் இவர்தம் வாழ்க்கை வரலாற்றினை அறிந்து கொள்ளுக.
2. ஒரு கிராமத்தில் அம்மைநோய் பரவி யிருப்பதாகவும், அதற்கு மாரியம்மனுக்குப் பூசைபோட மக்கள் முயற்சிப்பதாகவும், சுகாதார அதிகாரி அதைத் தடுத்து அம்மை குத்துவதாகவும் கற்பனைசெய்து ஒரு சொல்லாடல் எழுதுக.
3. மேற்கண்ட பாடப் பகுதியை நடிக்கவும்.

இலக்கணம்

(1) ன், ள் முன் வல்லினம் வரின் நிலை மொழி என்ன ஆகும்? அதற்கு உதாரணம் தருக.

(2) மிகுதல், கெடுதல், திரிதல்—இவைகளுக்கு இப் பாடத்தைக் கொண்டு உதாரணம் தருக.

(3) ஆண்பால் விகுதி, தொழிற்பெயர் விகுதி, காலம் காட்டும் இடைநிலை இவைகளுக்கு ஒவ்வோர் உதாரணம் தருக.

(4) உரிச்சொல், இடைச்சொல், திசைச்சொல் இவை களுக்கு உதாரணங்கள் தந்து விளக்குக.

(5) பொதுப் பாலுக்கு இரண்டு உதாரணங்களை இப் பாடத்தி லிருந்தே தருக.

(6) வினையாலணையும் பெயர், ஆகுபெயர், உடம்படு மெய் இவைகளுக்கு விளக்கம் தருக.

9. விவேகானந்தரின் கடிதம்

அமெரிக்கா
(U. S. A.)
1894

அன்புள்ள......

உங்கள் கடிதம் தற்போது தான் வந்து சேர்ந்தது. இதற்குள் எனது கடிதங்களை நீங்கள் பெற்றிருப்பீர்களென நினைக்கிறேன். அவற்றின் மூலம் எனக்காக அமெரிக்காவிற்கு நீங்கள் ஏதும் அனுப்ப வேண்டாம் என்பதையும் அறிந்திருப்பீர்கள். எப்பொருளும் அளவுக்கு அதிகமாயின் கேடு தரும். இங்கு நாளிதழ்களில் ஆரவாரப் பிரசாரம் என்னை நாடறிந்தவனுக்கி விட்டது. எனினும் நாளிதழ்களின் பிரசாரம் பற்றிய யோகம் இந்தியாவில் இருப்பது போல் அவ்வளவு அதிகமாக இங்கு இல்லை. இங்கு, அதற்கு நேர்மாருக, அளவுக்கு மீறிய நாளிதழ்ப் பிரசாரம் உயர் வகுப்பாரிடத்து வெறுப்பையே அளிக்கின்றது. இது பற்றி இவ்வளவு போதும்.

இங்கு அமைப்பது போன்ற கூட்ட நடவடிக்கைகளை அங்கு இந்தியாவிலும் அமைக்க நீங்கள் முயன்று ஏற்பாடு செய்யுங்கள். நீங்கள் இனியும் இந்நாட்டுக்கு எதையும் அனுப்பத் தேவையில்லை. பெண்களின் தேவையையே முதலில் கவனிக்க வேண்டியிருத்தலின் நான் அன்னைக்காக அங்கு முதலில் ஒரு இடம் அமைக்க முடிவு செய்துள்ளேன். அவ்வன்னைக்கு வேண்டிய இடத்துக்காக நான் ஏறக்குறைய 7000 ரூபாய் அனுப்பக் கூடும். முதலில் அவ்விடத்தை நாம் முயன்று பெற்றுவிட்டால் நான் மற்ற

வற்றைப் பற்றிக் கவலை கொள்ள மாட்டேன். நான் இந் நாட்டை விட்டு வந்துவிட்ட போதிலும்கூட இங்கிருந்து ஆண்டொன்றுக்கு 1600 ரூபாய் வரக்கூடும் என்று நம்புகிறேன். அத் தொகையைக் கொண்டு மகளிர் இல்லத்தை ஓம்ப வழி செய்து விட்டால் பின் அது தானுகவே வளர்ச்சியுறும். நான் அதற்குத் தேவையான இடத்தை வாங்குமாறு முன்னமே உங்களுக்கு எழுதி யிருந்தேன்.

நான் இதற்கு முன்பே இந்தியா வந்திருக்கலாம். ஆனல் அங்கேதான் பணம் இல்லையே. ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் அங்குகூடி இந்தியாவில் இராமகிருஷ்ணருக்கு அஞ்சலி செலுத்துகின்றனர். ஆனல் ஒரு காசு கூடக் கொடுப்பவர் இல்லையே! இவைகளுக் கிடையில் எது போயினும் ஆய்ந்த அமைதி வாழ்வில் வாழப் பழகுதல் நலம். இவ்வுலகம் கொள்கைகளைப் பற்றிக் கவலை கொள் வதே கிடையாது. தனி மனிதர்களுக்கு இது மதிப்புத் தருகிறது. தாங்கள் விரும்பும் மனிதன் எவ்வளவு மட்ட மான பயனற்றவைகளைப் பலகாலும் தொடர்ந்து பேசி ளுலும் அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டே இருப்பார்கள். அவர்கள் விரும்பாதவர்கள் எவ்வளவு நல்ல கருத்தை எடுத்துக் காட்டிளுலும் அச் சொற்களைச் செவியில் ஏற்றுக் கொள்ள மறுப்பார்கள். இவ்வுலக நிலை ஆராய்ந்து அதற்கு ஏற்ப உங்களைத் திருத்தி அமைத்துக் கொள்ளுங்கள். எல் லாம் சரியாகும் நாள் வராமல் போகாது. உங்களுக்கு ஆளும் பொறுப்பு வந்தால் 'தொண்டு செய்யும் அடிமை' யாக இருக்கப் பழகுங்கள். அதுதான் வாழ்வின் உணமையான இரகசியம். அப்போது உங்கள் சொற்கள் கடினமானவை களாக இருப்பினும் உங்களது அன்புள்ளம் உண்மையை உலகுக்கு எடுத்துக் காட்டும். எம்மொழியில் கூறப்படினும்

தன்னை அறியாமலேயே மனிதன் அன்புக்குக் கட்டுப் பட்டே நிற்பான்.

இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர் கடவுள் அவதார மானவர். எனக்கு அதில் ஐயப்பாடு கிடையாது. நீங்கள் மக்களை, அவர்களே முயன்று அவருடைய நல்லுரைகளை விரும்பிக் கேட்டு அறிந்து கொள்ள ஏற்பாடு செய்யவேண் டும். ஆனல் அவர்களை வற்புறுத்திக் கேட்கவேண்டும் என்று கூறும் ஒன்றை நான் தடுக்கிறேன்.

மக்கள் தம்தம் கருத்தைத் தாராளமாக வெளி யிடட்டுமே! நாம் ஏன் அவற்றைத் தடை செய்யவேண்டும்? இராமகிருஷ்ண பரஹம்சரை முதலில் நன்கு அறிந்து கொண்டா லன்றி யாரும் வேத வேதாந்த பாகவத புராணங் களின் தூய உண்மைப் பொருள்களை அறிந்து கொள்ள முடியாது. அகில இந்திய சமய உணர்வென்னும் பேரமைப் புக்கு அவரது வாழ்வு எல்லை யற்ற வற்ருத பேரொளி வாரி வழங்கும் ஒளி விளக்காக அமைகின்றது. வேதங் களுக்கும் அவற்றின் கொள்கைகளுக்கும் அவர் ஒரு நட மாடும் உரைநூலாகக் காட்சி அளிக்கின்ருர். அவர் தமது ஒரே வாழ்க்கையில் இந்திய நாட்டு எல்லாச் சமய அமைப் புக்களும் கலந்து நின்ற பெருவாழ்வு வாழ்ந்து காட்டி யுள்ளார்.

....

என்றும் தங்கள்
விவேகானந்தா

* இஃது அடிகளின் ஆங்கிலக் கடிதத்தின் மொழிபெயர்ப்பு.

செய்யுள் பகுதி

கடவுள் வாழ்த்து

i. மாணிக்கவாசகர்

அன்றே என்றன் ஆவியும் உடலும் உடைமை எல்லாமும்
குன்றே அணையாய் என்னை ஆட்கொண்ட போதே கொண்டிலையோ
இன்றுஓர் இடையூறு எனக்கு உண்டோ எண்தோள் முக்கண் எம்மானே !
நன்றே செய்வாய் பிழைசெய்வாய் நானோ இத(ற்)கு நாயகமே.

ii. தாயுமானவர்

நித்தியமாய் நிர்மலமாய் நிட்களமாய் நிராமயமாய் நிறைவாய் நீங்காச்
சுத்தமுமாய்த் தூரமுமாய்ச் சமீபமுமாய்த் துரியநிறை சுடராய் எல்லாம்
வைத்திருந்த தாரகமாய் ஆனந்த மயமாகி மனம் வாக்கு எட்டாச்
சித்துருவாய் நின்றஒன்றைச் சுகாரம்பப் பெருவெளியைச் சிந்தை செய்வாம்.

iii. பாரதியார்

ஆத்தி சூடி இளம்பிறை அணிந்து
மோனத் திருக்கும் முழுவெண் மேனியான்
கருநிறங் கொண்டுபால் கடல்மிடைக் கிடந்தோன்
மகமது நபிக்கு மறையருள் புரிந்தோன்
ஏசுவின் தந்தை எனப்பல மதத்தினர்

உருவகத் தாலே உணர்ந்து உணராது
பலவகை யாகப் பரவிடும் பரம்பொருள்
ஒன்றே ; அதன்இயல் ஒளிஉறும் அறிவாம்
அதன்நிலை கண்டார் அல்லலை அகற்றினர் ;
அதன்அருள் வாழ்த்தி அமரவாழ்வு எய்துவோம்.

iv. தமிழன்னை—வரந்தருவார்

பொருப்பிலே பிறந்து தென்னன் புகழிலே கிடந்து சங்கத்து
இருப்பிலே இருந்து வைகை ஏட்டிலே தவழ்ந்த பேதை
நெருப்பிலே நின்று கற்றோர் நினைவிலே நடந்து ஓர்ஏன
மருப்பிலே பயின்ற பாவை மருங்கிலே வளரு கின்றாள்.

நீதிப் பகுதி

1. குறள்

1. வேண்டுதல் வேண்டாமை இலான்அடி சேர்ந்தார்க்கு
யாண்டும் இடும்பை யில (1-4)
2. விண்நின்று பொய்ப்பின் விரிநீர் வியன்உலகத்து
உள்நின்று உடற்றும் பசி (2-3)
3. மனத்துக்கண் மாசிலன் ஆதல் அனைத்துஅறன்
ஆகுல நீர பிற (4-4)
4. என்புஇல் லதனை வெயில்போலக் காயுமே
அன்புஇல் லதனை அறம் (8-7)
5. சிறுமையுள் நீங்கிய இன்சொல் மறுமையும்
இம்மையும் இன்பம் தரும் (10-8)
6. செய்யாமல் செய்த உதவிக்கு வையகமும்
வானகமும் ஆற்றல் அரிது (11-1)
7. கேடும் பெருக்கமும் இல்லல்ல ; நெஞ்சத்துக்
கோடாமை சான்றோர்க்கு அணி (12-5)

8. தீயினுல் சுட்டபுண் உள்ஆறும்; ஆருதே
நாவினுல் சுட்ட வடு (13-9)

9. ஒழுக்கத்தின் எய்துவர் மேன்மை; இழுக்கத்தின்
எய்துவர் எய்தாப் பழி (14-7)

10. இன்மையுள் இன்மை விருந்துஒரால்; வன்மையுள்
வன்மை மடவார் பொறை (16-3)

11. அழுக்காறு எனஒரு பாவி திருச்செற்றுத்
தீயுழி உய்த்து விடும் (17-8)

12. இலம்என்று வெஃகுதல் செய்யர் புலம்வென்ற
புன்மையில் காட்சி யவர் (18-4)

13. கண்ணின்று கண்ணறச் சொல்லினும் சொல்லற்க
முன்னின்று பின்னேக்காச் சொல் (19-4)

14. பல்லார் முனியப் பயன்இல சொல்லுவான்
எல்லாரும் எள்ளப் படும் (20-1)

15. அறிவினுள் எல்லாம் தலைஎன்ப தீய
செறுவார்க்கு செய்யா விடல் (21-3)

16. தாள்ஆற்றித் தந்தபொருள் எல்லாம் தக்கார்க்கு
வேளாண்மை செய்தல் பொருட்டு (22-2)

17. ஈத்துஉவக்கும் இன்பம் அறியார்கொல் தாம்உடைமை
வைத்துஇழக்கும் வன்கண் ணவர் (23-8)

18. உரைப்பார் உரைப்பவை எல்லாம் இரப்பார்க்(கு)ஒன்று
ஈவார்மேல் நிற்கும் புகழ் (24-2)

19. வலியார்முன் தன்னை நினைக்கத்தான் தன்னின்
மெலியார்மேல் செல்லும் இடத்து (25-10)

20. கொல்லான் புலாலை மறுத்தானைக் கைகூப்பி
எல்லா உயிரும் தொழும் (26-10)

21. உற்றநோய் நோன்றல் உயிர்க்குஉறுகண் செய்யாமை
அற்றே தவத்துக்கு உரு (27-1)

22. மழித்தலும் நீட்டலும் வேண்டா உலகம்
பழித்தது ஒழித்து விடின் (28-10)

23. எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல; சான்றோர்க்குப்
பொய்யா விளக்கே விளக்கு (30-9)

24. உள்ளிய எல்லாம் உடன்எய்தும் உள்ளத்தான்
உள்ளான் வெகுளி எனின் (31-9)

25. எனைத்தானும் எஞ்ஞான்றும் யார்க்கும் மனத்தானும்
மாணா செய்யாமை தலை (32-7)

26. பகுத்துஉண்டு பல்உயிர் ஓம்புதல் நூலோர்
தொகுத்தவற்றுள் எல்லாம் தலை (33-2)

27. அவா இல்லார்க்கு இல்லாகும் துன்பம்; அஃது உண்டேல்
தவாஅது மேன்மேல் வரும் (37-8)

28. கொடைஅளி செங்கோல் குடியோம்பல் நான்கும்
உடையானாம் வேந்தர்க்கு ஒளி (39-10)

29. கேடில் விழுச்செல்வம் கல்வி; ஒருவற்கு
மாடல்ல மற்றை யவை (40-10)

30. விலங்கொடு மக்கள் அனையர் இலங்குநூல்
கற்றாரோடு ஏனை யவர் (41-10)

31. இழுக்கல் உடையுழி ஊற்றுக்கோல் அற்றே
ஒழுக்கம் உடையார்வாய்ச் சொல் (42-5)

32. அறிவுடையார் எல்லாம் உடையார்; அறிவுஇலார்
என்னுடைய ரேனும் இலர் (43-10)

33. வியவற்க எஞ்ஞான்றும் தன்னை நயவற்க
நன்றி பயவா வினை (44-9)

34. அறன்அறிந்து மூத்த அறிவுடையார் கேண்மை
திறன்அறிந்து தேர்ந்து கொளல் (45-1)

35. மனநலம் மன்உயிருக்கு ஆக்கம்; இனநலம்
எல்லாப் புகழும் தரும் (46-7)

36. பீலிபெய் சாகாடும் அச்சுஇறும் அப்பண்டம்
சால மிகுத்துப் பெயின் (48-5)

37. கொக்குஒக்க கூம்பும் பருவத்து; மற்றுஅதன்
குத்துஒக்க சீர்த்த விடத்து (49-10)

38. நொடும்புனலுள் வெல்லும் முதலை; அடும்புனலின்
நீங்கின் அதனைப் பிற (50-5)

39. பற்றற்ற கண்ணும் பழமை பாராட்டுதல்
சுற்றத்தார் கண்ணே உள (53-1)

40. இகழ்ச்சியின் கெட்டாரை உள்ளுக தாம்தம்
மகிழ்ச்சியின் மைந்துறும் போது (54-9)

41. கொலையில் கொடியாரை வேந்துஒறுத்தல் பைங்கூழ்
களைகட்டு அதனொடு நேர் (55-10)

42. அல்லல்பட்டு ஆற்றாது அழுதகண்ணீர் அன்றே
செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை (56-5)

43. வெள்ளத்து அனைய மலர்நீட்டம்; மாந்தர்தம்
உள்ளத்து அனையது உயர்வு (60-5)

44. இன்பம் விழையான் (இடும்மை இயல்பு) என்பான்
துன்பம் உறுதல் இலன் (63-8)

45. கேட்டார்ப் பிணிக்கும் தகைஅவாய் கேளாரும்
வேட்ப மொழிவதாம் சொல் (65-3)

46. அழக்கொண்ட எல்லாம் அழப்போம்; இழப்பினும்
பிற்பயக்கும் நற்பா லவை (66-9)

47. துன்பம் உறவரினும் செய்க துணிவுஆற்றி
இன்பம் பயக்கும் வினை (67-9)

48. தள்ளா வினையுளும் தக்காரும் தாழ்வுஇலாச்
செல்வரும் சேர்வது நாடு (74-1)

49. அறன்ஈனும் இன்பமும்ஈனும் திறன் அறிந்து
தீதுஇன்றி வந்த பொருள் (76-4)

50. புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா; உணர்ச்சிதான்
நட்புஆம் கிழமை தரும் (79-5)

51. மருவுக மாசுஅற்றார் கேண்மை; ஒன்றுஈத்தும்
ஒருவுக ஒப்புஇலார் நட்பு (80-10)

52. ஏதிலார் ஆரத் தமர்பசிப்பர் பேதை
பெரும்செல்வம் உற்றக் கடை (84-7)

53. துஞ்சினார் செத்தாரின் வேறுஅல்லர்; எஞ்ஞான்றும்
நஞ்சுஉண்பார் கள்உண் பவர் (93-6)

54. மருந்துஎன வேண்டாவாம் யாக்கைக்கு அருந்தியது
அற்றுஅது போற்றி உணின் (95-2)

55. மயிர்நீப்பின் வாழாக் கவரிமா அன்னார்
உயிர்நீப்பர் மானம் வரின் (97-9)

56. பெருமை பெருமிதம் இன்மை; சிறுமை
பெருமிதம் ஊர்ந்து விடல் (98-9)

57. இன்னா செய்தார்க்கும் இனியவே செய்யாக்கால்
என்ன பயத்ததோ சால்பு? (99-7)

58. அரம்போலும் கூர்மைய ரேனும் மரம்போல்வர்
மக்கள்பண்பு இல்லா தவர் (100-7)

59. கொடுப்பதூஉம் துய்ப்பதூஉம் இல்லார்க்கு அடுக்கிய
கோடிஉண் டாயினும் இல் (101-5)

60. பலகுடை நீழலும் தம்குடைக்கீழ்க் காண்பர்
அலகுடை நீழ லவர். (104-4)

2. நீதிநெறி விளக்கம் :—குமரகுருபரர்

1. அறம் பொருள் இன்பம் வீடும் பயக்கும்
புறங்கடை நல்இசையும் நாட்டும்--உறுங்கவல் ஒன்(று)
உற்றுழியும் கைகொடுக்கும் கல்வியின் ஊங்குஇல்லை
சிற்றுயிர்க்கு உற்ற துணை

2. எத்துணைய வாயினும் கல்வி இடமறிந்து
உய்த்துணர்வு இல்லெனில் இல்லாகும்—உய்த்
துணர்ந்தும்
சொல்வன்மை இன்றெனின் என்னாகும் ? அஃது
உண்டேல்
பொன்மலர் நாற்றம் உடைத்து

3. அவைஅஞ்சி மெய்விதிர்ப்பார் கல்வியும் கல்லார்
அவைஅஞ்சா ஆகுலச் சொல்லும்—நவையஞ்சி
ஈத்துண்ணார் செல்வமும் நல்கூர்ந்தார் இன்னலமும்
பூத்தலில் பூவாமை நன்று

4. இன்சொல்லன் தாழ்நடையன் ஆயினும்ஒன்று
இல்லானேல்
வன்சொல்லின் அல்லது வாய்திறவா—என்
சொலினும்
கைத்துடையான் காற்கீழ் ஒதுங்கும் கடல்ஞாலம்
பித்துடைய அல்ல பிற

5. கற்றோர்க்குக் கல்வி நலனேகலன் அல்லால்
மற்றோர் அணிகலன் வேண்டாவாம்—முற்ற
முழுமணிப் பூணுக்குப் பூண்வேண்டா ; யாரே
அழகுக்கு அழகுசெய் வார்

6. முற்றும் உணர்ந்தவர் இல்லை முழுவதூஉம்
கற்றனம் என்று களியற்க—சிற்றுளியால்
கல்லும் தகரும் ; தகரா கனங்குழாய்
கொல்உலைக் கூடத்தி னால்

7. தம்மின் மெலியாரை நோக்கித் தமதுஉடைமை
அம்மா பெரிதென்று அகம்மகிழ்க—தம்மினும்
கற்றாரை நோக்கிக் கருத்தழிக கற்றவெல்லாம்
எற்றே இவர்க்குநா மென்று.

8. ஆக்கம் பெரியார் சிறியார் இடைப்பட்ட
மீச்செலவு காணின் நனிதாழ்ப—தூக்கின்

மெலியது மேன்மேல் எழச்செல்லச் செல்ல
வலியதன்றே தாமும் தொலைக்கு

9. பிறரான் பெருஞ்சுட்டு வேண்டுவான் யாண்டும்
மறவாதே நோற்பதுஒன் றுண்டு—பிறர்பிறர்
சீரெல்லாம் தூற்றிச் சிறுமை புறங்காத்து
யார்யார்க்கும் தாழ்ச்சி சொலல்

10. கண்நோக்கு அரும்பா நகைமுகமே நாள்மலரா
இன்மொழியின் வாய்மையே தீங்காயா—வண்மை
பலமா நலங்கனிந்த பண்புடையார் அன்றே
சலியாத கற்ப தரு

11. வாங்கும் கவளத்து ஒருசிறிது வாய்தப்பின்
தூங்கும் களிறோ துயர்வுரு—ஆங்கதுகொண்(டு)
ஊரும்எறும்பு இங்கு ஒருகோடி உய்யுமால்
ஆரும் சினையோடு அயின்று

12. மெய்வருத்தம் பாரார் பசிநோக்கார் கண்துஞ்சார்
எவ்வெவர் தீமையும் மேற்கொள்ளார்—செவ்வி
அருமையும் பாரார் அவமதிப்பும் கொள்ளார்
கருமமே கண்ணா யினர்.

சிறுகதைப் பகுதி

சேக்கிழார் பெரியபுராணம்—திருநாவுக்கரசர் விடம் தீர்த்தல்

1. ஆளுடைய நாயகன்தன் அருள்பெற்று அங்கு
அகன்று போய்
வாளைபாய் புனல்பழனத் திருப்பழனம் மருங்கு அணைந்து
காளவிடம் உண்டுஇருண்ட கண்டர்பணிக் கலன்
பூண்டு
நீள்இரவில் ஆடுவார் கழல்வணங்க நேர் பெற்றார்.

2. அப்பதியைச சூழ்ந்ததிருப் பதியில்அரனூர் மகிழும்
ஒப்பரிய தானங்கள் உள்உருகிப் பணிந்து அணைவார்
மெய்ப்பொருள்தேர் நாவினுக்கு வேந்தர்தாம் மேவினூர்
செப்பருஞ்சீர் அப்பூதி அடிகள்ஊர் திங்களூர்.

3. அந்தணரின் மேம்பட்ட அப்பூதி அடிகளார்
தந்தனய ருடன்சாலை கூவல்குளம் தருதண்ணீர்ப்
பந்தர்பல ஆண்டஅரசு எனும்பெயரால் பண்ணினமை
வந்தணைந்த வாகீசர் கேட்டுஅவர்தம் மனைநண்ண.

4. மற்றவரும் மனமகிழ்ந்து மனைவியார் மைந்தர்பெரும்
சுற்றமுடன் களிகூரத் தொழுதுஎழுந்து சூழ்ந்து மொழிக்
கொற்றவரை அமுதுசெயக் குறைகொள்வார் இறை கொள்ளப்
பெற்றபெருந் தவத்தொண்டர் திருவுள்ளம் பெறப் பெற்றூர்.

5. காண்தகைமை இன்றியும்முன் கலந்தபெருங் கேண்மையினூர்
பூண்டபெருங் காதலுடன் போனகமும் கறியமுதும்
வேண்டுவன வெவ்வேறு விதங்கள்பெற விருப்பினூல்
ஆண்டஅரசு அமுதுசெயத் திருஅமுது ஆம்படி அமைத்து

6. திருநாவுக் கரசுஅமுது செய்தருள மற்றுஅவர்தம்
பெருநாமம் சாத்தியஅப் பிள்ளைதனை அழைத்துஅன்பு
தருஞானத் திருமறையோர் தண்டலையின் வண்கதலிக்
குருநாளக் குருத்துஅரிந்து கொண்டுவரத் தனிவிட்டார்.

7. ஆங்கு அவனும் விரைந்துஎய்தி அம்மருங்கு தாழாதே
பூங்கதலிக் குருத்தரியப் புகும்அளவில் ஒருநாகம்
தீங்குஇழைக்க அதுபேணுன் திருஅமுது செய்துஅருள
ஓங்கு கதலிக்குருத்துக் கொண்டுஒல்லை வந்து அணைந்தான்.

8. தீயவிடம் தலைக்கொள்ளத் தெருமந்து செழுங் குருத்தைத்
தாயர்கரத் தினில்நீட்டித் தளர்ந்துதனை தழல்நாகம்
மேயபடி உரைசெய்யான் விழக்கண்டு "கெட்டு ஒழிந்தோம் ;
தூயவர்இங்கு அமுதுசெயத் தொடங்கார்" என்று அதுஒளிந்தார்.

9. தம்புதல்வன் சவம்மறைத்துத் தடுமாற்றம் இலராகி
'எம்பெருமான் அமுதுசெய வேண்டும்' என வந்து இறைஞ்ச
உம்பர்பிரான் திருத்தொண்டர் உள்ளத்தில் தடு மாற்றம்
நம்பர்திரு வருளாலே அறிந்தருளி நவைதீர்ப்பார்.

10. அன்றுஅவர்கள் மறைத்ததனுக்கு அளவிறந்த கருணை யராய்க்
கொன்றைநறும் சடையார்தம் கோயிலின்முன் கொணர்வித்தே
'ஒன்றுகொலாம்' எனப்பதிகம் எடுத்துஉடையான் சீர்பாடப்
பின்றைவிடம் போய்நீங்கிப் பிள்ளைஉணர்ந்து எழுந்திருந்தான்.

11. அரும்தனயன் உயிர்பெற்ற அதுகண்டும் அமுது செயா(து)
இருந்ததற்குத் தளர்வெய்தி இடர்உழந்தார் துயர்நீங்க
வருந்தும்அவர் மனைப்புகுந்து வாகீசத் திருமுனிவர்
விருந்துஅமுது செய்தருளி விருப்பினுடன் மேவுநாள்.

12. திங்களூர் தனில்நின்றும் திருமறையோர் பின்செல்லப்
பைங்கண்விடைத் தனிப்பாகர் திருப்பழனப் பதிபுகுந்து

தங்குபெரும் காதலொடும் தம்பெருமான் கழல்சார்ந்து
பொங்கியஅன்பு உறவணங்கி முன்னின்று போற்றிசைப்பார்.

13. புடைமாலை மதிக்கண்ணிப் புரிசடையார் பொன்கழல்கீழ்
அடைமாலைச் சீலம்உடை அப்பூதி அடிகள்தமை
நடைமாணச் சிறப்பித்து நன்மைபுரி தீந்தமிழின்
தொடைமாலைத் திருப்பதிகச் சொன்மாலை பாடினர்.

பல்சுவைப் பகுதி

1. **பயிர் விளைதலின் சிறப்பும், அதன் உவமையும்.**

சொல்லரும் சூற்பசும் பாம்பின் தோற்றம்போல்
மெல்லவே கருவிருந்து ஈன்று மேலலார்
செல்வமே போல்தலை நிறுவித் தேர்ந்தநூல்
கல்விசேர் மாந்தரின் இறைஞ்சிக் காய்த்தவே.

(திருத்தக்க தேவர்)

2. நாட்டுவளம்

கால்எல்லாம் தகட்டுவரால்; கரும்புஎல்லாம் கண்பொழிதேன்;
பார்எல்லாம் கதிர்ச்சாலி; பரப்புஎல்லாம் குலைக்கமுகு;
சால்எல்லாம் தரளநிரை; தடமெல்லாம் செங்கழுநீர்;
மேல்எல்லாம் அகில்தூபம்; விருந்துஎல்லாம் திருந்துமனை.

(சேக்கிழார்)

3. புலவர் ஆற்றுப்படை

தேருளைப் புரவி வாரணத் தொகுதி திறைகொணர்ந்து வருமன்னநின்
தேயமே துனது நாமமேது புகல் செங்கை யாழ்தடவு பாண கேள்

வாரு மொத்தகுடி நீரு நாமு மகதேவ ஞறைநகர்
காவலன்
வாண பூபதி மகிழ்ந்தளிக்க வெகுவரிசை பெற்றுவரு
புலவன் யான்
நீருமிப்பரிசு பெற்றுமீளவர லாகு மேகுமவன் முன்றில்
வாய்
நித்திலச்சிகர மாடமாளிகை நெருங்கு கோபுர மருங்
கெலாம்
ஆருநிற்கு முயர்வேம்பு நிற்கும் வளர் பனையுநிற்கு
மதன ருகிலே
அரசுநிற்கும் அரசைச்சுமந்த சில அத்தி நிற்கும்
அடையாளமே.

4. **மூங்கிலிலே.**

மூங்கிலிலே யொளித்திருந்தான் முக்கண் சாமி
முதியகடல் போய்ப்படுத்தான் முகுந்த சாமி
தாங்கமலப் பொகுட்டுறைந்தான் தலைநாற் சாமி
தடவரையில் உழன்று நின்றான் தகப்பன் சாமி
வாங்கியுண்ண வழிகாத்தான் வயிற்றுச் சாமி
வாணருக்கிங்கு உதவுவர்யார் மற்றோர் சாமி
ஓங்கியசீர் மயிலையிற் பொன்னப்ப சாமி
உதவியவேங் கடசாமி உசித வேளே.

(இராமச்சந்திரக் கவிராயர்)

5. **பொதியமலைச் சிறப்பு**

கன்னமதம் பெய்து உறங்கு கொலைக் களிறு கிடந்து
பிளிறுமலை
தென்னன் தமிழும் பசுங்குழவித் தென்றல் கொழுந்தும்
திளைக்கும்மலை

அன்னம் பயிலும் பொழிற்கூடல் அறல்அம் கூந்தல்
பிடியாண்ட
பொன்மை குடுமித் தடஞ்சாரல் பொதியமலை என்மலை
அம்மே.

குமரகுருபரர்

6. மொழி பெயர்ப்புப் பாடல்கள்

I. உள்ளமே நல்ல வுரையாளன்; காலந்தான்
எள்ளற் கருமாசான் என்பரால்—விள்ளும்
உலகே பெருநூலாம்; ஒப்பிலா நண்பன்
இலகும் உலகிற் கிறை.

II. கல்லைத் தகர்க்குங் கரும்பொன்; கரும்பொன்னை
ஒல்லை யுருக்கும் உறுகனல்; அக்கனலைத்
தெண்ணீ ரவிக்கும்; செறிநீரை வான்முகிலே
உண்ணும்; முகில்தன்னை ஓட்டும் உறுவளியே;
நண்ணும் வளியெதிர்ப்பான் மாந்தன்; நடுக்கந்தான்
எண்ணவனை வெல்லும்; இதையோட்டுங் கள்ளே;
துயில்வெல்லுங் கள்ளை; துயிற்குத் தலைவன்
அயிர்தீர் சாக்காடே; அது தன்னின் மீட்கும்
செயிர்தீர் அறமே தெளி.

(Translated from Talmud)

புலவர்: **சி. சொக்கலிங்கம்**

குறிப்புரை

வாழ்த்துப் பகுதி

மாணிக்கவாசகர் :—இவரது இயற் பெயர் என் என்பது தெரிந்திலது. இவர் மதுரையம்பதியை யடுத்துள்ள திருவாதவூரின் கண்ணே பிறந்தவர் ; ஆதலின் திருவாதவூரர் எனவும் அழைக்கப் பெறுவர், இவர் அரிமர்த்தன பாண்டியனிடம் அமைச்சரா யிருந்தார். அரசனுக்காகக் குதிரை வாங்கச் சென்றவிடத்து, திருப்பெருந்துறையில் இறையுபதேசம் பெற்றூர். கொண்டுபோன பொருளைச் செலவிட்டுத் திருப்பெருந்துறை ஆலயத்தை அமைத்தார். அதுகேட்ட பாண்டியன் இவரை அழைப்பித்துத் துன்புறுத்தினன். அதனுல் இறைவன் நரிகளைப் பரிகளாக்கியும், பரிகளை நரிகளாக்கியும், வையைப் பெருவெள்ளம் வருவித்தும், மண் சுமந்து பிரம்படிபட்டும் இவர்தம் இறையன்பை உலகறியச் செய்தார் என்பன போன்ற வற்றைத் திருவிளையாடற் புராணத்திற் பரக்கக் காணலாம். இவரியற்றிய திருவாசகம், திருக்கோவையார் எட்டாந் திருமுறையாக வகுக்கப் பெற்றுள்ளன.

அன்றே = திருப்பெருந்துரையில் ஆட்கொண்ட அப்போதே
ஆவி = உயிர்
உடைமை = பொருள்
ஆட்கொண்ட = ஏற்றுக்கொண்ட
இடையூறு = துன்பம்
முக்கண் = நெற்றிக் கண்ணெடுங் கூடிய மூன்று கண்கள் (சந்தர, சூரிய, அக்கினி)

நன்று = நன்மை
பிழை = தீங்கு
நாயகம் = தலைவன்

தாயுமானவர் :—சோழவள நாட்டின்கண் திருமறைக்காடு எனும் சிவத்தலம் உளது. அதிற் கேடிலியப்ப பிள்ளை யென்னும் சைவ வேளாளர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் கல்வி, கேள்வி மிக்கவர்; இறைவனிடம் மாறாத அன்புடையவர். அக்காலத்து, திருமலைநாயக்கரது பெயரரான விஜயரங்க சொக்கநாத நாயகர் திருச்சியிலிருந்து சோழ பாண்டிய நாடுகளை யாண்டிருந்தார். அவர் பிள்ளையவர்கள் குணநலங்களை யறிந்து தமது அரசாங்கத்தில் உயர்ந்த உத்தியோகத்தில் அமர்த்திக்கொண்டார். அவருக்கு அவ்வூரில் ஒரு குழந்தை பிறந்தது. அதற்கு அவ்வூர் இறைவன் பெயராகிய தாயுமானவர் என்ற திருநாமம் இடப்பட்டது. அவர் கல்வி, கேள்விகளில் வல்லவராகித் தம் தந்தைக்குப் பிறகு அவ் வுத்தியோகத்தை யேற்று நடத்தி வந்தார். அவ் வரசனுக்குப் பின்னர், மௌன குருவிடம் ஞான வுபதேசம் பெற்றுக் கொண்டு துறவறம் புக்குத் தேவை நகரிற் றங்கியிருந்து இறையருட் பேறு பெற்றனர். இவர் மணம் செய்து கொண்டு சில காலம் இல்லறம் நடத்தி ஓர் ஆண் மகவையும் பெற்றிருந்தார்.

நித்தியம் = நிலைபேறுளது
நிர்மலம் = தூய்மையானது
நிட்களம் = உருவமற்றது
நிராமயம் = நோயில்லாதது
துரியம் = பரமான்மா ; சுத்தநிலை
தாரகம் = ஆதாரம்
சித்து = அறிவு
சுகாரம்பம் = இன்பத் தொடக்கம்

பாரதியார் :—தேசீயக் கவி சுப்பிரமணிய பாரதியார் இராமநாதபுரத்தையடுத்த எட்டயபுரத்திற் பிறந்தவர். இவர் தந்தையார் சின்னசாமி ஐயர் ஆவர். இவர் இளமையிலேயே கவி பாடும் திறமை வாய்ந்திருந்தார். தமிழ், வடமொழி, ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகள் நன்கு பயின்றவர். நாட்டுத் தொண்டும், மொழித் தொண்டுமே தம் கடனெனக் கருதி விடுதலை யியக்கத்திற்குத் தன்னாலான வகையெல்லாம் உழைத்தார். பல நாட்டுப் பாடல்களைப் பாடி மக்கள் உணர்ச்சியைத் தட்டி எழுப்பியதுடன் 'புதுமைக் கவி பாரதியார்' என்ற பெயரையும் பெற்றார்.

ஆத்தி = ஆத்திமலர்
இளம்பிறை = பிறைச்சந்திரன்
மோனம் = தவநிலை
மறை = வேதம்
பரவிடும் = வணங்குகின்ற
பரம்பொருள் = மேலான பொருள் ; இறைவன்
அமர வாழ்வு = மேலான இன்ப வாழ்வு

வரந்தருவார் :—இவர் வில்லிபுத்தூராரின் திருமகனவர். தம் தந்தையார் பாடிய வில்லிபாரதத்திற்கு சாற்றுக்கவி பாடியுள்ளார். அப் பகுதியைச் சார்ந்த பாடல் தான் இங்கு பாடமாக வந்துள்ள செய்யுள்.

பொருப்பு = பொதிகைமலை
தென்னன் = பாண்டியன்
ஏனம் = பன்றி (வராகவதாரம்)
மருப்பு = கொம்பு
பாவை = நிலமகள்

(இங்கு ஞானசம்பந்தர் சமணரொடும் நடத்திய அனல் வாதம், புனல்வாதங்களும், திருமால் வராகவதாரம் எடுத்துப் பூமியைக் கொண்டு வந்த வரலாறும் குறிக்கப்பட்டுள்ளன).

நீதிப் பகுதி

திருக்குறள்

திருவள்ளுவர் :—இப் பெரியார் சென்னையைச் சேர்ந்த திருமயிலையில் பிறந்து, வாசுகி அம்மையை மணந்து, இல்லறம் நடத்தி வாழ்ந்தவர் எனத் தெரிகின்றது. அன்றி இவர்தம் சமயம், குலம் முதலியவைபற்றி ஒன்றும் அறிதற்கில்லை. இவர் இயற்றியுள்ள நூற் பொருளை நோக்குமிடத்து, இவர் தக்க குடியிற் பிறந்து அறிவு திரு ஆற்றல்களிலே சிறந்து அனுபவ மிக, அதன் விளைவாகவே இந் நூல் எழுந்தது எனக் கொள்ளலே பொருத்தமுடைத் தெனத் தெரிகிறது. திருவள்ளுவருக்குத் தேவர் முதலிய பத்துப் பெயர்களும், இவர்தம் நூலுக்கும் பத்துப் பெயர்களும் உள எனவும், திருக்குறளுக்குப் பதின்மர் உரை கண்டுள்ளனர் எனவும் அறியக் கிடக்கின்றன. இந் நூலுக்கு அண்மையில் வெளிவந்துள்ள புத்துரைகளும் பல உள்ளன. இந்நூல் நாடு, குலம், மொழி வேறுபாடின்றி உலகினர் எல்லோருக்கும் ஒப்ப அமைந்துள்ளதால் உலகத்திலுள்ள பல மொழிகளிலும் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுப் போற்றப்பட்டு வருகின்றது.

1. வேண்டுதல்=விருப்பு
   வேண்டாமை=வெறுப்பு
   யாண்டும்=ஒருபோதும்
   இடும்பை=பிறவித் துன்பம்
2. விண்=மழை
   இன்று=பெய்யாமல்
   பொய்ப்பின்=இல்லாமல் நின்று போகுமானல்

விரிநீர்=பரந்த கடல்
வியன் உலகம்=பெரிய உலகம்
உடற்றும்=வருத்தும்

3. மாசு=குற்றம்
பிற=ஏனைய வகை
ஆகுல நீர=ஆரவாரத் தன்மை யுடையனவேயாம்

4. என்பிலதனை=என்பில்லாத உடலை
காயும்=வருத்தும்
அன்பில் லதனை=அன்பில்லாத உயிரை
அறம்=அறக் கடவுள்

5. சிறுமையுள் நீங்கிய=பொருளாற் பிறர்க்குத் துன்பம் செய்யாத
இன்சொல்=இனிய சொல்
மறுமை=மறு பிறப்பு
இம்மை=இப் பிறவி

6. செய்யாமல்=ஒருவன் தனக்கு உதவி செய்யா திருக்கவும்
வையகம்=பூமி
வானகம்=மேலுலகம்
ஆற்றல் அரிது=ஈடாகக் கொடுத்தாலும் ஒத்த லரிதாம்

7. கேடு=தீவினையால் வரும் அழிவு
பெருக்கம்=நல்வினையால் வரும் ஆக்கம்
இல் அல்ல=இல்லாம லில்லை (உளது)
கோடாமை=ஒரு சார்பு பற்றி நில்லாமை
அணி=அழகு

8. உள் ஆறும்=மனத்தின்கண் ஆறுதல் பெறும்
வடு=தழும்பு

9. எய்துவர்=அடைவர்
இழுக்கத்தின்=ஒழுக்கத்தினின்றும் தவறுதலானே
எய்தாப் பழி=அடைதற் குரிய தல்லாத பழியை

10. இன்மை=வறுமை
ஒரால்=நீக்குதல்
வன்மை=உறுதி
மடவார்=அறியாதார்
பொறை=பொறுத்தல்

11. அழுக்காறு=பொறாமை
ஒரு=ஒப்பற்ற
திருச்செற்று=செல்வத்தை அழித்து
தீயுழி=நரகின் கண்
உய்க்கும்=செலுத்தும்

12. இலம் என்று=வறுமையுடையோம் என்று
வெஃகுதல்=பிறர்பொருளை விரும்புதல்
புலம்=ஐம்புலன்கள்
புன்மை=குற்றம்
காட்சியவர்=நல்லறிவுடைய பெரியோர்

13. கண் நின்று=ஒருவர் முன்னின்று
கண் அற=இரக்க மின்றி
முன் இன்று=அவன் தன் முன்ன ரில்லாதபோது
பின் நோக்கா=பின் வருங் குற்றத்தை நோக்காத

14. பல்லார்=அறிவுடையார் பலரும்
முனிய=கோபிக்குமாறு
எல்லாரும்=எல்லோராலும்
எள்ளப்படும்=இகழப்படுவான்

15. அறிவினுள் எல்லாம்=தமக்குறுதி நாடும் அறிவு நெறிகள் எல்லாவற் றுள்ளும்
செறுவார்க்கும்=பகைவர்க்கும்

16. தாள் = முயற்சி
தந்த = ஈட்டிய
வேளாண்மை = ஒப்புரவு

17. ஈத்து உவக்கும் இன்பம் = வறியார்க்குக் கொடுத்து அவ ருவத்தலின் தான் மகிழ்கின்ற இன்பத்தை
வன்கணவர் = அருளி லாதார்

18. உரைப்பவை = புகழ்ந்து கூறுபவை

19. தான் = அருளிலான்
மெலியார் = எளியார்

20. கொல்லான் = கொலை செய்யாதவனுகி
புலாலை மறுத்தானை = புலாலை உண்ணுதவனை

21. உற்றநோய் = தனக்குண்டாகிய துன்பம்
நோன்றல் = பொறுத்துக் கொள்ளுதல்
உறுகண் = துன்பம்
உரு = வடிவம்

22. மழித்தல் = மொட்டை யடித்தல்
நீட்டல் = சடைமுடி வளர்த்தல்
உலகம் = உயர்ந்தோர்
பழித்தது = செய்யத் தகாதென வென்று கடிந்த வற்றை

23. சான்றோர்க்கு = துறவறத்தார்க்கு
பொய்யா விளக்கு = பொய்யாமையாகிய விளக்கு (பொய்கூருமை)

24. உள்ளியது = கருதியது
உள்ளான் = நினைக்கமாட்டான்
வெகுளி = கோபம்

25. எனைத்தானும் = மிகச் சிறிய அளவேனும்
எஞ்ஞான்றும் = ஒருபோதும்
மனத்தான் ஆம் = மனத்திலே எண்ணுகின்ற
மாணு = இன்னுச் செயலை (துன்பத்தை)

26. பகுத்து=பகிர்ந்து கொடுத்து
உண்டு=தானும் உண்டு
ஓம்புதல்=பாதுகாத்தல்
நூலோர்=அறநூ லுடையார்

27. அவா=ஆசை
தவாது=முடிவின்றி

28. அளி=தண்ணளி; இரக்கம்
செங்கோல்=முறை செயல்
வேந்தர்க்கு ஒளி=ஏனைய வேந்தர்கட் கெல்லாம் விளக்கு

29. கேடு இல்=அழிவில்லாத
விழுச்செல்வம்=சிறந்த செல்வம்
மாடு அல்ல=செல்வ மல்ல
மற்றையவை=ஏனைய மணி பொன் முதலியன

30. விலங்கு=மிருகம்
அனையர்=ஒப்பர்
இலங்கு=விளங்குகின்ற
ஏனையவர்=கல்லாதவர்

31. இழுக்கல்=வழுக்குதல்
உழி=இடம்
ஊற்றுக் கோல்=ஊன்று கோல்

32. அறிவுடையார் பொருளில் வழியும் அவை உடையவராகவே கொள்ளப்படுவர்; அங்ஙனமே அறிவிலார் எல்லாச் செல்வமும் பெற்றிருந்தாலும் ஏதும் அற்றவராகவே கருதப்படுவர்.

33. வியவற்க=தன்னைத் தானே பெருமைப்படுத்திக் கொள்ளற்க
நயவற்க=விரும்பா தொழிக

34. மூத்த=தன்னினும் மூத்த
கேண்மை=நட்பு
திறன்=தன்மை

35. மன்னுயிர்=நிலை பெற்ற வுயிர்
இனநலம்=தம்மைச் சேர்ந்தவரது நன்மை

36, பீலி பெய்=மயிற் பீலி ஏற்றப்பட்ட
சாகாடு=சகடம்; வண்டி
அச்சு இறும்=அச்சு முறியும்
சால=மிகவும்

37. கூம்பும் பருவத்து=வினைமேற் செல்லாதிருக்குங் காலத்து
சீர்த்த விடத்து=செல்லுங் காலம் வாய்த்தபோது
குத்து ஒக்க=தப்பாமற் செய்து முடிக்கவும்

38. நெடும்புனல்=ஆழமான நீர் நிலை
அடும்=கொல்லும்
பிற=முதலையல்லாத பிற உயிரினங்கள்

39. பற்று அற்ற கண்ணும்=செல்வம் நீங்கிய வழியும்
பழமை பாராட்டுதல்=முன்பு போற் கொண்டாடுந் தன்மை

40. இகழ்ச்சி=சோர்வு
உள்ளுக=நினைக்க
மைந்து=வலிமை

41. கொலையில்=கொலை செய்தலினால்
ஒறுத்தல்=தண்டித்தல்
பைங்கூழ்=பயிர்
களை கட்டல்=களை யெடுத்தல்

42. ஆற்றாது=பொறுக்கமாட்டாமல்
தேய்க்கும்=குறைக்கும் (அழிக்கும்)
படை=கருவி

43. வெள்ளம்=நீர்ப் பெருக்கு
மலர் நீட்டம்=நீர்ப் பூக்களினது தாளின் வளர்ச்சி
உள்ளம்=ஊக்கம்

44. விழையான்=விரும்புத லிலன்
இடும்பை=துன்பம்

45. பிணிக்கும்=தன் வசப்படுத்தும்
தகை அவாய்=குணங்களைப் பொருந்தி
வேட்ப=விரும்புமாறு

46. அழக்கொண்ட=மற்றவர் வருந்துமாறு கவர்ந்து கொண்ட
அழப்போம்=அவ்வாறு கொண்டவன் வருந்தி நிற்கப் போய்விடும்
நற்பாலவை—நல்வினையான் வந்த பொருள்கள்
இழப்பினும்=முதலில் இழந்து விட்டாலும்
பயக்கும்=நன்மை தரும்

47. உற=மிக
துணி வாற்றி=மனத்திட்ப முடையவராய்

48. தள்ளா வினையுளும்=குறையாத வினைவைச் செய் வோரும்
தக்காரும்=அறவோரும்
சேர்வது=ஒருங்கு வாழ்வது

49. தீது இன்றி=கொடுங் கோன்மையினு லல்லாமல்
அறன் ஈனும்=நன்மையைச் செய்யும்

50. புணர்ச்சி பழகுதல்=ஒருவரோடு கூடியிருத்தலும் அடிக்கடி கண்டு பழகுதலும்
உணர்ச்சி=ஒத்த உணர்வு
கிழமை=உரிமை

51. மருவுக=பொருந்துமாறு செய்து கொள்க
ஒப்பு இலார்=உலக நடையோடு ஒத்து நடத்தலில்லாதவர்
ஒருவுக=நீக்குக

52. ஏதிலார்=தன்னுடன் ஓர் இயைபு மில்லாதவர்
ஆர=நிறைந்து அனுபவிக்க
தமர்=இயைபுடைய உறவினர்
பேதை=அறியாமை யுடையான்
உற்றக் கடை=தெய்வத்தால் பெற்ற வழி

53. உறங்குவோரும் இறந்தோரும் ஒப்பாவதில்லை யெனினும் உறங்கும் போதும் அறிதல் தன்மை யில்லையாதலின் செத்தாரின் வேறெனப்படார்; அது போலக் கள்ளுண்பவரும் நஞ்சுண்டவரினும் வேறு படக் கூறக் கூடியவ ராயினும், அறிவின்மையால் நஞ்சுண்டா ரெனவே கொள்ளப்படுவர்

54. அருந்தியது அற்றது போற்றி=தான் முன்னுண்டவை செரித்து அற்றனவாயினவா என்பதைத் தெரிந்து

55. நீப்பின்=நீங்கிலுல்
மானம் வரின்=அவமானம் உண்டாகுமாயின்

56. பெருமை=பெருமைக்குரிய குணம்
பெருமிதம் இன்மை=தருக்கின்றி யிருத்தல்
சிறுமை=அற்ப குணமாவது
பெருமிதம் ஊர்ந்து விடல்=தனக்கு உண்மையான பெருமையில் வழியும் இருப்பதாகக் கற்பித்துக் கொண்டு தருக்கின் உச்சி நிலையில் நிற்பதாம்.

57. சால்பு=மேன்மைக் குணம்; நற்பண்பு
பயத்ததோ=பயனை உடையதோ ?

58. கூர்மைய ரேனும்=கூர்த்த மதியுடையவ ரேனும்
மரம் போல்வர்=ஓரறிவுடைய மரத்தை யொப்பர்

59. கொடுப்பதும் = பிறக்குக் கொடுத்தலும்
துய்ப்பதும் = தான் அனுபவித்தலும்
அடுக்கிய = பலவாக அடுக்கிய (பெருகிய)
கோடி = கோடி பொருள்

60. பல குடை = பல வேந்தர்களின் குடை (உலகம்)
தம் குடை = தம்மரசனது குடை (ஆட்சி)
அலகு உடை நீழலவர் = உழுதற்றெழிலுடைய தண்ணளிமிக்க வேளாளர்

நீதிநெறி விளக்கம்

குமரகுருபரர்:—ஸ்ரீவைகுண்டத்தை யடுத்துள்ள கயிலாயபுரத்தில் சண்முக சிகாமணிக்கவிராயர் என்னும் சான்றோர் ஒருவர் வாழ்ந்திருந்தார். அவர்தம் மனைவியார் சிவகாமசுந்தரி என்பவராவர். அவ் விருவர்தம் அருந்தவப் புதல்வரே குமரகுருபரர். இவர் திருச்செந்தூர் முருகன் அருள் பெற்றுத் துறவுநிலை எய்தி மதுரை, திருசிராப்பள்ளி, ஆரூர் முதலிய தலங்களுக்குச் சென்று தருமபுரத்தை யடைந்தார். அங்கிருந்த மாசிலாமணித் தேசிகரைத் தம் ஞானாசிரியராகக் கொண்டார். அவர் கருத்துப்படியே காசி சென்று அங்கு ஓர் மடமும் கட்டுவித்தார். அது இன்றும் குமரகுருபரர் மடம் என விளங்குகிறது. மீனாட்சியம்மன் பிள்ளைத் தமிழ், கந்தர் கலிவெண்பா, திருவாரூர் நான்மணிமாலை முதலிய பல நூல்களை இயற்றியுள்ளார். இவரது காலம் பதினேழாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியாகும்.

1. பயக்கும் = கொடுக்கும்
புறங்கடை = வெளியிடத்தேயும்
இசை = புகழ்

கவல் = துன்பம்
உற்றுழி = நேர்ந்த விடத்து
சிற்றுயிர் = குறைந்த வாழ்நாளையுடைய உயிர் (மக்கள்)

2. துணை = அளவு
உய்த்துணர்வு = நுணுகி ஆராய்ந்தறியும் ஆராய்ச்சி யுணர்வு
பொன்மலர் = பொன்னுலியன்ற மலர்.

3. மெய் = உடல்
விதிர்ப்பார் = நடுங்குவோருடைய
ஆகுலச் சொல்லும் = ஆரவாரப் பேச்சும்
நவை = (எளியோர்க்குக் கொடாமையால் வரும்) குற்றம்
நல்கூர்ந்தார் = வறியவர்
இல் = மனைவி
நலம் = அழகு
பூத்தலினும் = உண்டாதலினும்

4. தாழ்நடை = பணிவுள்ள ஒழுக்கம்
ஒன்று = செல்வம்
வன்சொல் = கடுஞ்சொல்
கைத்து = கைப்பொருள்
கடல் ஞாலம் = கடல் சூழ்ந்த உலகத்திலுள்ள மக்கள்
பித்துணர்வு = மயக்க வுணர்வு

5. கல்வி நலன் = கல்வியாற் பெற்ற அறிவு
கலன் = அணிகலன்
முற்ற = முழுவதும்
முழு மணி = பருத்த மணிகளால் ஆகிய
பூண் = ஆபரணம்

6. முற்றும் = எல்லாவற்றையும்
கல் = மலை

தகரும் = உடைபடும்

கொல் உலைக் கூடத்தினுல் = கொல்லனது உலைக் களத்துள்ள சம்மட்டியால்

கனங் குழாய் = கனமான காதணிகளை யுடையவளே (இது பெண்ணை முன்னிலைப் படுத்திப்பாடுவதனுல் மகடூஉ முன்னிலை)

7. மெலியார் = எளியவர்

கருத்து அழிக = உள்ளம் ஒடுங்குவாராக

எற்றே = எத்தன்மைய

அம்மா = வியப்பிடைச் சொல்

8. ஆக்கம் = செல்வம் (கல்வி, பொருள்)

சிறியார் இடைப்பட்ட = குறைந்த வர்களிடத்தே உண்டான

மீச்செலவு = வரம்பு கடந்த நடக்கையை

நனி = மிகவும்

தாழ்ப = தாழ்ந்து போவார்கள்

மெலியது = நிறை குறையான பொருள்

வலிது = நிறை மிக்குள்ளது

துலை = தராசு

9. சுட்டு = பெருமை

யாண்டும் = எவ்விடத்தும்

நோற்பது = நோன்புபோற் கடைப்பிடிக்கத் தக்கது

தூற்றி = எடுத்துக் கூறி

புறங்காத்து = வெளியிடாமல் மறைத்து

தாழ்ச்சி = பணிவு

10. நோக்கு = (குளிர்ந்த) பார்வை

நகை முகம் = மலர்ந்த முகம்

நாள் மலர் = புதிய மலர்

இன்மொழி = இனிய சொல்

வாய்மை = உண்மை

தீம் காய் = இனிய காய்
வண்மை = கொடை
பலம் = பழம்
நலம் கனிந்த = நன்மை மிக்க
பண்பு = நற்குணம்
சலியாத = தளராத (கொடுப்பதில்)

11. வாங்கும் = வாங்கி உட்கொள்ளும்
கவளம் = உணவின் பிண்டம்
தூங்கும் = அசையும் இயல்பினை யுடைய
களிறு = யானை
ஊரும் = ஊர்ந்து செல்லும்
இங்கு = இவ்வுலகில்
உய்யும் = பிழைத் திருக்கும்
ஆருங் கிளை = நிறைந்த சுற்றம்
அயின்று = (தாமும்) உண்டு

12. மெய் வருத்தம் = உடலுழைப்பாலாகிய வருத்தம்
பசி நோக்கார் = பசியையும் பொருட்படுத்த மாட்டார்கள்
கண் துஞ்சார் = உறக்கமுங் கொள்ளமாட்டார்கள்
தீமை = (செய்கின்ற) துன்பம்
செவ்வி = காலத்தின் அருமை

கதைப்பகுதி

சேக்கிழார் :—இவர் தொண்டை நாட்டிலுள்ள குன்றத்தூரிலே பிறந்தவர்; அவ்வூரிலிருந்த வேளாண்குடிகளுள் ஒன்றான சேக்கிழார் குடியிற் பிறந்தவர். இவரது பிள்ளைத் திருநாமம் அருண்மொழித்தேவர் என்பதாகும்; இவரது தம்பியார் பாலறுவாயர் என்பவர் ஆவர். சேக்கிழார் அநபாய சோழன் என்ற குலோத்துங்க சோழனது

அமைச்சரா யிருந்து, திறம்படத் தொழிலாற்றி வந்தார். அது கண்டு மகிழ்ந்த மன்னன், இவருக்கு உத்தம சோழப் பல்லவன் என்ற சிறப்புப் பெயரைத் தந்தான். இவர் குடந்தையை யடுத்துள்ள திருநாகேச்சுரத்தில் தங்கி யிருந்ததால் அவ்விறைவனிடம் நீங்காப் பேரன்பு பூண்டி ருந்தார். ஆதலின் தன் சொந்த ஊரில் தங்கியிருந்தபோது அப்பெயராலேயே ஓர் ஊர் உண்டாக்கி, அங்குள்ள முறைப் படியே கோயில் எடுப்பித்து, அது என்றும் சிறப்புற நடை பெறுமாறு நிபந்தம் பலவும் ஏற்படுத்தினுர். அரசன் சிந்தாமணி முதலிய அமண நூலைப் போற்றுவதறிந்த சேக்கிழார், அரசனை யடுத்து இம்மை மறுமைக்கும் பயன் படத்தக்க நாயன்மார் வரலாற்றினைக் கூறினுர். அது கேட்டு உவந்த மன்னன் அவற்றை யொரு நூலாகச் செய்ய வேண்டினுன். சேக்கிழாரும் அதற்கிசைந்து சிதம்பரத்திற் றங்கி, 'உலகெலாம்' என இறைவன் அடியெடுத்துக் கொடுக்கப் புராணத்தைப் பாடினுர். அரசன் வந்திருந்து அரங்கேற்றம் செய்வித்து, அப்பெரியாருக்குத் தொண்டர் சீர் பரவுவார், என்ற சிறப்புப் பெயரையும் தந்து சிறப்பித் தான். அந் நூல் திருத்தொண்டர் புராணம் என்றே பெயரிடப்பட்டது. பிற்காலத்தே தான் பெரியபுராணம் என வழங்கலாயிற்று. இவரது காலம் பன்னிரண்டாம் நூற் ருண்டின் முற்பகுதியாகும். இங்குள்ள பகுதி திருநாவுக் கரசு நாயனுர் புராணத்திலிருந்து எடுக்கப்பெற்றது.

1. ஆளுடைய நாயகன் = திரு நல்லூரில் (ஆண்டான் கோயில்) எழுந்தருளியுள்ள இறைவன்
   வாளை = வாளை மீன்கள்
   புனல் = நீர்
   பழனம் = கழனி ; வயல்
   மருங்கு = பக்கம்

அணைந்து = சேர்ந்து
காள விடம் = ஆலகால விடம்
இருண்ட கண்டர் = நீல கண்டர்
பணிக் கலன் = அரவாபரணம்
நீளிரவு ஆடுவார் = ஊழிக்காலத்தே நடஞ் செய்வார்; (ஊழிக் காலத்து உலகமும் உயிர்களும் ஒடுங்கியமை உணர்த்துவனவாம்)
நேர் பெற்றார் = வாய்க்கப் பெற்றார்

2. அப்பதி = அந்தத் திருப்பழனமாகிய ஊர்
சூழ்ந்த = சுற்றிலுமுள்ள
அரன் = சிவபெருமான்
ஒப்பரிய = ஒப்பற்ற
தானங்கள் = திருக்கோயில்கள்
மெய்ப்பொருள் = உண்மைப் பொருளாகிய இறைவன்
நாவினுக்கு வேந்தர் = திருநாவுக்கரசர்
மேவினர் = வந்து சேர்ந்தார்
செப்பரும் = சொல்லுதற்கரிய
சீர் = சிறப்பு

3. தனயர் = பிள்ளைகள்
சாலைகள் = அறச் சாலைகள்
கூவல் = கிணறு
தரு = சோலை (மரங்களால் ஆகியது)
ஆண்ட = சூலை நோயால் இறைவனால் ஆட்கொள்ளப்பட்ட
அரசு = திருநாவுக்கரசு
வாகீசர் = திருநாவுக்கரசர்; (வாக்கு + ஈசர்)

4. மற்று = மேலும்
அவரும் = அப்பூதி யடிகளாரும்
களிகூடா = மகிழ்ச்சி மிக

சூழ்ந்து=சூழ வந்து
மொழிக் கொற்றவர்=திருநாவுக்கரசர்
குறைகொள்வார்=வேண்டிக் கொண்டவர்களாகி
இறை கொள்ள=மறுமொழி வேண்டி நிற்க
பெற்ற=எதிர் பாராது தாமாகவே வந்து கிடைக்கப் பெற்ற
திருவுள்ளம் பெறப் பெற்றுர்=திருவுள்ளத்தின் சம் மதத்தைப் பெறும் பேறு பெற்றுர்

5. காண் தகைமை யின்றியும்=முன்னர் ஒருவரை யொருவர் காணுகின்ற தன்மை இல்லாதிருந்தும்
கலந்த=உண்டாகிய ;
பெருங் கேண்மையினுர்=பேரன்பினை யுடையவர்
பூண்ட=மேற்கொண்ட
காதல்=அன்பு
போனகம்=திருவமுது
கறி யமுது=கறி வகைகள்
அரசு=திருநாவுக்கரசு
அமுது செய=உண்ணுதற்கு

6. அமுது செய்தருள=உணவு உட்கொள்ளுவதற்காக
அவர்தம்=நாவுக்கரசரது
பெரு நாமம்=பெருமை பெருந்திய பெயர்
சாத்திய=சூட்டப் பெற்ற
திருமறையோர்=அப்பூதி யடிகள்
தண்டலை=சோலை ; (தோட்டம்)
வண் கதலி=வளப்ப மிக்க வாழை
குரு=பெரியதாகிய
நாளம்=தண்டு (முழுவதும் வெளிப் போந்த)
தனி விட்டார்=விரைந் தனுப்பினுர்

7. அம்மருங்கு=அச்செயலில்
தாழாதே=காலந் தாழ்க்காது

பூங்கதலிக் குருத்து = அழகிய வாழைக் குருத்து
புகுமளவில் = தொடங்கும்போது
தீங்கு இழைக்க = துன்பஞ் செய்ய ; கடிக்க
அது பேணுன் = அதைப் பொருட் படுத்தாது
ஒல்லை = விரைவு

8. தலைக் கொள்ள = தலைக் கேற
தெருமந்து = மயக்கமுற்று
கரம் = கை
தளர்ந்து = சோர்ந்து
தழல் = நெருப்பு
மேயபடி = தீண்டிய செய்தியை
தூயவர் = புனிதராகிய திருநாவுக்கரசர்
அமுது செய்த தொடங்கார் = உண்ணமாட்டார்
அது ஒளித்தார் = அப்பிணத்தை மறைத்து வைத்தார்கள் (தாயருந் தந்தையும்)

9. தடுமாற்றம் = மனத்தின் கண் தோன்றும் தடுமாற்றம்
உம்பர்பிரான் = தேவதேவராகிய சிவபெருமான்
திருத்தொண்டர் = நாவுக்கரசர்
நம்பர் = இறைவர் ; (உயிர்கள் தம்மை நம்பி வந்தடையும் தலைவர்)
நவை = துன்பம்

10. கொன்றை நறுஞ் சடையார் = நறுமணங் கமழும் கொன்றை மாலை யணிந்த சடையை யுடைய சிவபெருமான்
கொணர்வித்து = (சவத்தைக்) கொணரச் செய்து
உடையான் = ஆளுடைய பெருமான்; சிவபெருமான் உயிர்களையும், உலகங்களையும் தமது உடைமை யாக உடையவன்
சீர் = புகழ்

பின்றை = பின்னர்
பிள்ளை = மூத்த திருநாவுக்கரசு
உணர்ந்து = துயிலுணர்ந்து எழுபவன் போல்

11. தளர்வு எய்தி = மனந் தளர்ந்து
இடர் உழந்தார் = துன்புற்று வருந்தியவர்களாகிய அப்பூதி யடிகளார், மனைவியார் முதலியோர்
மனை = வீடு
மேவு நாள் = அங்கு தங்கியிருந்த நாளில்

12. திருமறையோர் = அப்பூதியடிகள்
பைங்கண் = பசிய கண் (அஃதாவது அருளுடைமை)
விடை = காளை
தம் பெருமான் = தங்கள் (நாவுக்கரசர், அப்பூதி யடிகள்) இறைவனுகிய சிவபெருமான்
கழல் சார்ந்து = திருப்பாதங்களை யடைந்து
பேற்றிசைப்பார் = துதி செய்வாராகி

13. புடை = பக்கத்தில்
மாலை மதி = பிறைச்சந்திரன்
கண்ணி = கொண்டை மாலையை யணிந்த
புரிசடையார் = புரியாகவுள்ள சடை முடியுடைய சிவபெருமான்
பொற் கழல் = அழகிய கழலை யணிந்த பாதங்கள்
மாலை = இயல்பு
சீலம் = நல்லொழுக்கம்
நடை = ஒழுக்கம்
மாணச் சிறப்பித்து = மிகவும் உயர்வாகப் பாராட்டி
நன்மை புரி = நலமொன்றையே உண்டாக்கத்தக்க
தீந்தமிழ் = இனிய தமிழ்
இன்தொடை மாலை = இனிய தமிழால் செய்த பாமாலையாகிய

பல் சுவைப் பகுதி

1. சொல் அரு=சூலுண்டென்று சொல்லுதற் கரிய
சூல் பசும் பாம்பு=கருக்கொண்ட பச்சைப் பாம்பு
கருவிருந்து=கருத் தாங்கி
மேலலார்=நற்குடிப்பிறவாதார்
தலை நிறுவி=தலை நிமிர்ந்து
தேர்ந்த=மெய்ப்பொருளை ஆராய்ந்த
மாந்தரின்=மாந்தரைப் போல
இறைஞ்சி=வளைந்து (தலை சாய்ந்து)
காய்த்த=காய்த்தன (நெல்)

2. கால்=நீர்க்கால்
தகட்டு=தகட்டு வடிவின தான
வரால்=வரால் மீன்கள்
கண்=கணு
பொழி=சொரிகின்ற
பால்=பக்கம்
சாலி=நெல்
பரப்பு=அகன்ற இடம்
கமுகு=பாக்கு மரங்கள்
சால்=உழு படை
தரளம்=முத்து
நிரை=வரிசை; கூட்டம்
தடம்=குளம் (பெரிய நீர்நிலை)
செங்கழுநீர்=செங்குவளை மலர்கள்
தூபம்=புகை (திருந்து மனையெல்லாம் விருந்து)

3. உளைப்புரவி=பிடரி மயிருடைய குதிரை
வாரணம்=யானை
தொகுதி=திரள் (கூட்டம்)
திறை=கப்பம்
நாமம்=பெயர்

புகல்=கூறுக
யாழ்தடவு=யாழினை மீட்டுகின்ற
(நீரும் நாமும் ஒத்தகுடி)
ஒத்தகுடி=ஒரே குலம்
ஆறை நகர்=ஆற்றூர்
காவலன்=மன்னன்
வாண பூபதி=ஏகம்ப வாணனாகிய மன்னவன்
வரிசை=பரிசில்
முன்றில்=முற்றம்
ஏகும்=செல்லுவீராக
நித்திலச் சிகரம்=முத்துக்கள் பதித்தியன்ற முடிகளை யுடைய
ஆர்=ஆத்தி மரம்
அத்தி=அத்தி மரம்

[ஆர், வேம்பு, பனை என்பன சோழ பாண்டிய சேர மன்னர்களையும் அரசு என்பது பிறவரசர் களையும், அத்தியென்பது யானைகளையும் குறிப் பாக உணர்த்து கின்ற நயம் பாராட்டத் தக்கது]

4. முக்கண் சாமி=மூன்று கண்களையுடைய சிவ பெருமான்
முதிய=பழமையான
கடல்=பாற் கடல்
முகுந்தன்=திருமால்
தலை நால் சாமி=பிரமன்
கமலம்=தாமரை
வரை=மலை
தகப்பன் சாமி=தந்தையாகிய சிவபெருமானுக்குப் பிரணவப் பொரு ளுபதேசித்த முருகன்
வயிற்றுச் சாமி=பெரு வயிறு படைத்த பிள்ளையார்

வழி காத்தான்=வழிகளிலே காத்துக்கிடக்கின்ருன்
வாணர்=தமிழ் வாணர் ; தமிழ்ப்புலவர்
யார்=யாரெனில்
மற்ருருசாமி=மற்ருரு பெரியோன் (அவன் தான்)
ஓங்கிய சீர்=பரந்த புகழ்
மயிலை=மயிலாப்பூர்
உதவிய=தந்த (பிள்ளையாகிய)
உசிதவேள்=சிறந்த வள்ளல்

5. கன்னம்=காது
பெய்து=சொரிந்து
கொலைக் களிறு=கொல்லுந்தன்மையுடைய ஆண் யானை
தென்னன்=பாண்டியன்
குழவி=குழந்தை
திளைக்கும்=சஞ்சரிக்கும்
பொழில்=சோலை
கூடல்=மதுரை
அறல்=கருமணல்
அம்=அழகிய
பிடி=பெண் யானையை யொத்த அங்கயற் கண்ணி
குடுமி=மலை யுச்சி

TB 031 (8) N54

6. (i) உரையாளன்=அறிவுரை கூறுவோன்
எள்ளல்=இகழல்
ஆசான்=ஆசிரியன்
விள்ளும்=இயற்கையை எடுத்துக் கூறும்
இலகும்=விளங்குகின்ற
இறை=தலைவன் ; கடவுள்

(ii) தகர்க்கும்=பொடி படுக்கும்
கரும்பொன்=இரும்பு

ஒல்லே = விரைவு
கனல் = நெருப்பு
தெண்ணீர் = தெளிந்த நீர்
செறிநீரை = நிறைந்த நீரை
வான் = ஆகாயம்
முகில் = மேகம்
வளி = காற்று
நடுக்கம் = அச்சம்
அயிர்ப்பு = சந்தேகம்
செயிர் = குற்றம்
தெளி = அறிவாயாக

அருஞ்சொற் பொருள்

(1) **தஞ்சைப் பெரிய கோயில்**

வியத்தகு—வியக்கும் படியான
அறுதி—முடிவாக
முதற்கண்—முதலில்
நிபந்தம்—தேவதானம்
இடையீடின்றி—முட்டுப்பா டில்லாமல்
அத்துணே—அவ்வளவு
பல்லாற்ருனும்—பல வகையாலும்
வாகை—வெற்றி மாலே
அரி யணே—அரச பீடம்
யாண்டும்—எங்கும்
சுதை—சுன்னம்
இசைவு—பொருத்தம்
அந்தகன்—எமன்
இறை யன்பு—கடவுள் மாட்டுப் பற்று
சாரப் பள்ளம்—கோயில் அமைக்கத் தோண்டும் பள்ளம்
கவின்—அழகு

(2) தேனீ வளர்த்தல்

அலுவல்—வேலை
மாரி—மழை
இணைக்கப்படும்—ஒன்று சேர்க்கப்படும்
அடை—தேன் கூடு
அரிய—குறைவான, முடியாத

(3) விவேகானந்தர்

வறியோர்—பொருளற்றோர்
புனல்—நீர்
சிலம்பம்—கோற்பயிற்சி; (உடற்பயிற்சியில் ஒருவகை)
அரற்றல்—கூச்ச லிடுதல்
பேரிடுக்கண்—பெருந்துன்பம்
ஊன்—மாமிசம்
பூவலம்—உலகம் சுற்றுதல்

(4) கியூரி அம்மையார்

கழிபேருவகை—பெரு மகிழ்வு
கவன்றது—துன்பமடைந்தது
ஒல்லும்—செயல் செல்லும் சமயம்
பரிதி—சூரியன்
அல்லல்—துன்பம்
மாழ்கிட—மூழ்கி அழுங்குதல்—துன்ப நிலையிலிருத்தல்

(6) குருகுலம்

இடைவிடாது—இடையில் விடாமல்
உறைந்து—வசித்து
வாய்ப்பு—பயன்படும் நிலைமை
உடன்பிறப்பு—தன் உடன் பிறந்தது போல்
வாழ்வாங்கு வாழும்—வாழும் வகையறிந்து வாழும்
அல்—இரவு

சேய்—குழந்தை
துப்புரவு—சுத்தம் செய்தல்
வழி—முறை
சீரிய—உயர்ந்த
கேட்பார் பிணிக்கும்—கேட்பாரின் உள்ளத்தை ஒன்று படுத்தும்
ஓம்பல்—போற்றுதல்

(7) கடிதம்

பிணிக்கப்படுகிறது—ஒன்று சேர்க்கப்படுகிறது
சமயம்—மதம்
பரனடி—இறையடி
அண்ணல்—பெருமை பெற்றவர்
குருதி—இரத்தம்
கசங்கி—மன மிரங்கி
புரக்கப்படுகின்றது—ஓம்பப் படுகின்றது
ஆய்வகம்—ஆராய்ச்சி நிலையம்
கீழ்மை—தாழ்ந்த எண்ணம்

(8) நோயும் மருந்தும்

அறிவுரை—தேர்ந்து தெளிந்த சொல்
அச்சம்—பயம்
விரைந்து—வேகமாக
வேட்கை—அவா
ஆற்றுது—தாள முடியாது
மடிகின்றனர்—இறக்கின்றனர்

87045

Paramasivanandam's Tamil Reader III—Part I—Re. 1-6-0.